ការអនុវត្តដោយបង្ខំ
(ការលក់ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុ)

ក្រសួងយុត្តិធម វិទ្យាស្ថានចម្រុះស្រាវជ្រាវនិងបណ្តុះបណ្តាលកិច្ចការច្បាប់ (ICD)
សាស្ត្រាចារ្យ HIGASHIO Kazuyuki និងសាស្ត្រាចារ្យ YUKAWA Ryo

បានឈ្នះក្តីហើយ តែចុងចម្លើយមិនស្ម័គ្រចិត្តបង់លុយឲ្យសោះ…

តើអាចយកលុយមកវិញដោយបង្ខំបានឬទេ ?

តើត្រូវដាក់ឯកសារអ្វីខ្លះទៅតុលាការ …។ល។

សូមពន្យល់អំពីការងឿងឆ្ងល់ទាំងអស់នេះ ដូចតទៅ។

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

នៅថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៦ បានឲ្យ Y ខ្ចី 1 ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក។ ដោយកំណត់កាលបរិច្ឆេទសងនៅថ្ងៃទី 1 ខែកក្កដា។

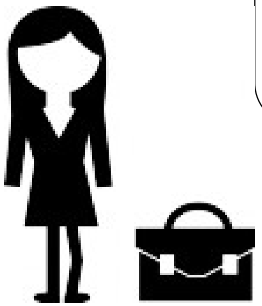

X

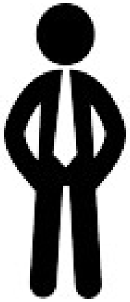

Y

ខ្ញុំមិនបានខ្ចីលុយនោះទេ។

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

ការទាមទារ : ទាមទារឲ្យសងប្រាក់កម្ចីដោយផ្អែកលើកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

សាលក្រមទទួលស្គាល់ការទាមទារ → ចូលជាស្ថាពរ

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

សាលក្រមបង្គាប់ឲ្យបង់ប្រាក់ 1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិកបានចូលជាស្ថាពរហើយ ក៏ប៉ុន្តែ Y មិនព្រមស្ម័គ្រចិត្តបង់ប្រាក់នោះឡើយ។ តើ X ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដែរ ?

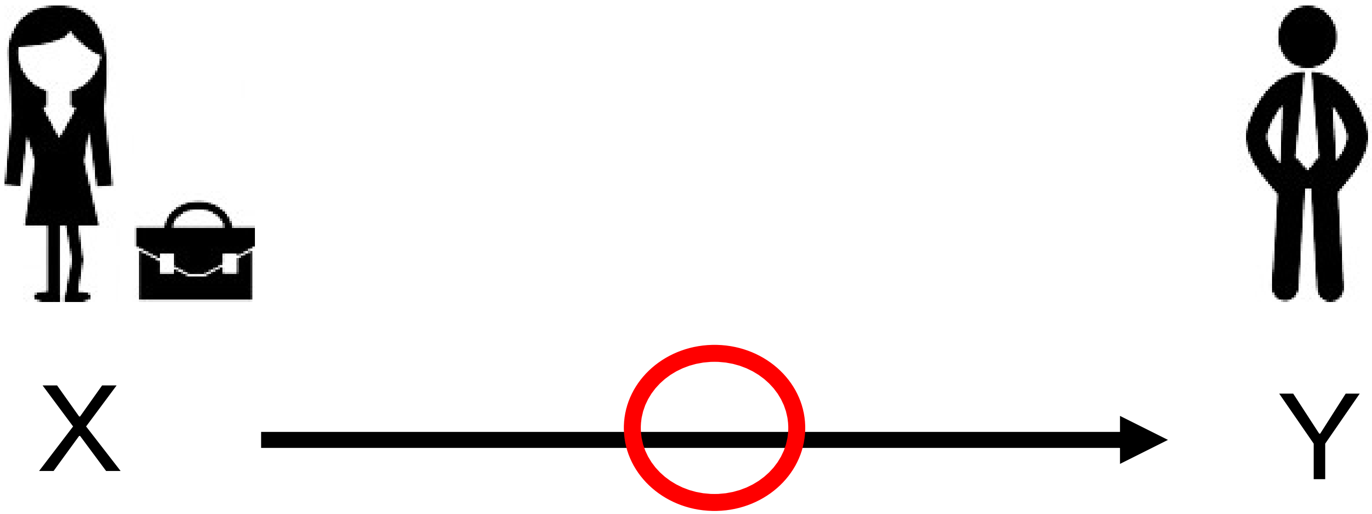

សាលក្រមស្ថាពរនៃប្រាក់ 1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ

x គិតថា នឹងយកប្រាក់ 1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិកនោះមកវិញដោយបង្ខំ។

x ត្រូវធ្វើនីតិវិធីអ្វីខ្លះ ?

x មិនអានយកប្រាក់មកវិញ ដោយបង្ខំដោយខ្លួនឯងបានឡើយ។

គឺត្រូវប្រើនីតិវិធី ដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

នីតិវិធីនោះហៅថា「ការអនុវត្តដោយបង្ខំ」។

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

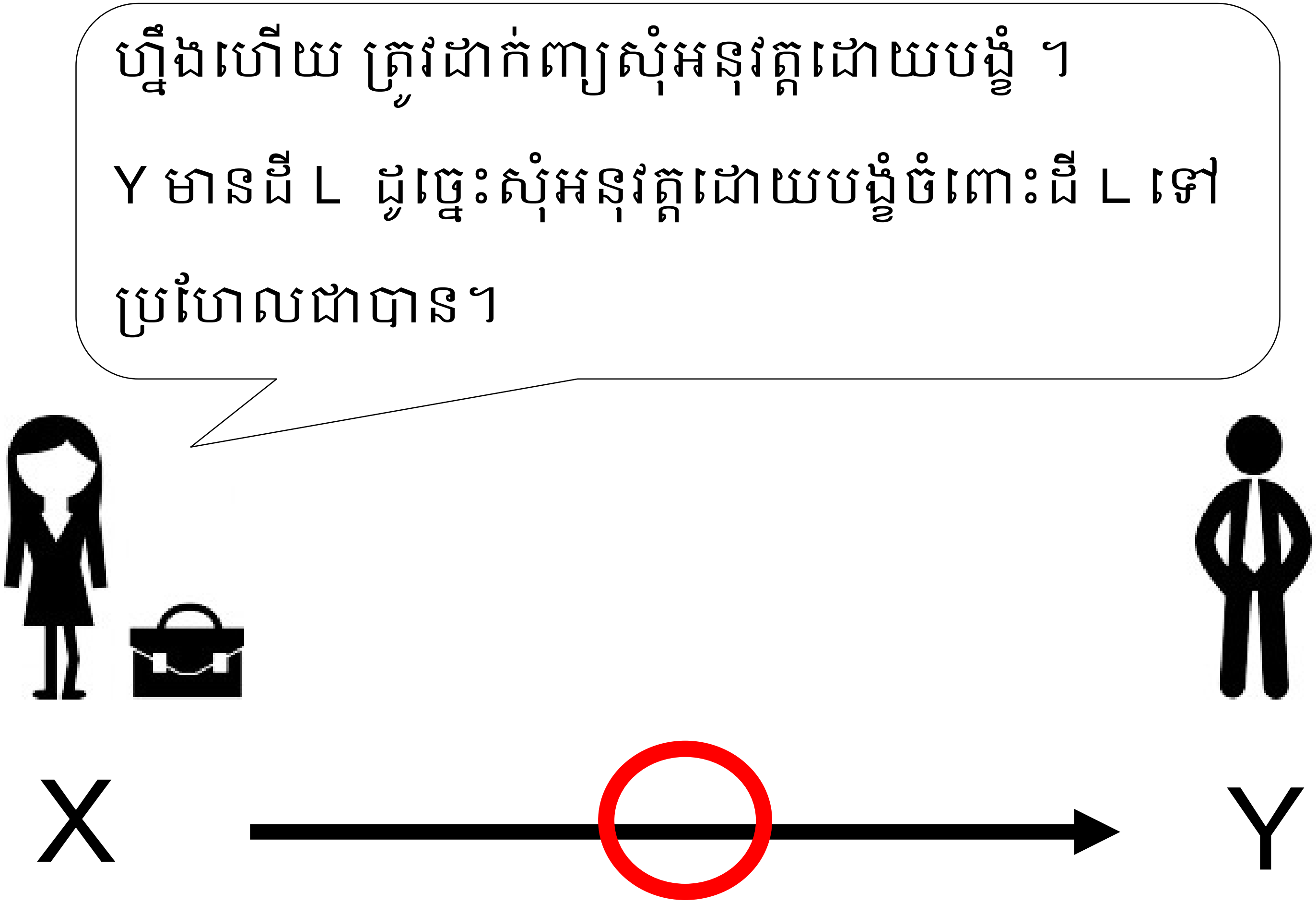

សាលក្រមស្ថាពរនៃប្រាក់ 1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

ការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ

អ្វីដែល X កំពុងគិតនោះគឺ លក់អចលនវត្ថុដោយបង្ខំហើយយក សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនមកវិញ ពីថ្លៃលក់នោះ។

របៀបអនុវត្តដោយបង្ខំបែបនេះ ហៅថា「ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ចំពោះអចលនវត្ថុ」(ចាប់ពីមាត្រា 417)។

តទៅនេះ សូមពន្យល់អំពីនីតិវិធីនៃការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ ។

ការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ

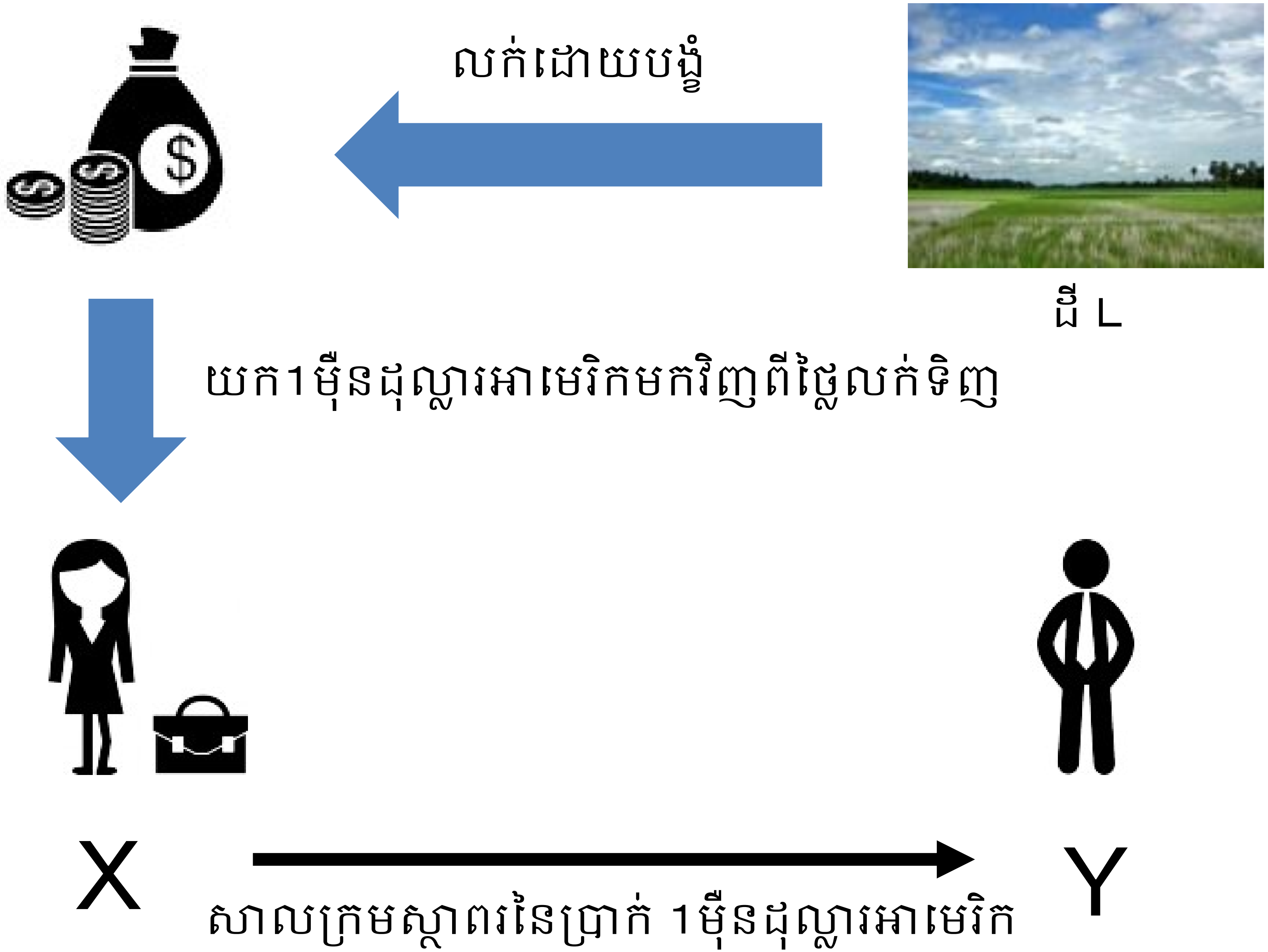

[យោង]ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលទាក់ទងនឹងអចលនវត្ថុ

ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែល X ទាមទារ គឺជាការលក់អចលនវត្ថុ ដោយមានបំណងយកសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនមកវិញពីថ្លៃលក់នោះ។ ការលក់នេះហៅថាការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ (មាត្រា417 កថាខណ្ឌទី2)។ ចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលទាក់ទងនឹងអចលនវត្ថុមានប្រភេទដូចខាងក្រោមនេះផងដែរ។

- ក្នុងករណីទាមទារឲ្យប្រគល់ : ការអនុវត្តដោយបង្ខំឲ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ(មាត្រា 524)
- ក្នុងករណីទាមទារឲ្យចុះបញ្ជី : ការចាត់ទុកថាបានបង្ហាញឆន្ទៈ(មាត្រា 529)

ការអនុវត្តដោយបង្ខំនីមួយៗខុសៗគ្នា ដូច្នេះត្រូវយល់ដោយបែងចែកពីគ្នា ។

【យោង】ប្រភេទនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

1. ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់
   (1) ការអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុ(មាត្រា384～មាត្រា401)
   (2) ការអនុវត្តចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលជាអាទិ៍(មាត្រា402～មាត្រា416)
   (3) ការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ (មាត្រា417～មាត្រា453)
   (4) ការអនុវត្តចំពោះនាវា (មាត្រា454～មាត្រា486)

នេះគឺជានីតិវិធីរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ដោយលក់ហើយបែងចែកឲ្យទៅម្ចាស់បំណុល ដើម្បីសម្រេចនូវសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់។ ប្រភេទនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំគឺខុសគ្នាដោយយោងទៅតាមកម្មវត្ថុនៃគោលបំណង។

2. ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ
   (1) ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះចលនវត្ថុ(មាត្រា500～មាត្រា504)
   (2) ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលជាអាទិ៍(មាត្រា505～មាត្រា508)
   (3) ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះអចលនវត្ថុ(មាត្រា509～មាត្រា520)
   (4) ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះនាវា(មាត្រា521～មាត្រា523)

នេះគឺជានីតិវិធីអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ ដើម្បីទទួលនូវការសងពីសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា។នីតិវិធីនេះដូចគ្នានិងការអនុវត្តសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់ដែរ។

【យោង】ប្រភេទនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ

3. ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលពុំមានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់

(1) ការអនុវត្តសិទ្ធិទាមទារឲ្យប្រគល់វត្ថុ(មាត្រា524~មាត្រា 526)

(2) ការអនុវត្តជំនួស (មាត្រា 527)

(3) វិធានបង្ខំដោយប្រយោល (មាត្រា528)

(4) ការចាត់ទុកថាបានបង្ហាញឆន្ទៈ (មាត្រា 529)

នេះគឺជានីតិវិធីដែលអនុវត្ត ដើម្បីសម្រេចនូវសិទ្ធិលើបំណុល ក្រៅពីសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់។

លំហូរនៃនីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

រឹបអូស

↓

លក់

↓

ចែកចំណែក

រឹបអូស

លក់

ចែកចំណែក

1－1　ដាក់ពាក្យសុំ
1－2　ដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើម
1－3　រឹបអូស
1－4　ទាមទារឲ្យចែកចំណែក

2－1　ស្រាវជ្រាវ
2－2　លក់
2－3　អានុភាព

3－1　រៀបចំ
3－2　ចែកចំណែក

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

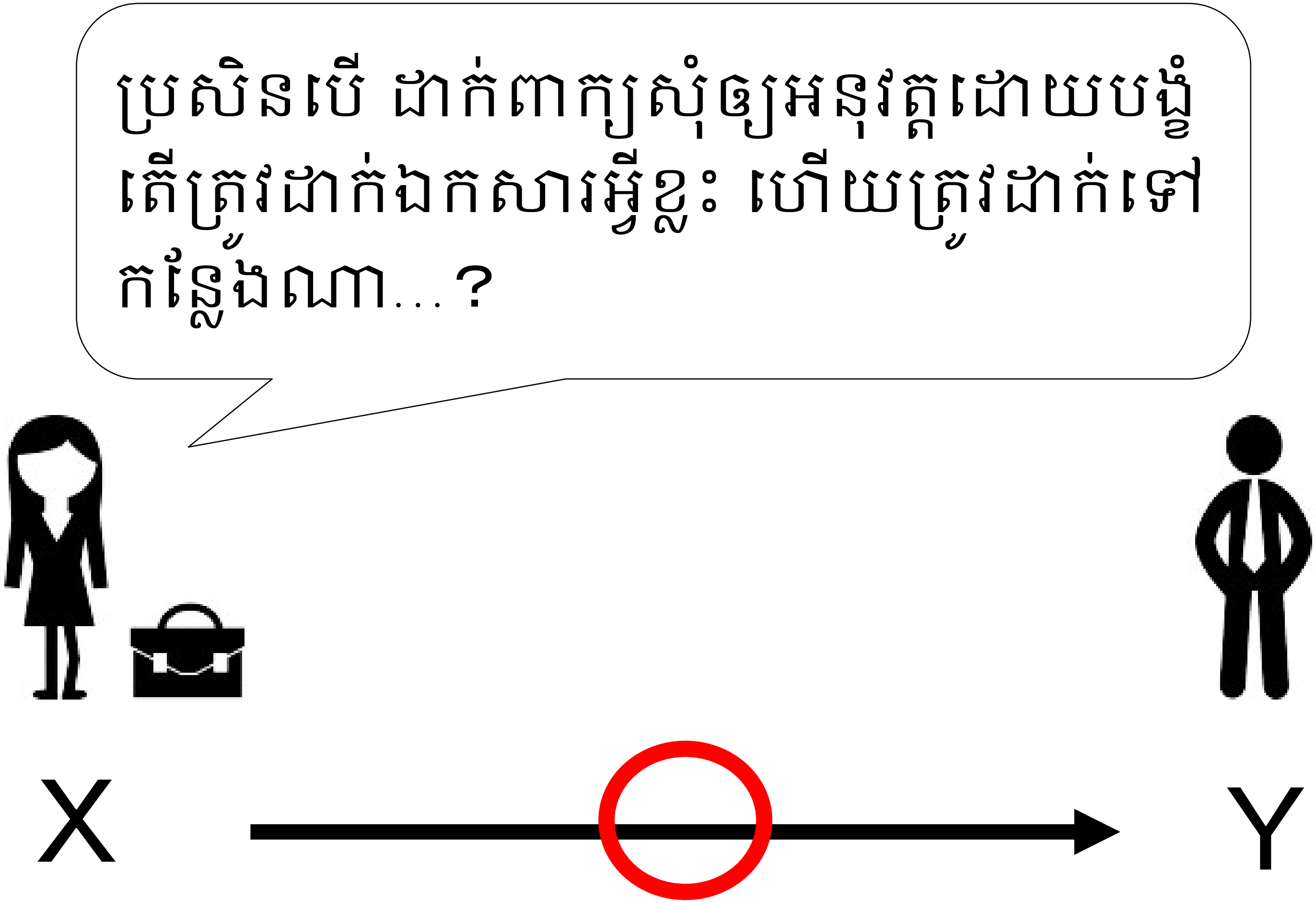

សាលក្រមស្ថាពរនៃប្រាក់ 1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

ការដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ

ក្នុងករណីដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ ត្រូវដាក់ឯកសារ ដែលហៅថា「ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ」(មាត្រា 349 កថាខណ្ឌទី1)

ជាបឋមសូមពន្យល់ជូន 2 ចំណុច ដូចខាងក្រោម។

1. ទីកន្លែងដែលត្រូវដាក់ពាក្យសុំ
2. ឯកសារដែលចាំបាច់ក្នុងការដាក់ពាក្យសុំ

ទីកន្លែងដែលត្រូវដាក់ពាក្យ

មុននឹងពន្យល់អំពីទីកន្លែងដែលត្រូវដាក់ពាក្យសុំ សូមបញ្ជាក់អំពី「ស្ថាប័នអនុវត្ត」(មាត្រា336) សិនជាបុរេល័ក្ខខ័ណ្ឌ ។

- ដោយហេតុថា ពាក្យសុំត្រូវដាក់ទៅស្ថាប័នអនុវត្ត។

ស្ថាប័នអនុវត្តគឺជា <u>ស្ថាប័នរដ្ឋ ដែលត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដែលមានបំណងសម្រេចនូវសិទ្ធិ ដោយប្រើអំណាចបង្ខំនៅក្នុងការអនុវត្តដោយបង្ខំ។</u>

ស្ថាប័នអនុវត្ត

នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មានស្ថាប័ន ២ ប្រភេទ គឺ「តុលាការអនុវត្ត」និង「អាជ្ញាសាលា」ដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាស្ថាប័នអនុវត្ត (មាត្រា336 កថាខណ្ឌទី2)។

- តុលាការអនុវត្ត
  អនុវត្តដោយបង្គំដែលសំខាន់វិនិច្ឆ័យដោយច្បាប់។
  (ឧ.)ការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ

- អាជ្ញាសាលា
  អនុវត្តដោយបង្គំដែលត្រូវធ្វើសកម្មភាពជាក់ស្តែងនៅទីតាំង។

(ឧ)ការអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុ(មាត្រា384កថាខណ្ឌទី1)ការអនុវត្តដោយបង្គំឲ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ / ចលនវត្ថុ(មាត្រា524កថាខណ្ឌទី1 មាត្រា525 កថាខណ្ឌទី1)។

ការបំបែកស្ថាប័នវិនិច្ឆ័យនិងស្ថាប័នអនុវត្តឲ្យដាច់ពីគ្នា

នេះគឺជាការដែលមានតុលាការទទួលបន្ទុកដោះស្រាយបណ្ដឹងហើយ ក្រៅពីនេះមានតុលាការអនុវត្តទៀត ដែលជាស្ថាប័នអនុវត្តទទួលបន្ទុកធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

ស្ថាប័នទាំងពីរគឺជាតុលាការដូចគ្នាទេ តើហេតុអ្វីត្រូវបំបែកចេញពីគ្នា?

មូលហេតុគឺមកពីមានការខុសគ្នានៃការ「វិនិច្ឆ័យអំពីអត្ថិភាពឬនត្ថិភាពនៃសិទ្ធិនិងទំហំ」(បណ្ដឹង) និងការ「សម្រេចនូវសិទ្ធិដែលមានអត្ថិភាព」(អនុវត្តដោយបង្ខំ)។

ការបំបែកស្ថាប័នវិនិច្ឆ័យនិងស្ថាប័នអនុវត្តឲ្យដាច់ពីគ្នា

ក្នុងករណី«វិនិច្ឆ័យអំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃសិទ្ធិនិងទំហំ» តម្រូវឲ្យធ្វើការវិនិច្ឆ័យដោយហ្មត់ចត់ និងដោយនីតិវិធីប្រិតប្រៀង។ ដោយឡែក ចំពោះករណីដែល«សម្រេចនូវសិទ្ធិដែលមានអត្ថិភាព»តម្រូវឲ្យមានកាចាត់ចែងឆាប់រហ័សសាមញ្ញ ។ ដោយសារមានលក្ខណៈខុសគ្នា ដូច្នេះហើយ ទើបគេបំបែកឲ្យដាច់ពីគ្នារវាង<u>ការទទួលបន្ទុកបណ្តឹង និងការទទួលបន្ទុកអនុវត្តដោយបង្ខំ។</u>

ការបំបែកស្ថាប័នវិនិច្ឆ័យនិងស្ថាប័នអនុវត្តឲ្យដាច់ពីគ្នា

ទន្ទឹមគ្នានិងការបែងចែកការទទួលបន្ទុក ចំពោះនីតិវិធីក៏ត្រូវបាន បំបែកចេញយ៉ាងច្បាស់លាស់ដែរ ។

ស្ថាប័នអនុវត្តមិនវិនិច្ឆ័យអំពីទំហំនិងអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃសិទ្ធិទេ។ នៅពេលដែលឯកសារដែលចាំបាច់សំរាប់ការអនុវត្តដោយបង្ខំ មានគ្រប់គ្រាន់ហើយ នោះនឹងចាប់ផ្តើមនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ **តាមលក្ខណៈទម្រង់បែបបទ។**

- ប្រសិនបើស្ថាប័នអនុវត្តត្រូវវិនិច្ឆ័យនូវទំហំព្រមទាំងអត្ថិភាពឬនត្ថិភាពនៃសិទ្ធិម្តងទៀត នោះមិនអាចសម្រេចនូវការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានភាពឆាប់រហ័សសាមញ្ញបានឡើយ។

វិសាលភាពនៃឯកសារដែលចាំបាច់ ត្រូវបានកំណត់ក្នុងច្បាប់(មាត្រា 350)

ការបំបែកស្ថាប័នវិនិច្ឆ័យនិងស្ថាប័នអនុវត្តឲ្យដាច់ពីគ្នា

ចំពោះការផ្អាក ឬការលុបចោលនៃនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំ ក៏ដោយ ដូចគ្នាផងដែរ ក្នុងករណីឯកសារដែលចាំបាច់មានគ្រប់គ្រាន់ហើយ នោះការអនុវត្តដោយបង្ខំនឹងត្រូវផ្អាក ឬត្រូវលុបចោល តាមលក្ខណៈទម្រង់បែបបទ (មាត្រា370កថាខណ្ឌទី1 និងកថាខណ្ឌទី2)។

ចំពោះអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវលុបចោល ឬផ្អាក តុលាការដែលជាស្ថាប័នវិនិច្ឆ័យ នឹងធ្វើការវិនិច្ឆ័យ។ (មាត្រា367ជាអាទិ៍)។

- ស្ថាប័នអនុវត្តមិនវិនិច្ឆ័យទៅលើលក្ខខណ្ឌនៃការផ្អាក ឬលុបចោលទេ។

តុលាការអនុវត្ត

សាលាដំបូងនឹងក្លាយជាតុលាការអនុវត្ត(មាត្រា336កថាខណ្ឌទី3)

ការសម្រេចសេចក្តីរបស់តុលាការអនុវត្តត្រូវធ្វើឡើងដោយដីកាសម្រេច(មាត្រា337កថាខណ្ឌទី1)។ ដោយសារជានីតិវិធីសម្រេចសេចក្តីដោយដីកាសម្រេច ដូច្នេះ ពុំចាំបាច់ធ្វើការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ឡើយ។(មាត្រា335 មាត្រា114កថាខណ្ឌទី1វាក្យខណ្ឌទី 1)។

- ដើម្បីចាត់ចែងឲ្យបានឆាប់រហ័សសាមញ្ញ។

ក៏ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីចាំបាច់ អាចសួរបាន(មាត្រា337កថាខណ្ឌទី2) អាចសួរតាមរយៈឯកសារជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរក៏បានដែរ ដោយសារពុំមែនជានីតិវិធីទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់។

ទីកន្លែងដែលត្រូវដាក់ពាក្យសុំ

ក្នុងការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ សាលាដំបូងដែលមានសមត្ថកិច្ចលើទីកន្លែងនៃអចលនវត្ថុ គឺជាតុលាការអនុវត្ត (មាត្រា418 កថាខណ្ឌទី1)។ ពាក្យសុំអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវដាក់ទៅតុលាការអនុវត្តនោះ ។

សូមចាត់ទុកថា ដី L មាននៅក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ។ ដូច្នេះ X ត្រូវដាក់ពាក្យសុំទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដោយសារតុលាការនោះជាតុលាការអនុវត្ត។

បន្ទាប់មកនេះ សូមបញ្ជាក់មើលឯកសារដែលចំបាច់ក្នុងការដាក់ពាក្យសុំ។

ឯកសារដែលចាំបាច់ក្នុងការដាក់ពាក្យសុំ

1. លិខិតអនុវត្ត
2. លិខិតបញ្ជាក់ពីការបានបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត
3. រូបមន្តអនុវត្ត
4. ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ឯកសារដែលចាំបាច់ក្នុងការដាក់ពាក្យសុំ

1. <u>លិខិតអនុវត្ត</u>
2. លិខិតបញ្ជាក់ពីការបានបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត
3. រូបមន្តអនុវត្ត
4. ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

លិខិតអនុវត្ត

ដោយសារការបំបែកស្ថាប័នវិនិច្ឆ័យ និងស្ថាប័នអនុវត្តដាច់ពីគ្នា ដូច្នេះ ស្ថាប័នអនុវត្តមិនធ្វើការវិនិច្ឆ័យទេ អំពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិទាមទារ។ ក្នុងករណី ដែលមានឯកសារបញ្ជាក់ពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិ ដែលធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នវិនិច្ឆ័យត្រូវបានដាក់មក នោះការអនុវត្តដោយបង្ខំនឹងចាប់ផ្តើមដោយលក្ខណៈទម្រង់បែបបទ ។

ឯកសារដែលបញ្ជាក់ជាសាធារណៈនូវអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ដូចខាងលើនេះហៅថាលិខិតអនុវត្ត ។

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើលិខិតអនុវត្ត(មាត្រា350 កថាខណ្ឌទី1)។

លិខិតអនុវត្ត

ប្រភេទនៃលិខិតអនុវត្ត ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី (មាត្រា350 កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច ក~ចំណុច ឈ)។

ក្នុងករណីលិខិតអនុវត្តដូចដែលត្រូវបានរាយឡើងនោះ បានដាក់មក ស្ថាប័នអនុវត្តត្រូវតែចាប់ផ្តើមការអនុវត្តដោយបង្ខំ។ ឯកសារក្រៅពីការកំណត់នៃកថាខណ្ឌដូចបានរាយឡើងខាងលើនេះ ដាច់ខាត ពុំអាចក្លាយជាលិខិតអនុវត្តបានទេ។

អានុភាពដែលអាចធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំបាន ហៅថា「អានុភាពអនុវត្ត」។

លិខិតអនុវត្ត

លិខិតអនុវត្តមាន ៩ ប្រភេទដូចខាងក្រោមនេះ

1. សាលក្រម ឬសាលដីកាដែលបង្គាប់ឲ្យផ្តល់តាវកាលិកដែលបានចូលជាស្ថាពរ(មាត្រា 350 កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច ក មាត្រា195)
2. សាលក្រម ឬសាលដីកាបង្គាប់ឲ្យផ្តល់តាវកាលិកដែលភ្ជាប់ជាមួយនិងការប្រកាសឲ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន(មាត្រា350កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច.ខ មាត្រា 196)
3. ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្តល់តាវកាលិក (មាត្រា 350កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច គ)
4. ដីកាសម្រេចដាស់តឿនដែលភ្ជាប់ជាមួយនិងការប្រកាសឲ្យអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន (មាត្រា350 កថាខណ្ឌទី 2 ចំណុច ឃ   មាត្រា328)
5. ការចាត់ចែងរបស់ក្រឡាបញ្ជីដែលកំណត់ជាស្ថាពរនូវចំនួនប្រាក់ប្រដាប់ក្តី(មាត្រា350 កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច ង   មាត្រា 66)
6. លិខិតយថាភូតនៃការអនុវត្ត (មាត្រា 350 កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច ច)
7. សាលក្រម ឬសាលដីការបស់តុលាការបរទេស ដែលមានសាលក្រមអនុវត្តដែលបានចូលជាស្ថាពរ(មាត្រា350 កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច ឆ មាត្រា352)
8. សេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ ដែលមានដីកាសម្រេចអនុវត្តដែលបានចូលជាស្ថាពរ(មាតា 350 កថាខណ្ឌទី 2 ចំណុច ជ   មាត្រា353)
9. កំណត់ហេតុស្តីពីការសះជាជាអាទ៏ ដែលជាកំណត់ហេតុមានអានុភាពដូចសាលក្រម ឬ សាលដីកាដែលបានចូលជាស្ថាពរ (មាត្រា350 កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច ឈ មាត្រា222)

លិខិតអនុវត្តសំខាន់ៗ

1 សាលក្រម ឬសាលដីកាបង្គាប់ឲ្យផ្ដល់តាវកាលិកដែលបាន ចូលជាស្ថាពរ (មាត្រា350 កថាខណ្ឌទី 2 ចំណុច ក)

នៅពេលសាលក្រម ឬសាលដីកាចូលជាស្ថាពរ (មាត្រា193)អាជ្ញាអស់ជំនុំ (មាត្រា194) នឹងត្រូវកើតឡើង។ ក្នុងករណីនេះ ជាគោលការណ៍គឺអាច អនុវត្តដោយបង្ខំបាន។(មាត្រា195)។

2 សាលក្រម ឬសាលដីកាបង្គាប់ឲ្យផ្ដល់តាវកាលិកដែលភ្ជាប់ ជាមួយនឹងការប្រកាសឲ្យអនុវត្តជាបណ្ដោះអាសន្ន (កថា ខណ្ឌដដែល ចំណុច ខ)

ក្នុងករណី ការប្រកាសឲ្យអនុវត្តជាបណ្ដោះអាសន្ន ត្រូវបានភ្ជាប់មកជាមួយ (មាត្រា196) ការអនុវត្តដោយបង្ខំអាចអនុវត្តបាន នៅមុនពេលសាលក្រម ឬ សាលដីកាចូលជាស្ថាពរ។

លិខិតអនុវត្តសំខាន់ៗ

3 លិខិតយថាភូតនៃការអនុវត្ត (មាត្រា350 កថាខណ្ឌទី 2 ចំណុច ច)
「 លិខិតយថាភូតនៃការអនុវត្ត 」គឺជាលិខិតដែលបានបំពេញនូវល័ក្ខខ័ណ្ឌ ៣ ដូចតទៅនេះ ។

(1) លិខិតយថាភូតដែលបានបង្កើតឡើងដោយសារការី

(2) ចំពោះសិទ្ធិទាមទារដែលមានបំណងឲ្យសងជាប្រាក់មានកំណត់ ចាំបាច់ត្រូវសរសេរឲ្យបានច្បាស់លាស់នូវចំនួនទឹកប្រាក់នោះ ។

(3) មានសរសេរនូវសេចក្តីថ្លែការណ៍ថា កូនបំណុលនឹងគោរពតាមការអនុវត្តដោយបង្ខំភ្លាមៗ

ដោយសារលិខិតអនុវត្តត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយពុំមានការពាក់ព័ន្ធ ពីតុលាការ ហេតុនេះហើយល័ក្ខខ័ណ្ឌត្រូវបានកំណត់យ៉ាងប្រិតប្រៀង ។

លិខិតអនុវត្តសំខាន់ៗ

4 កំណត់ហេតុស្តីពីការសះជាជាអាទ៍ ដែលជាកំណត់ហេតុមានអានុភាពដូចសាលក្រម ឬសាលដីកាដែលបានចូលជាស្ថាពរ (មាត្រា៣៥០ កថាខណ្ឌទី ២ចំណុច ឈ)

ចំពោះកំណត់ហេតុស្តីពីការសះជា កំណត់ហេតុស្តីពីការទទួលស្គាល់នូវការទាមទារ (មាត្រា222) ជាអាទ៍ មានអានុភាពដូចគ្នានិងសាលក្រមស្ថាពរ ។
ឧទាហរណ៍ : បើកូនបំណុលមិនគោរពតាមខ្លឹមសារ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងការផ្សះផ្សាលើបណ្តឹងទេ ម្ចាស់បំណុលអាចអនុវត្តដោយបង្ខំបានភ្លាម ។

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

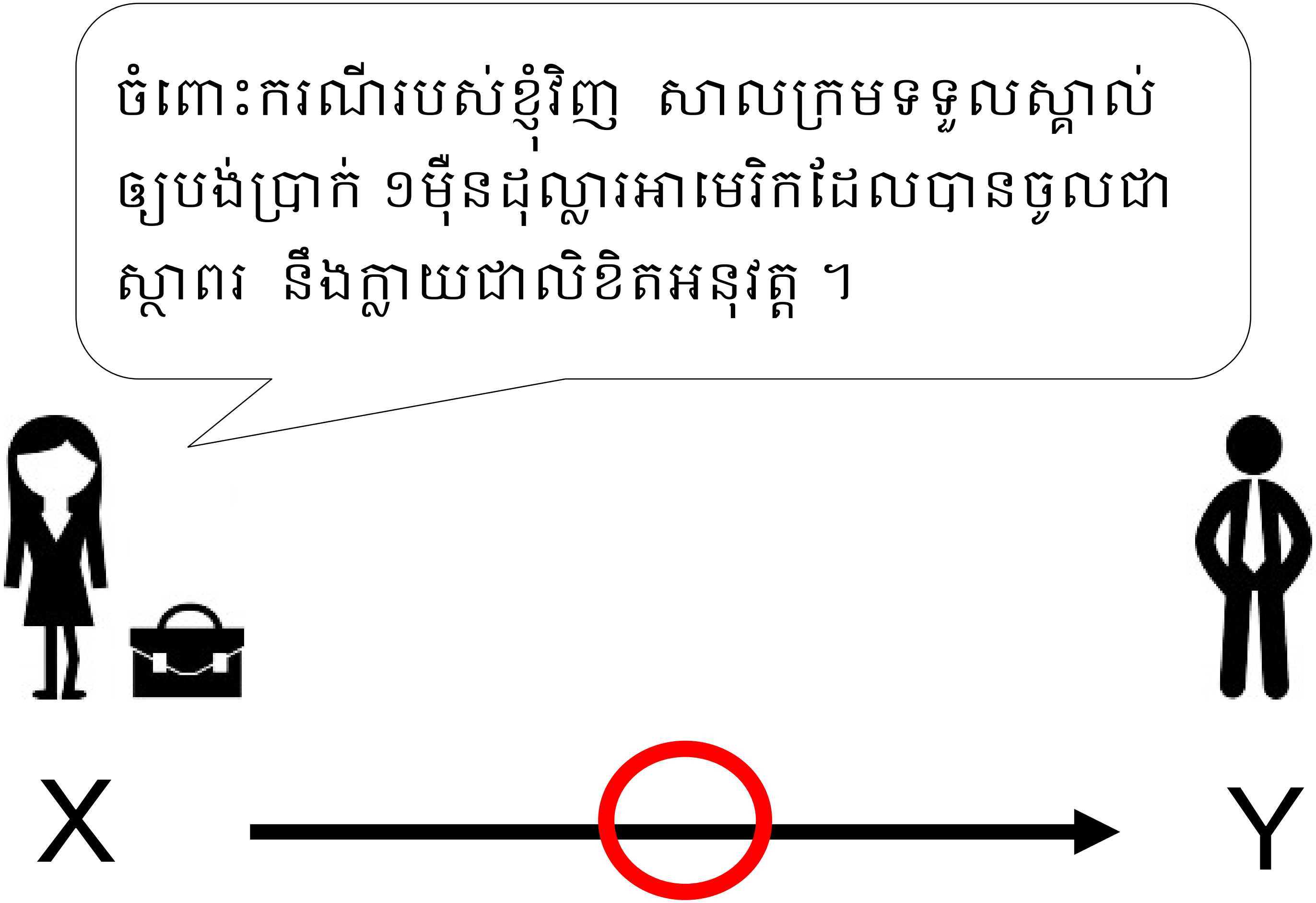

សាលក្រមស្ថាពរនៃប្រាក់ 1 ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

ឯកសារដែលចាំបាច់ក្នុងការដាក់ពាក្យសុំ

1. លិខិតអនុវត្ត
2. លិខិតបញ្ជាក់ពីការបានបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត
3. រូបមន្តអនុវត្ត
4. ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

លិខិតបញ្ជាក់ពីការបានបញ្ជូន

លិខិតអនុវត្ត ត្រូវបានបញ្ជូនទៅកូនបំណុលនៃការអនុវត្តជាមុន (មាត្រា360 វាក្យខណ្ឌទី១)។
លិខិតបញ្ជាក់ពីការបានបញ្ជូន គឺបញ្ជាក់ពីការដែលបានបញ្ជូនលិខិតរួចហើយ ។

ចាំបាច់ត្រូវបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត ដើម្បីជូនដំណឹងទុកជាមុន ចំពោះកូនបំណុលនៃការអនុវត្តថា តើខ្លឹមសារអ្វីខ្លះដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

ដោយឡែក ក្នុងចំណោមលិខិតអនុវត្ត លិខិតសាលក្រមត្រូវបានបញ្ជូនទៅឲ្យភាគីរួចហើយ (មាត្រា190)។ ដូច្នេះពុំចាំបាច់បញ្ជូនម្តងទៀតទេ។

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

សាលក្រមស្ដាពរនឹងត្រូវបានបញ្ជូនមកមុន
ហើយ ដូច្នេះកាលណាបានទទួលខ្ញុំនឹងដាក់
លិខិតបញ្ជាក់ការបានបញ្ជូននាពេលនោះ ។

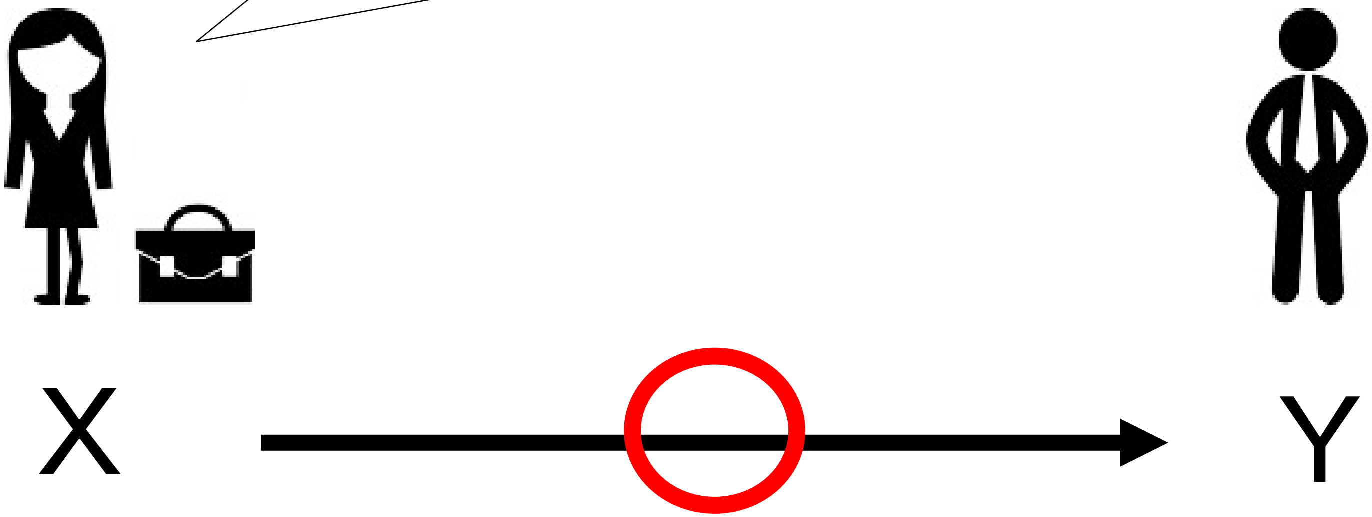

សាលក្រមស្ដាពរនៃប្រាក់ 1 ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

ឯកសារដែលចាំបាច់ក្នុងការដាក់ពាក្យសុំ

1. លិខិតអនុវត្ត
2. លិខិតបញ្ជាក់ពីការបានបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត
3. រូបមន្តអនុវត្ត
4. ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

រូបមន្តអនុវត្ត

ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយផ្អែកលើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងរូបមន្តអនុវត្ត (មាត្រា354កថាខណ្ឌទី1 វាក្យខណ្ឌទី១)។

បានសេចក្តីថា បន្ថែមពីលើលិខិតអនុវត្ត (មាត្រា350កថាខណ្ឌទី1)ចំបាច់ត្រូវមានរូបមន្តអនុវត្ត ។

តើហេតុអ្វីមិនត្រឹមតែឲ្យមានលិខិតអនុវត្តប៉ុណ្ណោះទេ ចាំបាច់ត្រូវឲ្យមានដល់ទៅរូបមន្តអនុវត្ត? បើមានត្រឹមតែលិខិតអនុវត្ត គេមិនអាចចាប់ផ្តើមការអនុវត្តដោយបង្ខំឬ?

រូបមន្តអនុវត្ត

លិខិតអនុវត្ត ទោះបីជាបានបង្កើតឡើងហើយក៏ដោយ គេមិនដឹងថា តើលិខិតនោះមានអានុភាពនៃការអនុវត្ត ដូចការដែលបានកំណត់ឬពុំមានទេ ។

- ប្រសិនបើ យកសាលក្រមធ្វើជាលិខិតអនុវត្ត សាលក្រមនោះអាចនឹងត្រូវបានលុបចោលដោយការជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍ ។ ហេតុការណ៍នេះ គេមិនអាចដឹងបានឡើយ បើគ្រាន់តែមើលទៅលើលិខិតសាលក្រម ដែលត្រូវបានដាក់មក។

ស្ថាប័នអនុវត្ត មិនអាចធ្វើការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃអានុភាពអនុវត្តបានទេ។ ហេតុនេះហើយ ស្ថាប័នដែលបង្កើតលិខិតអនុវត្ត ត្រូវបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃអានុភាពអនុវត្ត។

រូបមន្តអនុវត្ត

ហេតុនេះហើយ ស្ថាប័នបង្កើតលិខិតអនុវត្តត្រូវធ្វើលិខិតដើម្បីបញ្ជាក់ជាសាធារណៈ នូវអត្ថិភាពនិងទំហំនៃអានុភាពអនុវត្ត ហើយផ្តល់ឲ្យម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដែលលិខិតនោះហៅថា រូបមន្តអនុវត្ត។

ស្ថាប័នអនុវត្តអាចចាប់ផ្តើមនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំបានឆាប់រហ័ស ដោយពិនិត្យមើលលិខិតអនុវត្តនិងរូបមន្តអនុវត្តតាមលក្ខណៈទម្រង់បែបបទ ។

នីតិវិធីនៃការផ្ដល់រូបមន្តអនុវត្ត

ស្ថាប័នបង្កើតរូបមន្តអនុវត្ត

- ជាគោលការណ៍: រូបមន្តអនុវត្តត្រូវផ្ដល់ដោយក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការដែលមានសំណុំរឿងនោះ (មាត្រា354 កថាខណ្ឌទី2 វាក្យខណ្ឌទី 1) ដោយហេតុថា ដើម្បីធ្វើការវិនិច្ឆ័យថាតើអាច ឬមិនអាចផ្ដល់រូបមន្តអនុវត្ត ចាំបាច់ត្រូវបញ្ជាក់មើលសំណុំរឿងក្ដី ។

- ករណីលើកលែង :ផ្ដល់ដោយសារការីដែលរក្សាទុកនូវច្បាប់ដើម នៃលិខិតបញ្ជាក់ការអនុវត្ត(មាត្រា354 កថាខណ្ឌទី2 វាក្យខណ្ឌទី 1) ដូចគ្នាផងដែរ ត្រូវមានសំណុំរឿងក្ដី ដើម្បីធ្វើការវិនិច្ឆ័យលើល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលត្រូវផ្ដល់រូបមន្តអនុវត្ត ។

នីតិវិធីនៃការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

ពាក្យសុំផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត(មាត្រា 355 កថាខណ្ឌទី1) ជនដែលចង់បានការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ត្រូវដាក់ពាក្យសុំផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ទៅស្ថាប័នបង្កើតរូបមន្តអនុវត្ត ។

ចំណុចដែលត្រូវសរសេរ (មាត្រា355 កថាខណ្ឌទី 1)

ក : ឈ្មោះ ឬនាមករណ៍និងអាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តនិងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយនិងឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ ។

ខ : សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត

គ : ហេតុការណ៍និងមូលហេតុ បើការទាមទារឲ្យផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តត្រូវធ្វើឡើងតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា356 ឬ កថាខណ្ឌទី1 នៃមាត្រា 358នៃក្រមនេះ ។

នីតិវិធីនៃការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

ឯកសារដែលត្រូវដាក់ភ្ជាប់មកជាមួយ (មាត្រា 355 កថាខណ្ឌទី 2)

ក្នុងករណីដែលលិខិតអនុវត្តជាសេចក្តីសម្រេចដែលមិនបង្កើតអានុភាព បើមិនចូលជាស្ថាពរទេ ប្រសិនបើម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដាក់ពាក្យសុំឲ្យផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត ចំពោះលិខិតអនុវត្តនោះ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយពាក្យសុំនូវលិខិតបញ្ជាក់ការចូលជាស្ថាពរនៃសេចក្តីសម្រេចនោះ (មាត្រា355 កថាខណ្ឌទី2 វាក្យខណ្ឌទី 1)

<សេចក្តីសម្រេចដែលតម្រូវឲ្យចូលជាស្ថាពរ>
សាលក្រម ឬសាលដីកាបង្គាប់ឲ្យផ្តល់តាវកាលិកដែលបានចូលជាស្ថាពរ (មាត្រា350កថាខណ្ឌទី 2 ចំណុច ក)។
ក្នុងចំណោមដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យផ្តល់តាវកាលិក ដីកាសម្រេចដែលតម្រូវឲ្យចូលជាស្ថាពរ (កថាខណ្ឌដដែល ចំណុច គ)។
សាលក្រម ឬសាលដីកាអនុវត្ត និងដីកាសម្រេចអនុវត្តដែលបានចូលជាស្ថាពរ(កថាខណ្ឌដដែល ចំណុច ឆ និង ជ)។

ពាក្យសុំផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

ពាក្យសុំផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

【ភាគី】

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ○○○(អាសយដ្ឋាន)
X(ឈ្មោះ)

កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត □□□(អាសយដ្ឋាន)
Y(ឈ្មោះ)

【សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត】

ចំពោះរឿងក្តីរវាងម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តនិងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត នៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញនាឆ្នាំ ២០១៧ (លេខរឿងក្តី លេខសាលក្រម) សាលាដំបូងដដែលខាងលើ បានប្រកាសសាលក្រមនៅថ្ងៃទី □ ខែ ○ ឆ្នាំ ២០១៧ (បានចូលជាស្ថាពរនៅថ្ងៃទី ×ខែ △ នាឆ្នាំដដែល)

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

បានទទួលលិខិតបញ្ជាក់ការចូលជាស្ថាពរហើយ
ឯ ពាក្យសុំផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តក៏បានធ្វើរួចហើយដែរ។
ខ្ញុំនឹងយកទៅដាក់ជូនសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ
ដើម្បីទទួលរូបមន្តអនុវត្ត ។

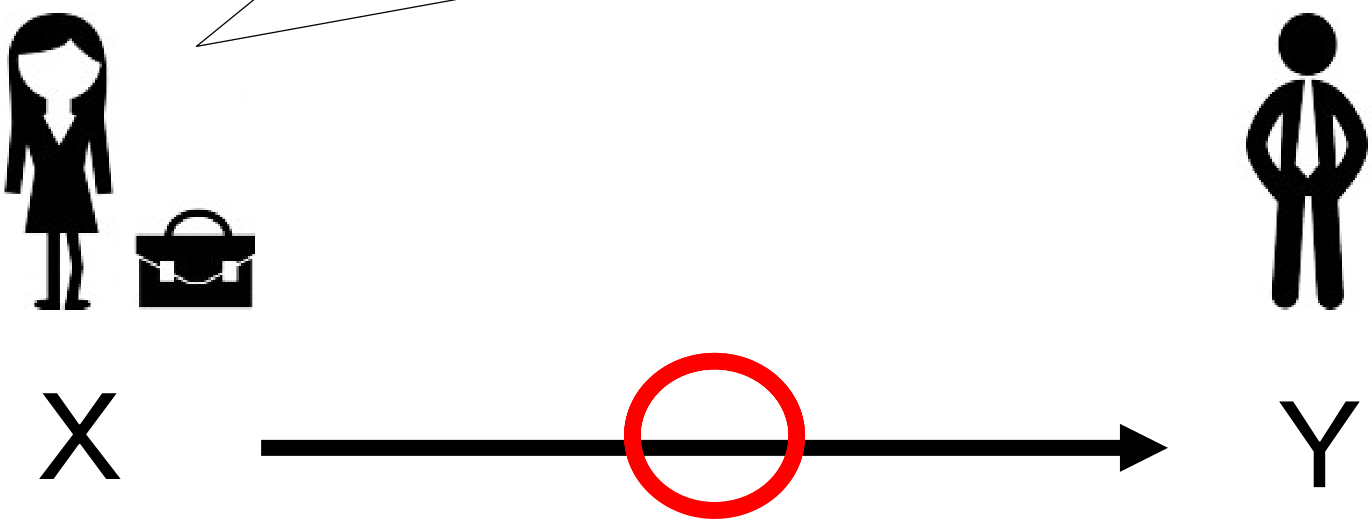

សាលក្រមស្ថាពរនៃប្រាក់1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

នីតិវិធីនៃការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

ស្ថាប័នបង្កើតរូបមន្តអនុវត្ត ដែលបានទទួលពាក្យសុំ នឹងធ្វើការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនិងទំហំនៃអានុភាពអនុវត្តនៃលិខិតអនុវត្ត ។

ប្រសិនបើអានុភាពអនុវត្តដែលកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្តត្រូវបានទទួលស្គាល់ដូចការដែលបានកំណត់នោះ រូបមន្តអនុវត្តនឹងផ្តល់ឲ្យដោយសរសេរភ្ជាប់បន្ថែមនៅផ្នែកក្រោមនៃឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត (មាត្រា357)។

- នៅជប៉ុន ផ្តល់ឲ្យដោយបន្ថែមលិខិតមួយសន្លឹកដែលមានចំណងជើងថា「រូបមន្តអនុវត្ត」។

ម៉្យាងទៀត ស្ថាប័នបង្កើតរូបមន្តអនុវត្ត ត្រូវសរសេរនៅក្នុងច្បាប់ដើមនៃលិខិតអនុវត្ត នូវការដែលបានផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត(មាត្រា 359 កថាខណ្ឌទី1)។

នីតិវិធីនៃការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត

ចំណុចដែលត្រូវសរសេរក្នុងរូបមន្តអនុវត្ត(មាត្រា357 កថាខណ្ឌទី1)

កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច ក : បុគ្គលដែលអាចទាមទារឲ្យធ្វើការអនុវត្ត ដោយបង្ខំបាន ដោយលិខិតអនុវត្តនោះ និង ភាគីម្ខាងទៀត។

កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច ខ : ហេតុការណ៍ ក្នុងករណីដែលបានផ្តល់រូបមន្ត អនុវត្ត តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៥៦ (រូបមន្ត អនុវត្តពិសេស)នៃក្រមនេះ។

កថាខណ្ឌទី១ ចំណុច គ : ទំហំដែលអាចអនុវត្តដោយបង្ខំបាន បើបាន ផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តតែមួយផ្នែក នៃសិទ្ធិទាមទារ ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ។

កថាខណ្ឌទី២ : ក្រឡាបញ្ជី ឬសារការីត្រូវចុះហត្ថលេខាលើរូប មន្តអនុវត្តដោយសរសេរថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំនៃការផ្តល់

រូបមន្តអនុវត្ត

រូបមន្តអនុវត្ត

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត(ដើមចោទ) X(ឈ្មោះ)
កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត(ចុងចម្លើយ) Y(ឈ្មោះ)

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត អាចអនុវត្តដោយបង្ខំបានចំពោះកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដោយយោងតាមលិខិតអនុវត្តនេះ ។

ថ្ងៃទី × ខែ △ ឆ្នាំ២០១៧ ក្រឡាបញ្ជី C សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

※ ដោយសារ ត្រូវចុះនិទ្ទេសនៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ដូច្នេះត្រូវសរសេរផងដែរ នូវស្ថានភាពជា「ដើមចោទ」「ចុងចម្លើយ」។

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

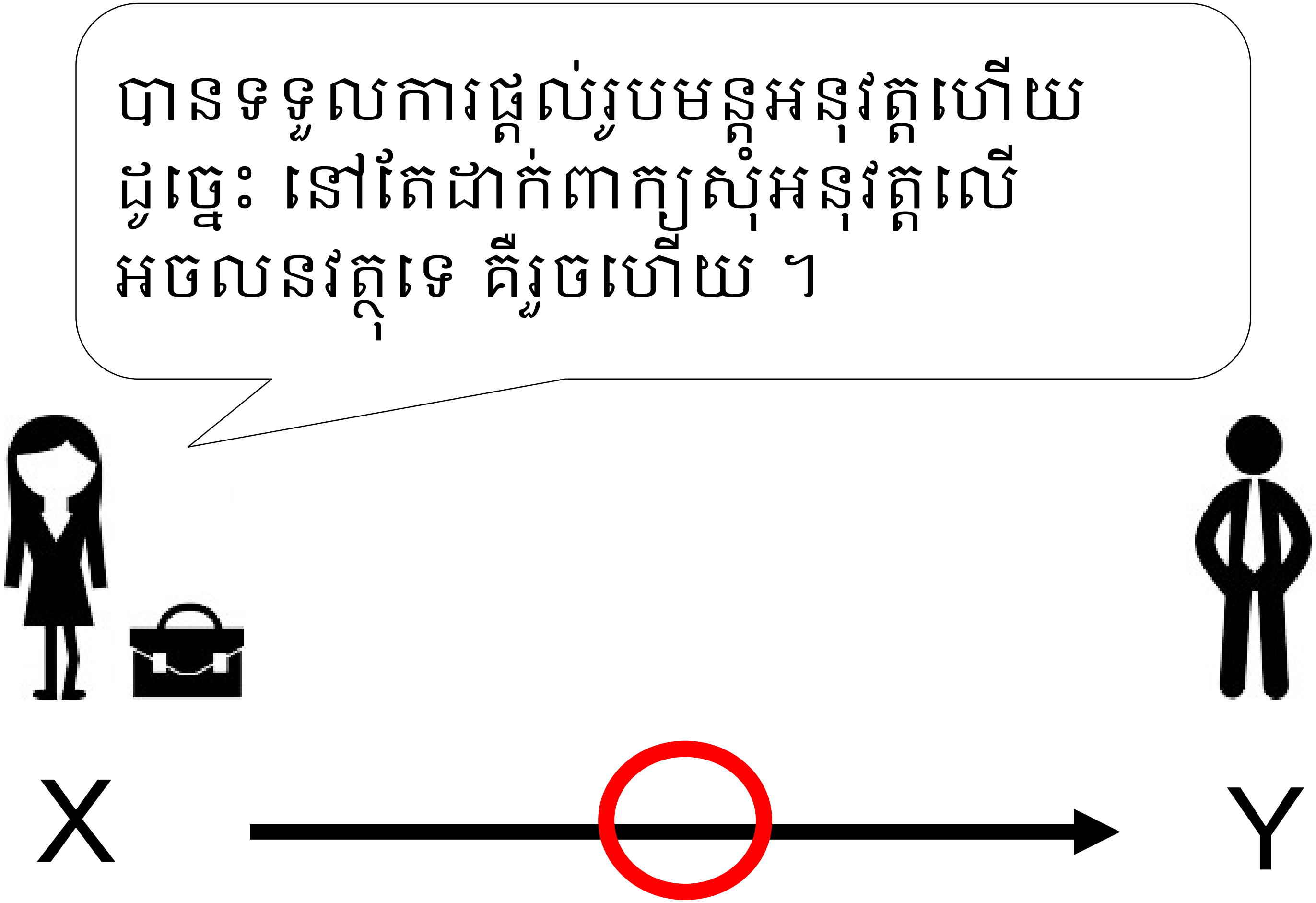

សាលក្រមស្លាពរនៃប្រាក់1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

ឯកសារដែលចាំបាច់ក្នុងការដាក់ពាក្យសុំ

1. លិខិតអនុវត្ត
2. លិខិតបញ្ជាក់ពីការបានបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត
3. រូបមន្តអនុវត្ត
4. ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ចំណុចដែលត្រូវបញ្ជាក់ (មាត្រា349កថាខណ្ឌទី2)

ក : ឈ្មោះ ឬនាមករណ៍និងអាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ហើយនឹងឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់។

ខ : សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត ។

គ : សេចក្តីសុំឲ្យអនុវត្តតាមការបង្ខំដោយផ្ទាល់ ឬការអនុវត្តជំនួស ឬវិធានបង្ខំដោយប្រយោល

ឃ : សញ្ញាណនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំដែលម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តសុំ ក្នុងករណីដែលសុំឲ្យអនុវត្តតាមការបង្ខំដោយផ្ទាល់ ។

ង : ខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដែលម្ចាស់បំណុលសុំ ក្នុងករណីដែលសុំឲ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ តាមការអនុវត្តជំនួស ឬវិធានបង្ខំដោយប្រយោល។

※ ស្តីពីការអនុវត្តតាមការបង្ខំដោយផ្ទាល់ វិធានបង្ខំដោយប្រយោល និងការអនុវត្តដោយបង្ខំតាមការអនុវត្តជំនួស នឹងពន្យល់ជូនក្រោយ ។

ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ចាំបាច់ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនឹងលិខិតដូចខាងក្រោម។

1. លិខិតចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដែលមានអានុភាពអនុវត្ត (មាត្រា349 កថាខណ្ឌទី2)
   - គឺជាលិខិតចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដែលត្រូវបានផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត។

2. លិខិតបញ្ជាក់ការបានបញ្ជូន
   - ដើម្បីញ្ជាក់ពីការបានបញ្ជូនលិខិតអនុវត្ត(មាត្រា360)។

3. ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីអចលនវត្ថុជាអាទិ៍ (មាត្រា 417 កថាខណ្ឌទី 3 ចំណុច ក និង ខ)
   - ដើម្បីបញ្ជាក់ថា អចលនវត្ថុគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល។

កន្លែងត្រូវដាក់គឺតុលាការអនុវត្ត។ ចំពោះករណីរបស់ X គឺត្រូវដាក់ទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

[យោង]ប្រភេទនៃវិធីអនុវត្ត

1 អនុវត្តតាមការបង្ខំដោយផ្ទាល់
គឺជាការដែលស្ថាប័នអនុវត្ត សម្រេចនូវការអនុវត្តសិទ្ធិលើបំណុលដោយការប្រើប្រាស់សិទ្ធិអំណាច។

2 អនុវត្តដោយបង្ខំ តាមការអនុវត្តជំនួស
គឺជាការដែលសម្រេចនូវការអនុវត្តសិទ្ធិលើបំណុល ដោយសាមីខ្លួនម្ចាស់បំណុល ឬដោយតតិយជន ដែលត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចពីស្ថាប័នអនុវត្ត ហើយប្រមូលសោហ៊ុយដែលបានចំណាយលើការអនុវត្តនោះពីកូនបំណុល។ អាចអនុវត្តជំនួសបាន ចំពោះកាតព្វកិច្ចដែលជាកាតព្វកិច្ចឲ្យធ្វើសកម្មភាពអ្វីមួយ។

3 វិធានបង្ខំដោយប្រយោល
គឺជាការបង្ខំឲ្យកូនបំណុលអនុវត្តកាតព្វកិច្ចដោយសាមីខ្លួន ដោយបង្គាប់ឲ្យកូនបំណុលបង់ប្រាក់ ចំពោះការដែលមិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ច។ វិធានបង្ខំដោយប្រយោលអាចអនុវត្តបាន ចំពោះកាតព្វកិច្ចដែលជាកាតព្វកិច្ចឲ្យធ្វើសកម្មភាពអ្វីមួយ កាតព្វកិច្ចដែលធ្វើសកម្មភាពមិនអាចជំនួសបាន និងកាតព្វកិច្ចដែលមិនឲ្យធ្វើសកម្មភាពអ្វីមួយ ។

ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ភាគី ដូចការដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពីតារាងភាគី។

លិខិតអនុវត្តនិងសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ ដូចការដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពីលិខិតអនុវត្តនិងបញ្ជីរាយសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ។

អចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុអនុវត្ត ដូចការដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពីបញ្ជីវត្ថុ

※ 「ឯកសារភ្ជាប់」ជាឯកសារដែលប្រើក្នុងការងារជាក់ស្តែងនៅជប៉ុន។

ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត មានសិទ្ធិលើបំណុល ដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុងឯកសារភ្ជាប់ ស្ដីពីលិខិតអនុវត្តនៃបញ្ជីសិទ្ធិទាមទារ ចំពោះកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ក៏ប៉ុន្តែកូនបំណុលនៃការអនុវត្តពុំព្រមសងទេ។ ហេតុនេះ ទាមទារឲ្យលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល ដែលមានកំណត់ក្នុងឯកសារភ្ជាប់ ស្ដីពីបញ្ជីវត្ថុ ។

ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

តារាងភាគី

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត	○○○(អាសយដ្ឋាន)
	X(ឈ្មោះ)
កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត	□□□(អាសយដ្ឋាន)
	Y (ឈ្មោះ)

ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

លិខិតអនុវត្ត និងបញ្ជីរាយសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ

ទឹកប្រាក់ខាងក្រោម ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងអនុសារ សាលក្រមដែលមានអានុភាពអនុវត្ត នៃរឿងក្ដីរវាងម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត នៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញនាឆ្នាំ ២០១៧ (លេខសំណុំរឿង លេខសាលក្រម) ។

កំណត់
១ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

※ កំណត់អត្តសញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត ដោយផ្អែកលើលេខសំណុំរឿង លេខសាលក្រមជាអាទិ៍។

ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

បញ្ជីវត្ថុ

ឈ្មោះខេត្ត/ក្រុង

ឈ្មោះស្រុក/ខណ្ឌ

ឈ្មោះឃុំ/សង្កាត់

ឈ្មោះភូមិ

លេខក្បាលដី/លេខប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ

ឈ្មោះកម្មសិទ្ធិករនិងអាសយដ្ឋាន

សរុបសេចក្ដីអំពីការដាក់ពាក្យសុំ

សរុបសេចក្ដីទៅ ឯកសារចាំបាច់ដែលត្រូវដាក់ដើម្បីសុំអនុវត្ត ចំពោះអចលនវត្ថុ ដោយយកសាលក្រម ឬសាលដីកាស្ថាពរធ្វើជាលិខិតអនុវត្ត មានដូចខាងក្រោម៖

- ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ
- លិខិតអនុវត្ត
- លិខិតបញ្ជាក់ការបានបញ្ជូន
- រូបមន្តអនុវត្ត(ចុះនិទ្ទេសក្នុងលិខិតអនុវត្ត)
  - ពាក្យសុំផ្ដល់រូបមន្តអនុវត្ត
  - លិខិតបញ្ជាក់អំពីសាលក្រម ឬសាលដីកាចូលជាស្ថាពរ
- ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្ដីបញ្ជាក់ នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីអចលនវត្ថុ
- ដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន (ក្នុងករណីប្ដូរពីការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្នទៅជាការរឹបអូសពិតប្រាកដ (ពន្យល់ក្រោយ))

រឹបអូស

1−1 ដាក់ពាក្យសុំ
<u>1−2 ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើម</u>
1−3 រឹបអូស
1−4 ទាមទារឲ្យចែកចំណែក

លក់

2−1 ស្រាវជ្រាវ
2−2 លក់
2−3 អានុភាព

ចែកចំណែក

3−1 រៀបចំ
3−2 ចែកចំណែក

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

តើតុលាការដែលបានទទួលពាក្យសុំឲ្យអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ ត្រូវអនុវត្តនីតិវិធីអ្វីដែរ។

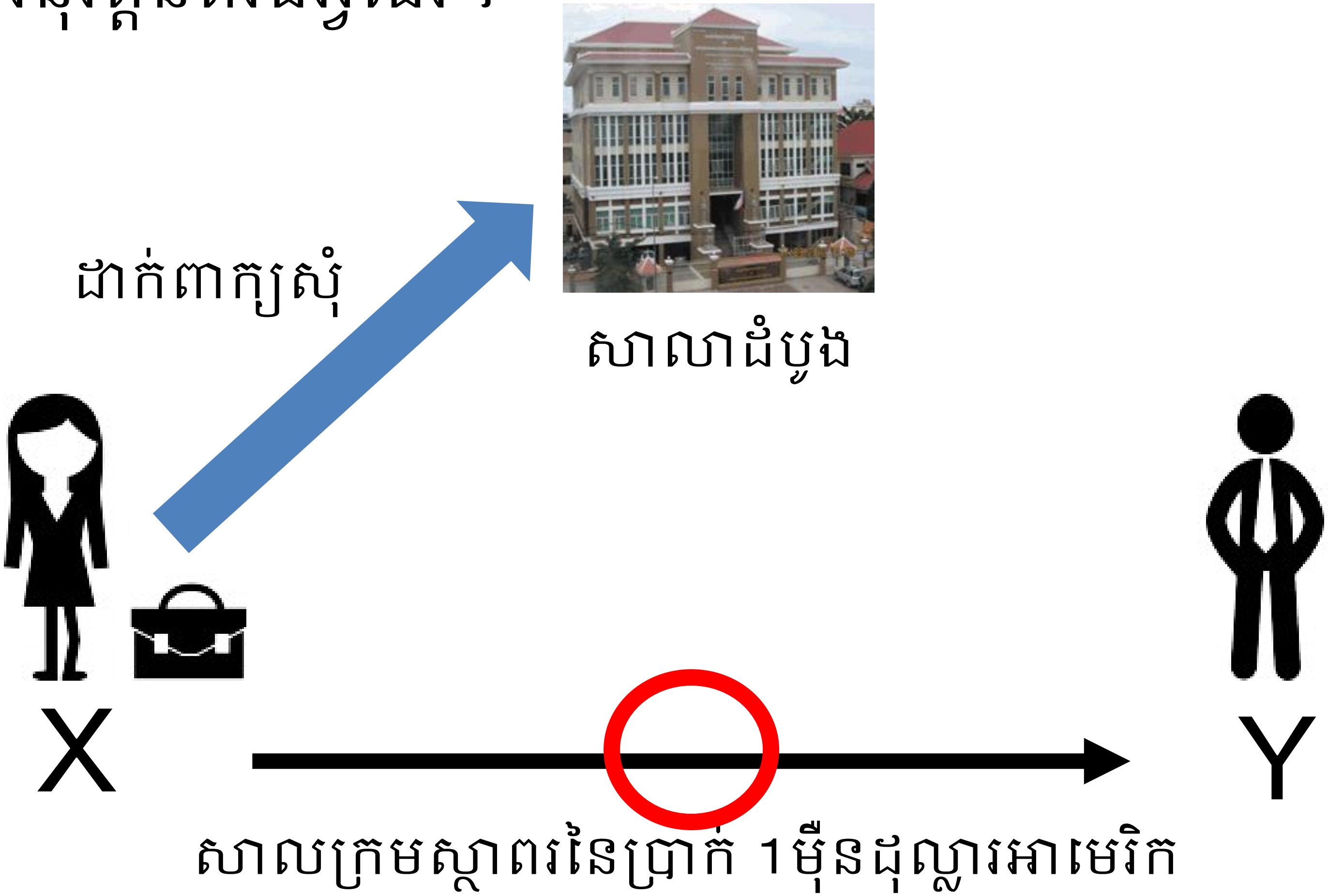

ការចាប់ផ្តើមលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

សាលាដំបូងដែលបានទទួលពាក្យសុំអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុនឹងធ្វើការបញ្ជាក់មើលលិខិតដែលបានដាក់មក។ ប្រសិនបើពាក្យសុំនោះត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ហើយឯកសារចាំបាច់មានគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវតែចាប់ផ្តើមនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ។

- ក្នុងករណីបើមានឯកសារគ្រប់គ្រាន់តាមទម្រង់បែបបទហើយបើពុំចាប់ផ្តើមនីតិវិធីទេ នោះពុំត្រូវបានអនុគ្រោះឡើយ។

ជាក់ស្តែង គឺតុលាការត្រូវចេញដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ(មាត្រា419 កថាខណ្ឌទី1)។ ម៉្យាងទៀត ប្រកាសអំពីការរឹបអូសអចលនវត្ថុ ដើម្បីម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ក្នុងដីកាសម្រេចចាបផ្តើមនោះ។ (កថាខណ្ឌដដែល)។

ដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ភាគី	ដូចការដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្ដីពីតារាងភាគី។
លិខិតអនុវត្តនិងសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ	ដូចការដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្ដីពីលិខិតអនុវត្តនិងបញ្ជីរាយសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ។
អចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុអនុវត្ត	ដូចការដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្ដីពីបញ្ជីវត្ថុ

※「ឯកសារភ្ជាប់」ជាឯកសារដែលប្រើក្នុងការងារជាក់ស្ដែងនៅជប៉ុន។

ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ

ផ្អែកតាមពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត តុលាការចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ នូវអចលនវត្ថុរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ដែលមានកំណត់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពីបញ្ជីវត្ថុ ព្រមទាំងរឹបអូសអចលនវត្ថុនោះ ដើម្បីម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និង ដើម្បីបំពេញការសងសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ ដែលមានកំណត់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ ស្តីពីលិខិតអនុវត្ត និងបញ្ជីរាយសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារ ។ ការអនុវត្តនេះធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្ត ដែលមានអានុភាពអនុវត្តលើបញ្ជីរាយសិទ្ធិលើបំណុលដដែលខាងលើ។

ថ្ងៃទី × ខែ △ ឆ្នាំ២០១៧ ចៅក្រម D សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត

ការអនុវត្តដោយបង្ខំ គឺជារបបបង្កើតឡើងដើម្បីសម្រេចនូវសិទ្ធិទាមទារឲ្យផ្តល់តាវកាលិករបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តចំពោះកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។
ស្ថាប័នអនុវត្តនឹងធ្វើការវិនិច្ឆ័យអំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃសិទ្ធិទាមទារឲ្យផ្តល់តាវកាលិក តាមលក្ខណៈទម្រង់បែបបទ ដោយផ្អែកលើលិខិតអនុវត្ត ។

ហេតុដូច្នេះ <u>នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ត្រូវបង្ហាញឲ្យបានច្បាស់លាស់ថាគឺជាសិទ្ធិទាមទារឲ្យផ្តល់តាវកាលិក និង ទំហំនៃសិទ្ធិទាមទារឲ្យផ្តល់តាវកាលិកនោះ ។</u>

លិខិតអនុវត្តដែលអាចអនុវត្តបានដោយពុំមានបញ្ហា

សាលក្រម
បង្គាប់ឲ្យចុងចម្លើយបង់ប្រាក់មួយម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក ចំពោះដើមចោទ ។

ដោយការសរសេរថា「បង់」គឺបានបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ថា នេះគឺជាសិទ្ធិទាមទារឲ្យផ្តល់តាវកាលិក។

ចំនួនទឹកប្រាក់「មួយម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក」ក៏ត្រូវបានកំណត់បញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ផងដែរ ។

ហេតុដូច្នេះ ការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុនេះ អាចចាប់ផ្តើមបានដោយពុំមានបញ្ហាឡើយ ។

លិខិតអនុវត្តដែលមានបញ្ហា(១)

សាលក្រម
បង្គាប់ឲ្យចុងចម្លើយមានកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់មួយម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក ចំពោះដើមចោទ។

ត្រូវបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ថាលិខិតអនុវត្តគឺជា ការបង្គាប់ឲ្យផ្តល់តាវកាលិក ។

ការសរសេរថា「មានកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់មួយម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក」នេះ តើគឺជាការបង្គាប់ឲ្យផ្តល់តាវកាលិក ឬគ្រាន់តែជាការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃកាតព្វកិច្ច មិនច្បាស់លាស់សោះ។ ហេតុដូច្នេះ លិខិតអនុវត្តបែបនេះមិនអាចធ្វើការអនុវត្តដោយបង្ខំបានទេ ។

តុលាការអនុវត្តត្រូវលើកចោលពាក្យសុំនោះ។ ចំពោះដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំឲ្យអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តអាចប្តឹងជំទាស់បាន (មាត្រា419 កថាខណ្ឌទី3)។

លិខិតអនុវត្តដែលមានបញ្ហា(២)

សាលក្រម
បង្គាប់ឲ្យចុងចម្លើយចែកពាក់កណ្តាលនៃទ្រព្យសម្បត្តិចំពោះដើមចោទ។

នៅក្នុងលិខិតអនុវត្ត ត្រូវកំណត់ឲ្យបានច្បាស់លាស់នូវ ទំហំនិងចំនួនទឹកប្រាក់ជាអាទិ៍នៃកាតព្វកិច្ចដែលត្រូវផ្តល់តាវកាលិក

ការសរសេរថា「 ពាក់កណ្តាលនៃទ្រព្យសម្បត្តិ 」នេះ ជាក់ស្តែងមិនដឹងថា តើត្រូវផ្តល់តាវកាលិកទ្រព្យសម្បត្តិណាទេ ទោះបីជាស្ថាប័នអនុវត្តចង់អនុវត្តក៏ដោយ ក៏មិនអាចអនុវត្តបានដែរ។ ហេតុដូច្នេះ លិខិតអនុវត្តបែបនេះមិនអាចអនុវត្តដោយបង្ខំបានទេ។

តុលាការអនុវត្តត្រូវលើកចោលពាក្យសុំនោះ។ ចំពោះដីកាសម្រេចលើកចោលពាក្យសុំឲ្យអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត អាចប្តឹងជំទាស់បាន (មាត្រា419 កថាខណ្ឌទី3)។

សញ្ញាណនៃលិខិតអនុវត្ត

លិខិតអនុវត្ត គឺជាលិខិតដែលបង្កើតឡើងដោយតុលាការ និងសារការី ។

ប្រសិនបើ បង្កើតនូវលិខិតអនុវត្តដែលពុំអាចអនុវត្តដោយបង្ខំបានទេ នោះពុំអាចសម្រេចនូវសិទ្ធិរបស់ភាគីដែលបានទទួលសាលក្រមពីការឈ្នះក្តីឡើយ។

ដើម្បីកុំឲ្យមានករណីបែបនេះកើតឡើង ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់នៅពេលបង្កើតលិខិតអនុវត្ត ។

រឹបអូស

1－1 ដាក់ពាក្យសុំ
1－2 ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើម
1－3 រឹបអូស
1－4 ទាមទារឲ្យចែកចំណែក

↓

លក់

2－1 ស្រាវជ្រាវ
2－2 លក់
2－3 អានុភាព

↓

ចែកចំណែក

3－1 រៀបចំ
3－2 ចែកចំណែក

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

ពេលណានីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុត្រូវបានចាប់ផ្តើម អចលនវត្ថុនឹងត្រូវបានរឹបអូស។

សាលាដំបូង

រឹបអូស

ដី L

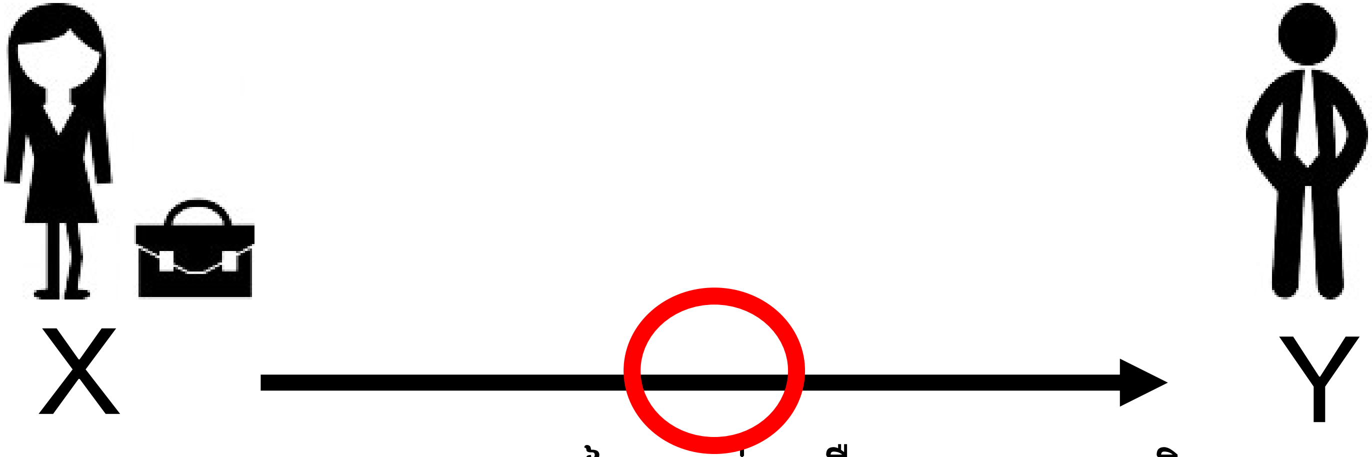

សាលក្រមស្ដាពរនៃប្រាក់ 1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

ការរឹបអូស

ហេតុអ្វីត្រូវរឹបអូស ?

បើមិនរឹបអូសទេ Y អាចលក់ដី L ឲ្យ

ទៅតតិយជនបាន ដើម្បីរួចផុតពីការអនុវត្ត

ដោយបង្ខំ ។

ករណីសិក្សា (បន្ថែមស្ថានភាព)

លក់ដី L ចោលសិន ព្រោះ X ដូចជាបានដាក់ពាក្យសុំអនុវត្ត
ដោយបង្ខំហើយ ។

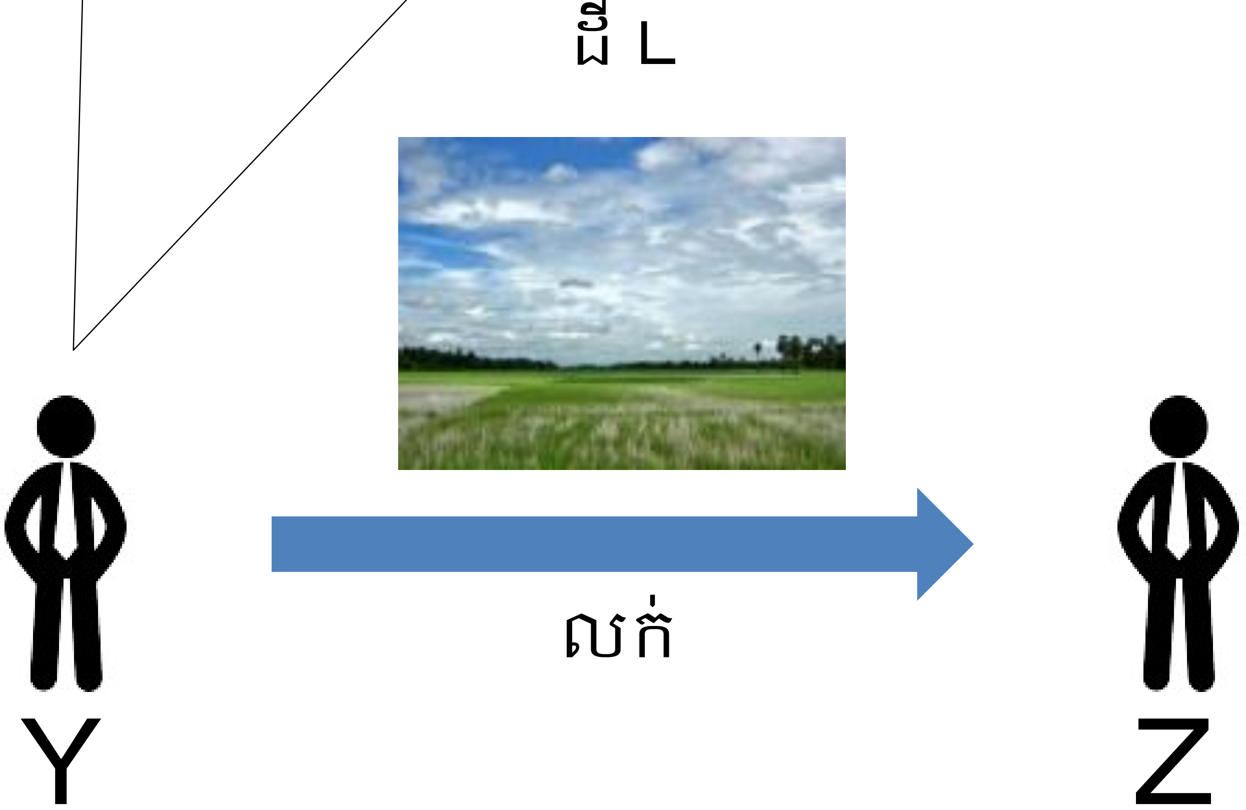

ការរឹបអូស

X មិនអាចយកសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនមកវិញបាន ឡើយ ដោយសារការធ្វើអនុប្បទានលើដី L របស់Y ។ ដើម្បីបង្ការស្ថានភាពបែបនេះ ត្រូវធ្វើការរឹបអូស ។

ម្យ៉ាងទៀត ប្រកាសជាសាធារណៈអំពីការរឹបអូសនោះ តាមរយៈការចុះបញ្ជី ។ ការធ្វើនេះគឺដើម្បីឲ្យតតិយជនដែលចង់ទិញដីL អាចដឹងថាដីL ត្រូវបានរឹបអូស តាមរយៈការបញ្ជាក់មើលការចុះបញ្ជី។

ការរឹបអូស

នៅពេលដែលដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ត្រូវបានអនុវត្ត

1. ធ្វើការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស (មាត្រា420)
2. បញ្ជូនដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ(មាត្រា421កថាខណ្ឌទី2)

អានុភាពនៃការរឹបអូសនឹងត្រូវបានកើតឡើង នៅពេល「 1 」ឬ「 2 」ត្រូវបានអនុវត្តមុន (មាត្រា421កថាខណ្ឌទី2)។

នៅក្នុងការងារជាក់ស្តែងរបស់ជប៉ុន ក្រោយពេលការចុះបញ្ជី (1) អំពីការរឹបអូសបានធ្វើរួចរាល់ហើយ ទើបធ្វើការបញ្ជូន(2)។

- ដោយហេតុថា ប្រសិនបើធ្វើការបញ្ជូនមុន កូនបំណុលនៃការអនុវត្តអាចផ្ទេរឈ្មោះចុះបញ្ជីឲ្យទៅតតិយជនបាន នៅមុនពេលអានុភាពនៃការរឹបអូសបានកើតឡើយ ដើម្បីរួចផុតពីការអនុវត្តដោយបង្ខំ។

ការរឹបអូស

(ឧទាហរណ៍ 1)
ចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស : ថ្ងៃទី 20 ខែមករា ឆ្នាំ 2017
បញ្ជូនលិខិត : ថ្ងៃទី 10 ខែមករា ឆ្នាំ 2017
→ អានុភាពនៃការរឹបអូសកើតឡើងនៅថ្ងៃទី 10 ខែមករា ឆ្នាំ 2017(មាត្រា421កថាខណ្ឌទី2 វាក្យខណ្ឌទី1)។

(ឧទាហរណ៍ 2)
ចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស : ថ្ងៃទី 10 ខែមករា ឆ្នាំ 2017
បញ្ជូនលិខិត : ថ្ងៃទី 20 ខែមករា ឆ្នាំ 2017
→ អានុភាពនៃការរឹបអូសកើតឡើងនៅថ្ងៃទី 10 ខែមករា ឆ្នាំ 2017(មាត្រា421កថាខណ្ឌទី2 វាក្យខណ្ឌទី1)

※ការងារជាក់ស្តែងនៅជប៉ុនគឺយកលំដាប់នៃ(ឧទាហរណ៍ 2)

ការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស

បើដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំត្រូវបានចេញ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវផ្តុកផ្តាក់ឲ្យស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ច ចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមនោះជាបន្ទាន់ (មាត្រា420កថាខណ្ឌទី1)។

- ពុំតម្រូវឲ្យម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដាក់ពាក្យសុំដោយឡែកទេ។

តទៅនេះសូមហៅកាត់ ចំពោះប្រការនៃប្រកាសអន្តរក្រសួងស្តីពីការចុះបញ្ជីអចលនវត្ថុទាក់ទងនិងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ថា「ប្រការ」។

ទីផ្តុកផ្តាក់ ៈ រដ្ឋបាលសុរិយោដីរាជធានី／ខេត្ត(ប្រការ 4 និងប្រការ 2 កថាខណ្ឌទី1)

លិខិតត្រូវដាក់ ៈ

- លិខិតផ្តុកផ្តាក់ឲ្យចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសអចលនវត្ថុ(ប្រការ 5និង7)
- ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ (ប្រការ 6 និង 7)

ការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស

បើបានធ្វើការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ដោយផ្អែកលើការផ្ទុកផ្ដាក់តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចត្រូវផ្ញើឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្ដីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជីនោះ ទៅក្រឡាបញ្ជី (មាត្រា420កថាខណ្ឌទី2 ប្រការ38)។

បើក្រឡាបញ្ជីពិនិត្យឃើញថា ឯកសារថតចម្លងដែលមានសេចក្ដីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី ឬសៀវភៅចុះបញ្ជីសិទ្ធិជួលអចិន្ត្រៃយ៍ ឬសៀវភៅចុះបញ្ជីផលុបភោគ ដែលត្រូវបានផ្ញើមកក្រឡាបញ្ជី ចុះមិនបានត្រឹមត្រូវទៅតាមលិខិតផ្ទុកផ្ដាក់របស់ក្រឡាបញ្ជីដូចជា មានចំណុចខ្វះ ឬចំណុចដែលមិនត្រឹមត្រូវ ឬការសរសេរខុសខ្ទង់(Column) ជាអាទិ៍ ក្រឡាបញ្ជីអាចឲ្យរដ្ឋបាលសុរិយោដីរាជធានី ខេត្ត ធ្វើការកែតម្រូវឲ្យបានត្រឹមត្រូវឡើងវិញបាន។

ក្រោយពីរដ្ឋបាលសុរិយោដីបានធ្វើការកែតម្រូវរួចហើយ បញ្ញត្តិនៃប្រការ ៣៨ ក៏ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ (ប្រការ 39)។

ករណីសិក្សា (ដូចគ្នា)

ពេលទៅបញ្ជាក់មើលសៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី ដឹង
ថាការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសបានចប់រួចរាល់
ហើយ។ អីចឹង អាចបង្ការការចាត់ចែងដោយ Y
បានហើយ។

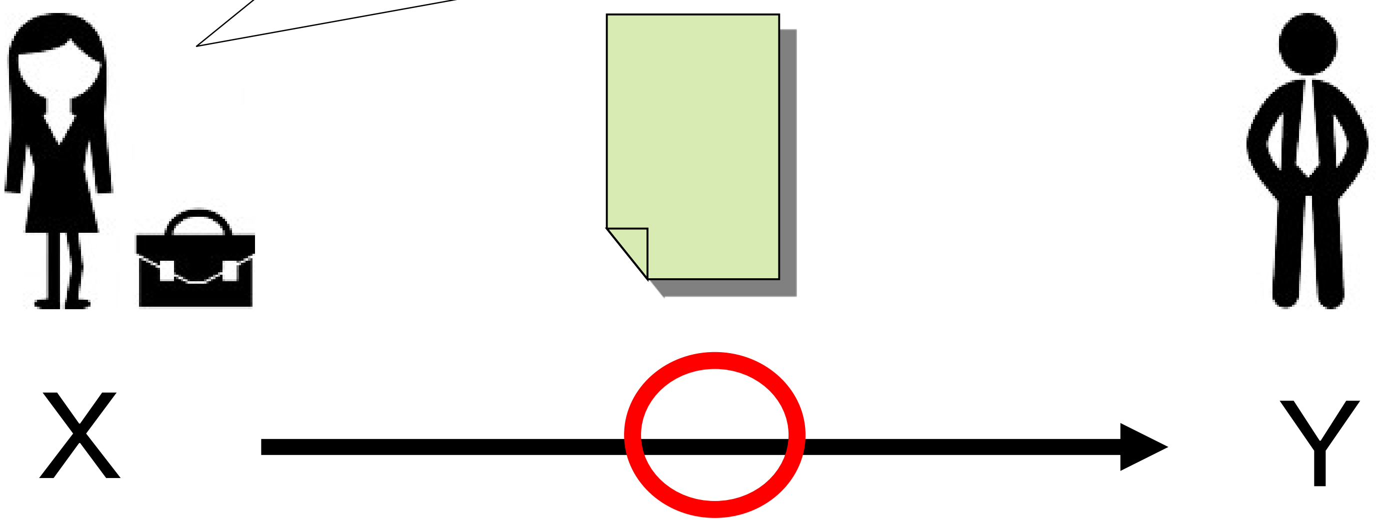

សាលក្រមស្ថាពរនៃប្រាក់1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

អានុភាពនៃការរឹបអូស

ការចាត់ចែងដោយកូនបំណុលនៃការអនុវត្តត្រូវបានកម្រិតដោយការកើតឡើងនៃអានុភាពនៃការរឹបអូស ។

ជាក់ស្តែង បើទោះជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្តបានលក់អចលនវត្ថុចំពោះតតិយជនក៏ដោយ ទាក់ទងនិងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ អនុប្បទានកម្មនោះ ត្រូវក្លាយជាមោឃៈ។

■ទោះបីជាបានចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ ក្រោយពេលចុះបញ្ជីរឹបអូសក៏ដោយ សិទ្ធិនោះត្រូវរលត់ (មាត្រា431កថាខណ្ឌទី2) ដោយសារលទ្ធផលនៃការលក់(ពន្យល់ក្រោយ)។ ការចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ នោះ ត្រូវបានលុបចោល(មាត្រា448កថាខណ្ឌទី1 ចំណុច ខ)។

អានុភាពនៃការរឹបអូស

ក៏ប៉ុន្តែ អនុប្បទានកម្មនោះ មានសុពលភាព រវាងកូនបំណុលនៃការអនុវត្តនិងតតិយជន។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើអានុភាពនៃការរឹបអូស ត្រូវបានរលត់ ដោយសារការដកពាក្យសុំអនុវត្ត នោះតតិយជនអាចធ្វើលទ្ធកម្មនូវកម្មសិទ្ធិបាន។

សូមមើលឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង ។

អានុភាពនៃការរឹបអូស

X: ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត
Y: កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត
Z: តតិយជន
W: តតិយជន

① ចុះបញ្ជីរឹបអូស

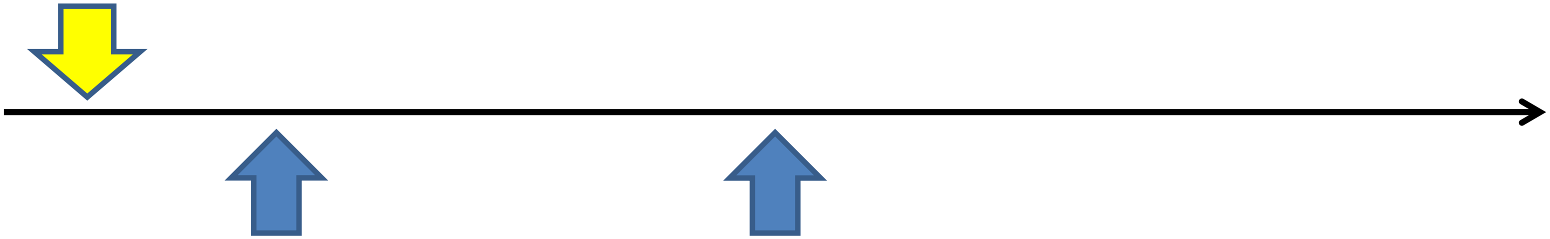

② Y ចុះបញ្ជីបង្កើត
ហ៊ីប៉ូតែកដើម្បី W

③Y ចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិឲ្យទៅ Z

អានុភាពនៃការរឹបអូស

X: ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត
Y: កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត
Z: តតិយជន
W: តតិយជន

① ចុះបញ្ជីរឹបអូស

④លក់ដោយបង្ខំ

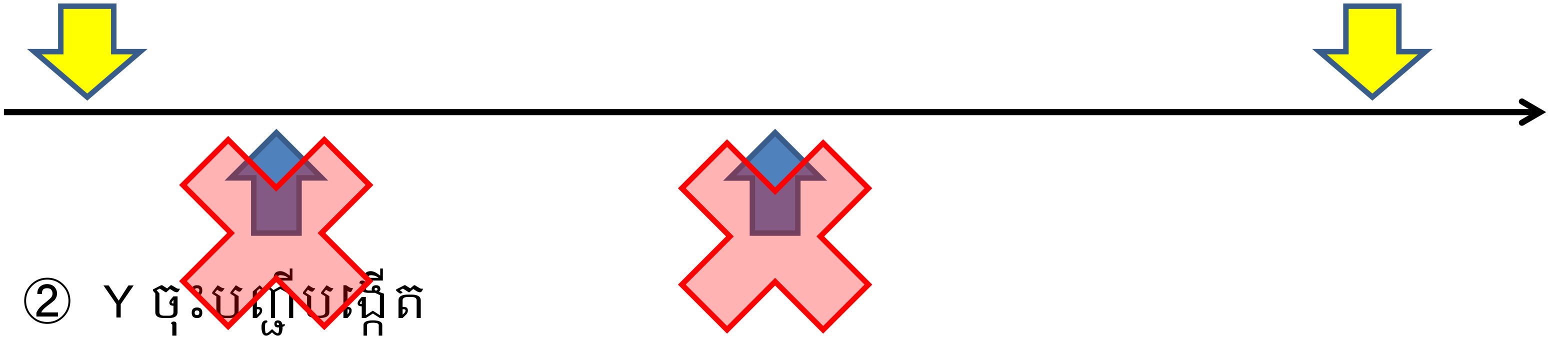

② Y ចុះបញ្ជីបង្កើត ហ៊ីប៉ូតែកដើម្បី W

③Y ចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិឲ្យទៅ Z

ការចាត់ចែងនៃ②និង ③ ត្រូវក្លាយជាមោឃៈ ទាក់ទងនិងនីតិវិធីអនុវត្ត ។
ការចុះបញ្ជីនៃ ②និង ③ត្រូវបានលុបចោលដោយសារលទ្ធផលនៃការលក់
(មាត្រា448កថាខណ្ឌទី1 ចំណុច ខ)

អានុភាពនៃការរឹបអូស

X: ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត
Y: កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត
Z: តតិយជន
W: តតិយជន

① ចុះបញ្ជីរឹបអូស

④ ដកពាក្យសុំ

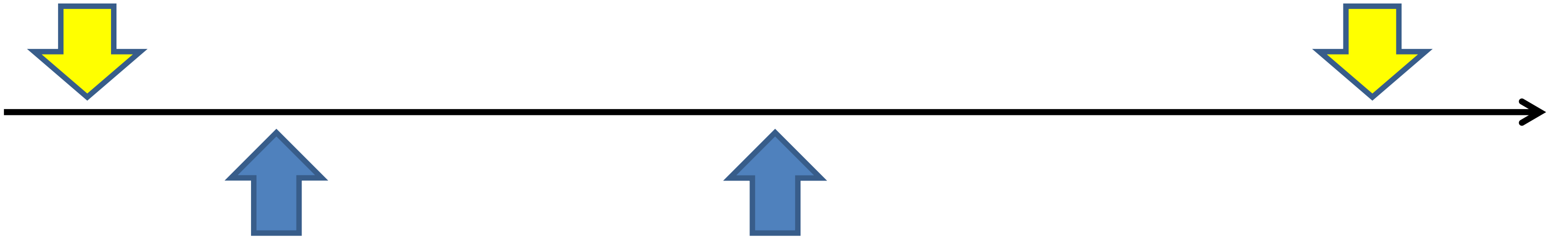

② Y ចុះបញ្ជីបង្កើត ហ៊ីប៉ូតែកដើម្បី W

③ Y ចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិឲ្យទៅ Z

ដោយសារការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុត្រូវបានដក ការចាត់ចែងនៃ ②និង③ នៅបន្តមានអត្ថិភាពដែលជាការចាត់ចែងមានសុពលភាព

រឹបអូស

1－1 ដាក់ពាក្យសុំ
1－2 ដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើម
1－3 រឹបអូស
<u>1－4</u> **ទាមទារឲ្យចែកចំណែក**

↓

លក់

2－1 ស្រាវជ្រាវ
2－2 លក់
2－3 អានុភាព

↓

ចែកចំណែក

3－1 រៀបចំ
3－2 ចែកចំណែក

ករណីសិក្សា (បន្ថែមស្ថានភាព)

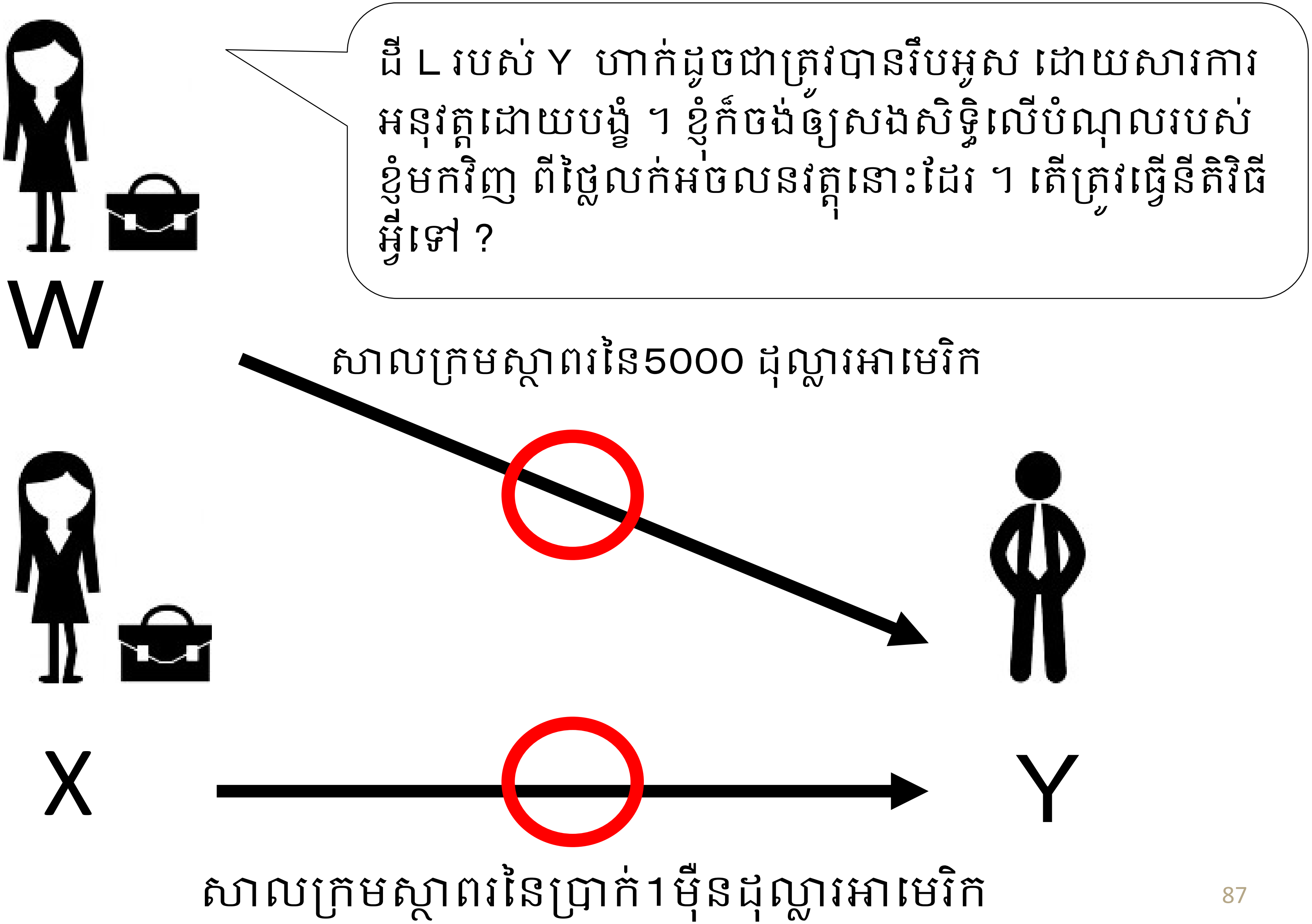

ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក

ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក គឺជានីតិវិធីចូលរួមក្នុងនីតិវិធីលក់ដោយបង្ខំដែលកំពុងត្រូវបានចាប់ផ្តើម ដើម្បីទទួលការចែកចំណែក នៃម្ចាស់បំណុលក្រៅពីម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ។ ម្ចាស់បំណុលដែលបានទាមទារឲ្យចែកចំណែក អាចទទួលការចែកចំណែកបាន រហូតដល់ពេលកំណត់ចុងក្រោយ សម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក។(មាត្រា453 ចំណុច ខ)

ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក

ម្ចាស់បំណុលដែលអាចទាមទារឲ្យចែកចំណែកត្រូវបានកម្រិតដូចខាងក្រោម៖

1. ម្ចាស់បំណុលដែលមានឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលអាចអនុវត្តដោយបង្ខំបាន(លើកលែងតែម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិប្រាតិភោគប្រត្យក្ស)។(មាត្រា426កថាខណ្ឌទី1 ចំណុច ក)

2. ម្ចាស់បំណុលដែលបានចុះបញ្ជី អំពីការរឹបអូសបណ្ដោះអាសន្ន នៅក្រោយពេលចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើមការលក់ដោយបង្ខំ ។ (ចំណុច ខ កថាខណ្ឌដដែល)

3. ម្ចាស់បំណុលដែលបានបញ្ជាក់ដោយឯកសារថា មានឯកសិទ្ធិទូទៅ (ក្រមរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា783～មាត្រា787) ។ (ចំណុច គ កថាខណ្ឌដដែល)

ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក

ក្នុងករណីដែលអានុភាពនៃការរឹបអូស បានកើតឡើង តុលាការអនុវត្តត្រូវកំណត់ពេលចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក ។(មាត្រា422កថាខ័ណ្ឌទី1)

- ការទាមទារឲ្យចែកចំណែកដែលធ្វើឡើយ ហួសពេលចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារ គឺមិនត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ទេ។

ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ ដោយសរសេរនូវមូលហេតុ និងចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុល ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការប្រាក់ និងសិទ្ធិលើបំណុលបន្ទាប់បន្សំឯទៀត។(មាត្រា426 ក័ថាខណ្ឌទី2)

- ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយផងដែរ នូវឯកសារដែលបញ្ជាក់ច្បាស់អំពីលក្ខណសម្បត្តិនៃការទាមទារឲ្យចែកចំណែក ។

បើមានការទាមទារឲ្យចែកចំណែក តុលាការអនុវត្តត្រូវជូនដំណឹងអំពីការណ៍នោះទៅឲ្យម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត និងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។ (មាត្រា426 កថាខណ្ឌទី3)

ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក

លិខិតទាមទារឲ្យចែកចំណែក

ម្ចាស់បំណុលនៃការទាមទារ	○○○(អាសយដ្ឋាន)
ឲ្យចែកចំណែក	V(ឈ្មោះ)

ម្ចាស់បំណុលនៃការទាមទារឲ្យចែកចំណែក សុំទាមទារចែកចំណែក អំពីរឿងក្តីលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ (លេខសំណុំរឿង)ឆ្នាំ២០១៧ តុលាការរាជធានីភ្នំពេញ។

លិខិតទាមទារឲ្យចែកចំណែក

លិខិតទាមទារឲ្យចែកចំណែក

【មូលហេតុ និងចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលទាមទារឲ្យចែកចំណែក】

ប្រាក់កម្ចីដោយផ្អែកលើកិច្ចសន្យាខ្ចីបរិភោគ ចុះថ្ងៃទី1 ខែមករាឆ្នាំ2015 ។

ប្រាក់ដើម 1 ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក

ការប្រាក់នៃការយឺតយ៉ាវ ការប្រាក់យឺតយ៉ាវ 5%ក្នុងមួយឆ្នាំ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែ មករា ឆ្នាំ 2016 រហូតដល់ថ្ងៃសងគ្រប់ចំនួន។

【លក្ខណៈសម្បត្តិនៃការទាមទារឲ្យចែកចំណែក】

ម្ចាស់បំណុលនៃការទាមទារឲ្យចែកចំណែក មានអនុសារសាលក្រម ដែលមានអានុភាពអនុវត្ត ដាក់ជូនជាឯកសារឧបសម្ព័ន្ធ ។

【ឯកសារឧបសម្ព័ន្ធ】

អនុសារសាលក្រម ដែលមានអានុភាពអនុវត្ត ១ ច្បាប់ ។

ការប្រកាសជាសាធារណៈ និងការដាស់តឿន

លើសពីនេះ តុលាការអនុវត្ត ត្រូវអនុវត្តនីតិវិធីដូចខាងក្រោម

1. ប្រកាសជាសាធារណៈ អំពីការណ៍ដែលដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមត្រូវបានចេញ និងអំពីពេលកំណត់ចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក។ (មាត្រា422កថាខណ្ឌទី2)

នេះគឺជាការជូនដំណឹងចំពោះម្ចាស់បំណុល ដើម្បីផ្តល់ឱកាសឲ្យមកចូលរួមក្នុងនីតិវិធី។ ម្ចាស់បំណុលដែលគ្មានលិខិតអនុវត្តក៏ដោយ ក៏អាចទាមទារឲ្យចែកចំណែកបានដែរ ដោយធ្វើការចុះបញ្ជីរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន នៅមុនពេលកំណត់ចុងក្រោយ សម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក។(មាត្រា 426 កថាខណ្ឌទី1 ចំណុច ខ)

ការប្រកាសជាសាធារណៈ និងការដាស់តឿន

2. តុលាការអនុវត្តត្រូវ ដាស់តឿនឲ្យជនដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ រាយការណ៍ទៅតុលាការអនុវត្ត អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃសិទ្ធិលើបំណុល និងមូលហេតុនិងចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលនោះ នៅមុនពេលកំណត់ចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក ។(មាត្រា422 កថាខណ្ឌទី2)

ក ម្ចាស់បំណុលដែលបានចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន នៅមុនការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ។
ខ ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិប្រាតិភោគ ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី នៅមុនការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស។
គ ស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចលើពន្ធដារ ឬអាករសាធារណៈផ្សេងទៀត។

※ តុលាការអនុវត្តត្រូវដាស់តឿនចំពោះជន ដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ខ រាយការណ៍អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃឆន្ទៈអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ។ (មាត្រា422 កថាខណ្ឌទី 3)

ជនដែលបានកំណត់ខាងលើ ត្រូវរាយការណ៍អំពីចំណុចដែលត្រូវបានដាស់តឿនទៅតុលាការអនុវត្ត នៅមុនពេលកំណត់ចុងក្រោយ សម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក(មាត្រា 423 កថាខណ្ឌទី1)។

ការប្រកាសជាសាធារណៈ និងការដាស់តឿន

ក. ម្ចាស់បំណុលដែលបានចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

ម្ចាស់បំណុលនេះ មានឋានៈ ទទួលការចែកចំណែកដោយធម្មតា ដែលពុំមានអ្វីគួរឲ្យងឿងឆ្ងល់ឡើយ (មាត្រា453 ចំណុច គ)។ តុលាការអនុវត្តត្រូវក្តាប់នូវចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលជាអាទិ៍របស់ជននោះ។ ហេតុនេះហើយ ត្រូវធ្វើការដាស់តឿន ។

ខ. ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិប្រាតិភោគ ដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីនៅមុនការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស។

សិទ្ធិប្រាកិភោគនេះ ទោះបីជាបានលក់អចលនវត្ថុហើយក៏ដោយ ក៏មិនរលត់ដែរ(មាត្រា ៨៣១កថាខណ្ឌទី១)។ ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លចំពោះកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត តុលាការអនុវត្តត្រូវក្តាប់នូវចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិប្រាតិភោគដែលត្រូវបានធានា ។ហេតុនេះហើយត្រូវធ្វើការដាស់តឿន ។

[យោង] ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ

នីតិវិធីនៃការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះអចលនវត្ថុ (មាត្រា 496~មាត្រា499 មាត្រា509~មាត្រា520) ដូចគ្នានិងការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុដែរ គឺធ្វើឡើងដោយវិធីលក់ដោយបង្ខំ។ ខ្លឹមសារនៃនីតិវិធីក៏ស្ទើរតែដូចគ្នាទាំងអស់ដែរ។

សិទ្ធិប្រាតិភោគប្រត្យក្សដែលបានកំណត់នៅក្នុងរដ្ឋប្បវេណី មាន ៥ ប្រភេទ គឺ សិទ្ធិឃាត់ទុក ឯកសិទ្ធិ សិទ្ធិលើការបញ្ចាំ ហ៊ីប៉ូតែក និងសិទ្ធិប្រាតិភោគដោយអនុប្បទាន (ក្រមរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា767 កថាខណ្ឌទី2)។ ភាគីមិនអាចបង្កើតសិទ្ធិប្រាតិភោគដែលខុសពីនេះដោយការព្រមព្រៀងបានទេ ដែលជាសិទ្ធិពុំមានចែងនៅក្នុងបញ្ញត្តិច្បាប់ ។(មាត្រាដដែលកថាខណ្ឌទី1)

[យោង] ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ

ក្នុងចំណោមសិទ្ធិដែលបានលើកឡើងទាំងនោះ សិទ្ធិប្រាតិភោគដែលអាចដាក់ពាក្យសុំការលក់ដោយបង្ខំបាន ជាការអនុវត្តសិទ្ធិលើប្រាតិភោគ មានដូចតទៅ ។

- ហ៊ីប៉ូតែក (ក្រមរដ្ឋប្បវេណី ចាប់ពី មាត្រា 843)
- សិទ្ធិលើការបញ្ចាំអចលនវត្ថុ (ក្រមរដ្ឋប្បវេណី ចាប់ពី មាត្រា834)
- ឯកសិទ្ធិ
  - ឯកសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុ(ក្រមរដ្ឋប្បវេណី ចាប់ពី មាត្រា 799)
  - ឯកសិទ្ធិទូទៅ(ក្រមរដ្ឋប្បវេណី ចាប់ពី មាត្រា 783)

[យោខ]ការដាក់ធានា

នៅកម្ពុជា ពីមុនធ្លាប់មានវិធីដាក់ប្រាតិភោគមួយ ដែលហៅថា ការដាក់ធានា (gage) ។

នេះគឺជាការផ្តល់ឥណទាន ដែលផ្តល់ឲ្យដោយប្តូរ និង ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ហើយនៅពេលនោះគេមិនបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក ឬសិទ្ធិលើការបញ្ចាំជាអាទិ៍ទេ។ វិធីដាក់ធានានេះ បានអនុវត្តយ៉ាងទូលំទូលាយនៅមុនពេលដែលក្រមរដ្ឋប្បវេណីនាបច្ចុប្បន្នកាលនេះបានបង្កើត។

ក៏ប៉ុន្តែ នៅក្នុងក្រមរដ្ឋវេណីបច្ចុប្បន្នកាលនេះ ការដាក់ធានាមិនត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាសិទ្ធិប្រាតិភោគទេ (ក្រមរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា767)។ <u>បច្ចុប្បន្ន ការដាក់ធានាត្រូវបាននិរាករណ៍។</u>

【យោខ】ការដាក់ធានា

ហេតុនេះហើយ នៅពេលក្រមរដ្ឋប្បវេណីបានបង្កើត ការដាក់ធានាដែលមានអត្ថិភាពពីមុនមក ត្រូវបានចាត់ទុកជាហ៊ីប៉ូតែក(ច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណីមាត្រា55 កថាខណ្ឌទី1)

ច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណីមាត្រា៥៥ កថាខណ្ឌទី១
ការដាក់ធានា (gage) ដោយផ្អែកលើច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ ២០០១ ត្រូវចាត់ទុកជាហ៊ីប៉ូតែក ដោយផ្អែកលើក្រមរដ្ឋប្បវេណី ក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត។

ប្រសិនបើមានបំណងចង់ធ្វើលទ្ធកម្មលើប្រាតិភោគ មិនអាចប្រើវិធីដាក់ធានាដូចពីមុនបានទេ គប្បីបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។

ទំនាក់ទំនងនៃការរក្សាការពារនិង ការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ករណីសិក្សា (បន្ថែមស្ថានភាព)

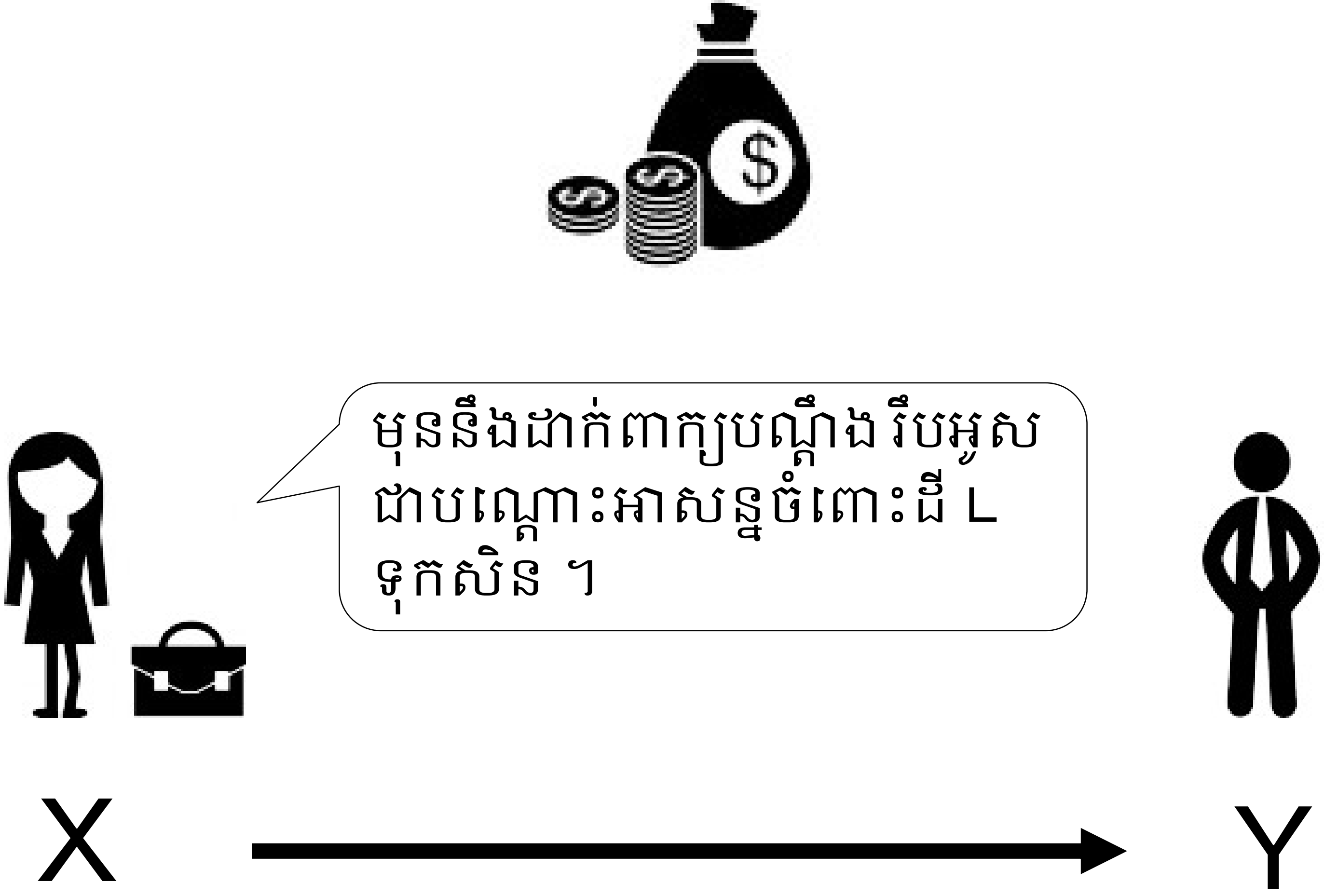

ករណីសិក្សា (បន្ថែមស្ថានភាព)

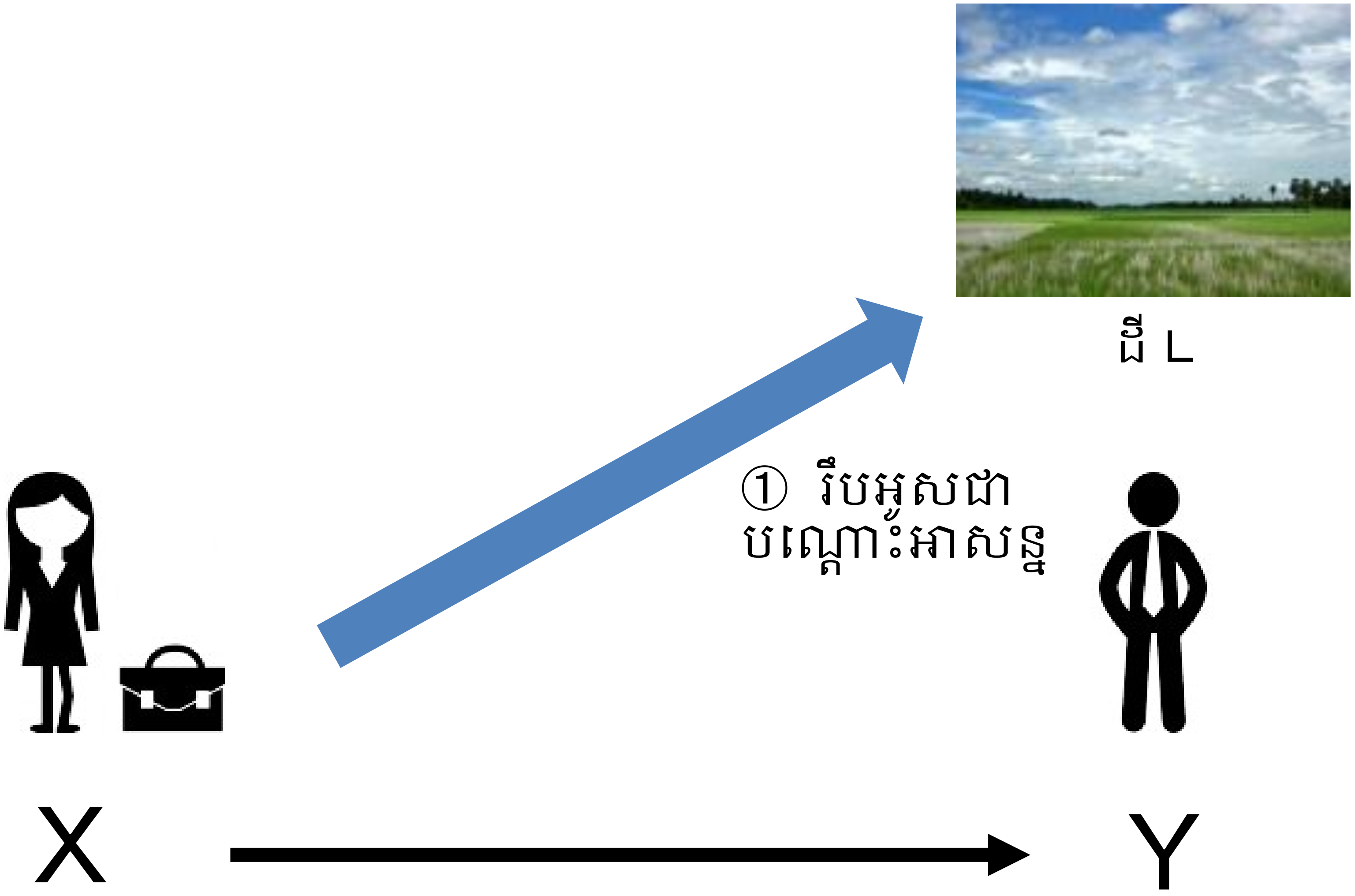

② ដាក់ពាក្យបណ្ដឹង

ការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ននិងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

សូមចាត់ទុកថា នៅពេលដែលតុលាការកំពុងចាត់ការរឿងក្ដីរបស់X និង Y ស្រាប់តែ Y បានធ្វើអនុប្បទានដី L ទៅឲ្យតតិយជនបាត់។ ក្នុងករណីនេះ ទោះបីជា X បានឈ្នះក្ដីក៏ដោយ ក៏មិនអានសម្រេចនូវសិទ្ធលើបំណុលឲ្យ X បានដែរ ព្រោះនៅ Y ពុំមានទ្រព្យសម្បត្តិអ្វីដែលអាចអនុវត្តដោយបង្ខំបានទេ ។

របបរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន គឺជារបបរក្សាការពារជាបណ្ដោះអាសន្ន នូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ដើម្បីជៀសវាងស្ថានភាពបែបនេះ ។(មាត្រា545 កថាខណ្ឌទី1)

※ សូមមើលឯកសារយោងនៃសិក្ខាសាលានា ខែកក្កដា ឆ្នាំ2015
https://www.jica.go.jp/project/english/cambodia/014/materials/index.html

ការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ននិងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

- ការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន

គឺជាការរក្សាការពារទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលជាបណ្ដោះអាសន្ន។ វិធានការនេះធ្វើនៅមុនពេលកំណត់បញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិទាមទារ។

- ការអនុវត្តដោយបង្ខំ (ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណងឲ្យសងជាប្រាក់)

គឺជាការសងសិទ្ធិលើបំណុល ដោយការលក់ដោយបង្ខំនូវ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល។ វិធានការនេះ ជាគោលការណ៍ ធ្វើនៅក្រោយពេលបានកំណត់បញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិទាមទារ។

ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ននិងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ការរក្សាការពារនៃបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី(រឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន)

បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី (ការទាមទារឲ្យបង់ប្រាក់)

អនុវត្តដោយបង្ខំ (ការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណង ឲ្យសងជាប្រាក់)

ការរើបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ននិងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ការរើបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន និងការអនុវត្តដោយបង្ខំ គឺជានីតិវិធីផ្សេងគ្នា តែទំនាក់ទំនងមាននៅត្រង់ថា ដើម្បីអាចអនុវត្តដោយបង្ខំបាន ត្រូវរើបអូសជាបណ្ដោះអាសន្នទុកជាមុន ។

ដូចដែលបានពន្យល់ខាងលើនេះ ការរើបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន និងការអនុវត្តចំពោះអចលនវត្ថុ គឺជានីតិវិធីដែលធ្វើបន្តបន្ទាប់គ្នា។ ហេតុដូច្នេះហើយ ការប្ដូរពីការរើបអូសជាបណ្ដោះអាសន្នទៅការអនុវត្តដោយបង្ខំនោះ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ ។

នៅក្នុងការងារអនុវត្តជាក់ស្ដែងហៅថា「ការប្ដូរទៅការអនុវត្តពិតប្រាកដ」។

ករណីសិក្សា (បន្ថែមស្ថានភាព)

សាលក្រមទទួលស្គាល់ការទាមទារបាន
ចូលជាស្ថាពរហើយ។ ចាំយកលិខិត
អនុវត្តនេះ ទៅអនុវត្តដោយបង្ខំ។

ដី L

① រឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន

X

Y

② សាលក្រមទទួលស្គាល់ការទាមទារចូលជាស្ថាពរ

ករណីសិក្សា (បន្ថែមស្ថានភាព)

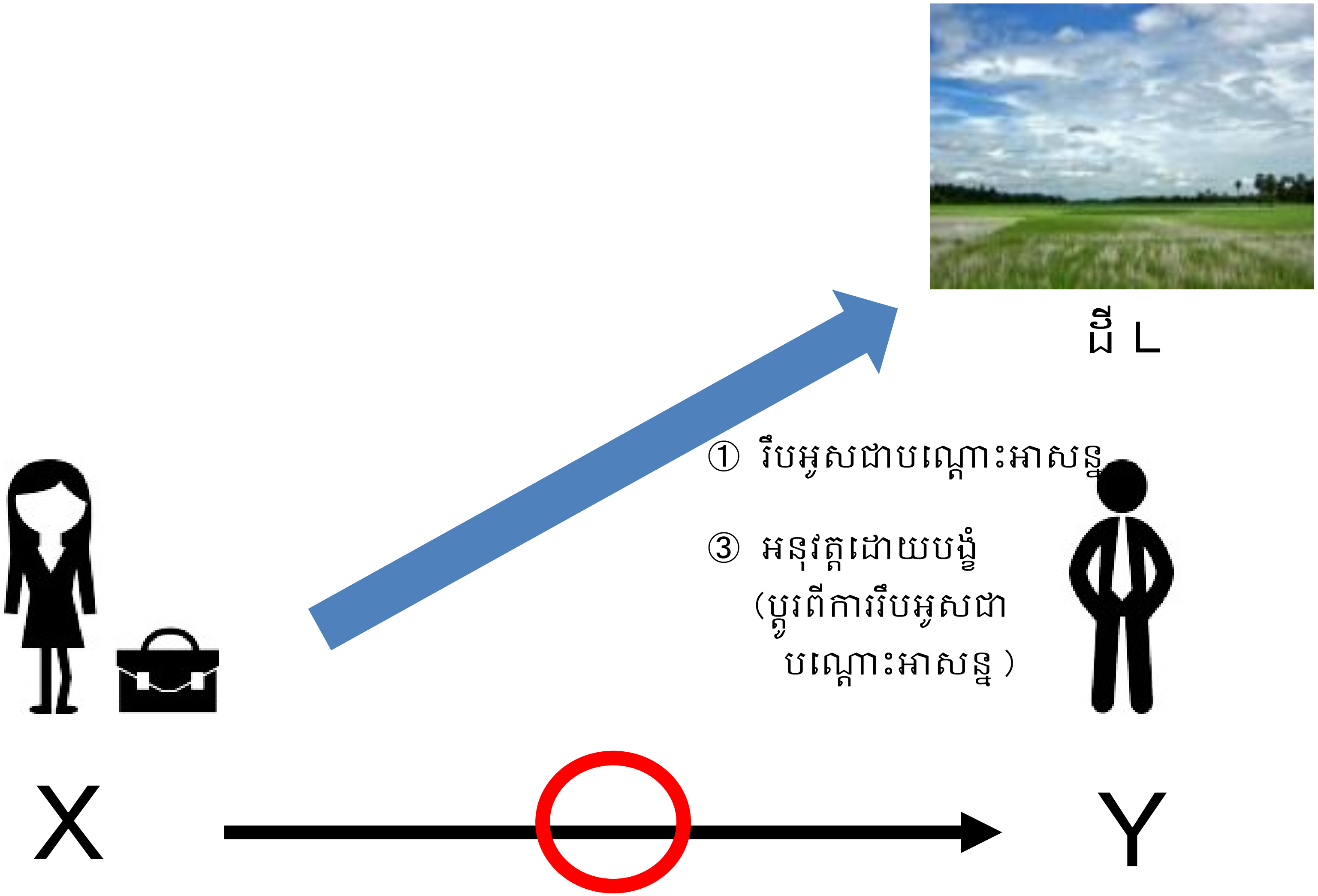

② សាលក្រមស្ថាពរទទួលស្គាល់ការទាមទារ

ការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន និងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

នៅពេលដែលដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្នចំពោះអចលនវត្ថុត្រូវបានចេញ ការរក្សាការពារនឹងត្រូវបានអនុវត្ត។ ការអនុវត្តរក្សាការពារគឺជាការអនុវត្ត ដើម្បីសម្រេចនូវគោលដៅនៃដីកាសម្រេចរក្សាកាពារ។

- 「ការអនុវត្តដោយបង្ខំ」 គឺជាការអនុវត្តដើម្បីសម្រេចនូវគោលដៅនៃសាលក្រម ឬសាលដីកាជាអាទ៍។

ជាក់ស្ដែង ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន(មាត្រា 567 កថាខណ្ឌទី1)។ នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន និងអានុភាព មានដូចគ្នានឹងករណីនៃការលក់ដោយបង្ខំដែរ ។(មាត្រាដដែល កថាខណ្ឌទី ៤)។

ប្រសិនបើទាមទារឲ្យប្ដូរទៅការអនុវត្តពិតប្រាកដ ត្រូវបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់លាស់អំពីការណ៍នោះ នៅពេលដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន និងការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ជាក់ស្តែង នៅក្នុងពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ ត្រូវសរសេរពីការទាមទារសុំប្តូរពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នទៅការអនុវត្តពិតប្រាកដ ។

(ឧទាហរណ៍)
រឿងក្តីនេះ គឺជាពាក្យសុំអនុវត្តពិតប្រាកដ ដែលប្តូរពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន (លេខដីកាសម្រេច) សាលាដំបូងក្រុងភ្នំពេញ ចុះថ្ងៃទី ○ ខែ○ ឆ្នាំ២០១៦ ។

ម៉្យាងទៀត ចាំបាច់ត្រូវដាក់ឯកសារចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ។ ផ្អែកតាមការណ៍ទាំងអស់នេះ ការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន នឹងប្តូរទៅការអនុវត្តពិតប្រាកដ ។

ផ្អែកតាមការប្តូរទៅការអនុវត្តពិតប្រាកដ ការចាត់ចែងដែលត្រូវបានធ្វើក្រោយពេលចុះបញ្ជីរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន មិនអាចតតាំងនិងម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តបានឡើយ។ សិទ្ធិនោះនឹងត្រូវរលត់ដោយការលក់ (មាត្រា431 កថាខណ្ឌទី2 កថាខណ្ឌទី1)។

ការប្តូរពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ទៅការអនុវត្តពិតប្រាកដ

X: ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត
Y: កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត
Z: តតិយជន
W: តតិយជន

① ចុះបញ្ជីរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន

④ ប្តូរទៅការអនុវត្តពិតប្រាកដ

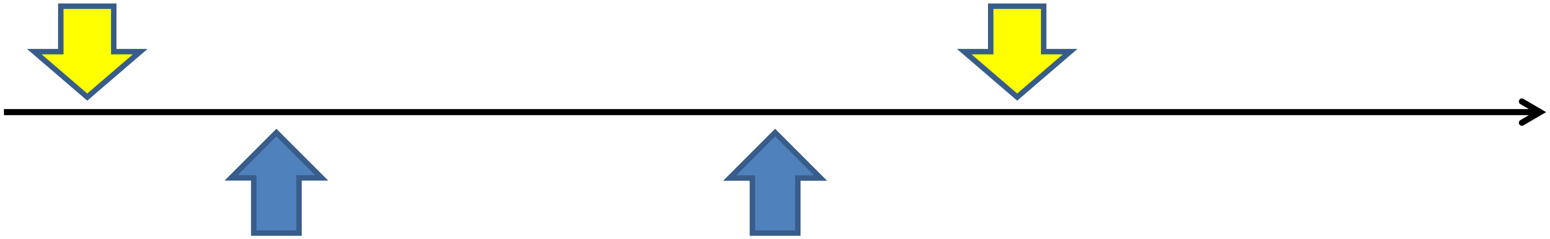

② Y ចុះបញ្ជីបង្កើត ហ៊ីប៉ូតែកដើម្បី W

③ Y ចុះបញ្ជីផ្ទេរកម្មសិទ្ធិឲ្យទៅ Z

ការប្តូរពីការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ទៅការអនុវត្តពិតប្រាកដ

X: ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត
Y: កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត
Z: តតិយជន
W: តតិយជន

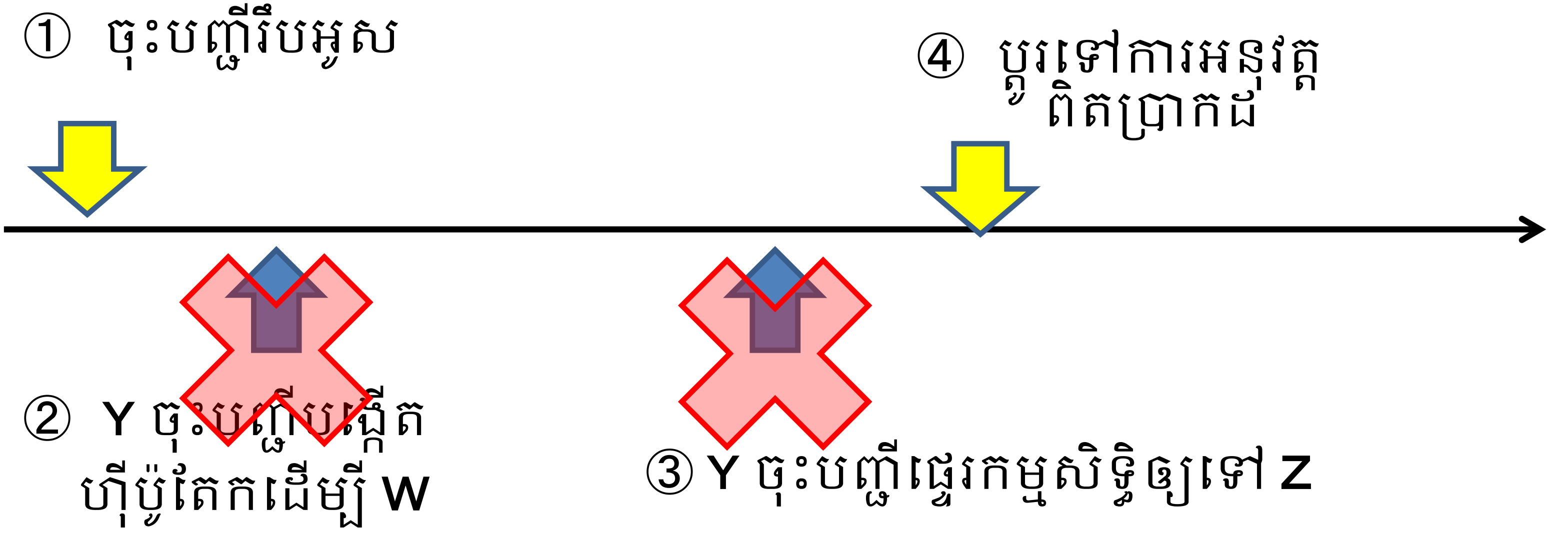

ដោយការប្តូរពីការអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្នទៅការអនុវត្តពិតប្រាកដ ទាក់ទងនិងនីតិវិធីអនុវត្ត ការចាត់ចែង②និង ③ ត្រូវក្លាយជាមោឃៈ ។

រើបអូស

↓

លក់

↓

ចែកចំណែក

「ការលក់」គឺ

･ស្រាវជ្រាវអចលនវត្ថុដែលបានរឹបអូស ហើយកំណត់តម្លៃលក់អប្បបរមាដោយផ្អែកលើស្ថានភាពនិងទំនាក់ទំនងសិទ្ធិនៃអចលនវត្ថុនោះ។

･ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវពត៌មាននៃអចលនវត្ថុដែលបានរឹបអូស កំណត់អ្នកទិញដោយវិធីលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រជាអាទិ៍ ហើយឲ្យអ្នកទិញបង់ថ្លៃលក់ ។

･ក្រោយពេលថ្លៃលក់ត្រូវបានបង់ហើយ កម្មសិទ្ធិនៃអចលនវត្ថុនឹងផ្ទេរពីកូនបំណុលនៃការអនុវត្តទៅអ្នកទិញ។

រឹបអូស	1－1 ដាក់ពាក្យសុំ 1－2 ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើម 1－3 រឹបអូស 1－4 ទាមទារឲ្យចែកចំណែក
↓	
លក់	**2－1 ស្រាវជ្រាវ** 2－2 លក់ 2－3 អានុភាព
↓	
ចែកចំណែក	3－1 រៀបចំ 3－2 ចែកចំណែក

2－1ការស្រាវជ្រាវ

ក្នុងករណីលក់អចលនវត្ថុដែលបានរឹបអូស
តើខាងអ្នកទិញមានការចាប់អារម្មណ៍យកចិត្ត
ទុកដាក់ទៅលើចំណុចអ្វីខ្លះ ?

2－1ការស្រាវជ្រាវ

ក្នុងនាមជាអ្នកទិញនៃកិច្ចសន្យាលក់ទិញ អ្វីដែលចាប់អារម្មណ៍យកចិត្តទុកដាក់នោះ គឺប្រាកដជាទៅលើ「កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត」និង「ថ្លៃលក់」ជាមិនខាន។

「ថ្លៃលក់」គឺកំណត់ដោយផ្អែកលើតម្លៃនៃ「 កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត 」។

បានសេចក្តីថា តុលាការដែលនឹងក្លាយជាអ្នកលក់ត្រូវធ្វើការស្រាវជ្រាវអំពី កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តនិង អំពីតម្លៃនោះ។

2－1ការស្រាវជ្រាវ

តើតម្លៃនៃអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត កំណត់ដោយផ្អែកលើកត្តាអ្វីខ្លះ?

ទំហំផ្ទៃដី ទីតាំង ជាដីទំនេរឬអាគារ? តើមាននរណាកំពុងកាន់កាប់ឬទេ ? តើមានភ្ជាប់និងសិទ្ធិប្រាតិភោគឬទេ ?។ល។ គឺជាការណ៍ដែលត្រូវបានគិតទៅដល់ ។

ដូច្នេះត្រូវស្រាវជ្រាវអំពីកត្តាទាំងអស់នេះ ហើយធ្វើការវាយតម្លៃដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនោះ។

2－1ការស្រាវជ្រាវ

ដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវនិងវាយតម្លៃដូចដែលបានពន្យល់ តុលាការអនុវត្តត្រូវជ្រើសតាំងអ្នកវាយតម្លៃ និងបង្គាប់ឲ្យវាយតម្លៃអចលនវត្ថុនោះ។ (មាត្រា430កថាខណ្ឌទី1)

អ្នកវាយតម្លៃដែលត្រូវបានជ្រើសតាំង ត្រូវដាក់ជូនតុលាការអនុវត្តជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ នូវលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវអំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃអចលនវត្ថុ និងការវាយតម្លៃអចលនវត្ថុនោះ។(មាត្រា430 កថាខណ្ឌទី5)

2－1ការស្រាវជ្រាវ

លេខសំណុំរឿង●●

លិខិតបង្គាប់ឲ្យធ្វើការវាយតម្លៃ

អ្នកវាយតម្លៃ UCHIYAMA Jun

ជ្រើសតាំងជនដែលបានកំណត់ខាងលើនេះជាអ្នកវាយតម្លៃ។
បង្គាប់ឲ្យអ្នកវាយតម្លៃធ្វើការវាយតម្លៃចំពោះអចលនវត្ថុ ដែលមានកំណត់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពីបញ្ជីវត្ថុ។
កំណត់ថ្ងៃទី20 ខែឧសភា ឆ្នាំ2017 ជាកាលកំណត់ត្រូវប្រគល់លិខិតវាយតម្លៃ។

ថ្ងៃទី 21 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2017
សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ចៅក្រម YUKAWA Ryo

2－1ការស្រាវជ្រាវ

ឯកសារភ្ជាប់ស្តីពីបញ្ជីវត្ថុ

- ឈ្មោះខេត្ត/ក្រុង
- ឈ្មោះស្រុក/ខណ្ឌ
- ឈ្មោះឃុំ/សង្កាត់
- ឈ្មោះភូមិ
- លេខក្បាលដី/លេខប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ
- ឈ្មោះកម្មសិទ្ធិករនិងអាសយដ្ឋាន

2－1ការស្រាវជ្រាវ

<សិទ្ធិអំណាចរបស់អ្នកវាយតម្លៃ>

・ដើម្បីសុំជំនួយពីអាជ្ញាសាលា អ្នកវាយតម្លៃត្រូវទទួលការអនុញ្ញាតពីតុលាការអនុវត្ត ។(មាត្រា430 កថាខណ្ឌទី2)

・នៅពេលស្រាវជ្រាវដើម្បីវាយតម្លៃ អ្នកវាយតម្លៃអាចចូលទៅកាន់អចលនវត្ថុ ឬអាចសួរសំណួរ ឬទាមទារឲ្យបង្ហាញឯកសារ ចំពោះកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ឬតតិយជនដែលកាន់កាប់អចលនវត្ថុនោះបាន។(មាត្រា430កថាខណ្ឌទី3)

2－1ការស្រាវជ្រាវ

ស្តីពីទំនាក់ទំនងសិទ្ធិនៃអចលនវត្ថុដែលត្រូវបានរឹបអូស ក្នុងនាមជាអ្នកទិញ ប្រាកដជាមានការចាប់អារម្មណ៍និងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសិទ្ធិជាអាទិ៍ដែលនៅបន្តមានអត្ថិភាពក្រោយពេលលក់ជាមិនខាន ។

ឧទាហរណ៍ ៖ ប្រសិនបើ អចលនវត្ថុដែលបានទិញនោះ ជាអចលនវត្ថុដែលត្រូវបានបន្សល់ទុកនូវហ៊ីប៉ូតែក ទោះបីជាបានទិញហើយក៏ដោយ ជាចុងបញ្ចប់អ្នកទិញអាចនឹងបាត់បង់កម្មសិទ្ធិនោះ ដោយសារក្រោយមកហ៊ីប៉ូតែកត្រូវបានអនុវត្ត។

2－1ការស្រាវជ្រាវ

ហេតុនេះហើយ នៅពេលធ្វើការវាយតម្លៃ ត្រូវវិនិច្ឆ័យអំពីសិទ្ធិដែលនៅបន្តមានអត្ថិភាពក្រោយការលក់ឲ្យអ្នកទិញ និងសិទ្ធិដែលត្រូវរលត់ដោយការលក់ ហើយត្រូវកំណត់តម្លៃអចលនវត្ថុដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការវិនិច្ឆ័យនោះ។

ស្តីអំពីសិទ្ធិនៅលើអចលនវត្ថុដែលត្រូវបានរឹបអូស តើសិទ្ធិនោះនឹងបន្តមានអត្ថិភាព ឬត្រូវរលត់ក្រោយកាលក់ នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី នោះនឹងក្លាយជាមូលដ្ឋានសំរាប់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យថាតើអាចតតាំងនិងការរឹបអូសឬក៏មិនអាច ?

2－1ការស្រាវជ្រាវ

សិទ្ធិដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីនៅ មុនពេលអានុភាពនៃការរឹប អូសកើតឡើង→ នៅបន្តមានអត្ថិភាពក្រោយការលក់។ (មាត្រា431 កថាខណ្ឌទី1)

សិទ្ធិដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីនៅ ក្រោយពេលអានុភាពនៃការ រឹបអូសកើតឡើង → ត្រូវរលត់ក្រោយការលក់។ (មាត្រា431កថាខណ្ឌទី2)

2－1ការស្រាវជ្រាវ

【ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង】

ប្រសិនបើសិទ្ធិនោះត្រូវបានចុះបញ្ជីតាមលំដាប់ដូចខាងក្រោម···

1 ចុះបញ្ជីបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកទី 1 (A→Y)

2 ចុះបញ្ជីបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកទី 2 (B→Y)

3 ចុះបញ្ជីរឹបអូស (X→Y)

4 ចុះបញ្ជីបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកទី 3 (C→Y)

2－1ការស្រាវជ្រាវ

សិទ្ធិដែលនៅបន្តមានអត្ថិភាពក្រោយការលក់

គឺហ៊ីប៉ូតែកទី1និង ទី 2 （ទី 3 ត្រូវរលត់）។

1 ចុះបញ្ជីបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកទី 1 (A→Y)

2 ចុះបញ្ជីបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកទី 2 (B→Y)

3 ចុះបញ្ជីរឹបអូស(X→Y)

~~4 ចុះបញ្ជីបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកទី 3 (C→Y)~~

2－1ការស្រាវជ្រាវ

【គំនិតដែលគិត】

តម្លៃនៃអចលនវត្ថុ	100	
ហ៊ីប៉ូតែកទី 1(A)	50	←នៅបន្តមានអត្ថិភាពក្រោយការលក់
ហ៊ីប៉ូតែកទី 2(B)	30	
ហ៊ីប៉ូតែកទី 3(C)	10	←ត្រូវរលត់ក្រោយការលក់

តើអ្នកទិញត្រូវទិញក្នុងតម្លៃប៉ុន្មាន ?

2－1ការស្រាវជ្រាវ

【គំនិតដែលគិត】

តម្លៃនៃអចលនវត្ថុ　100

ហ៊ីប៉ូតែកទី 1(A)　50
ហ៊ីប៉ូតែកទី 2(B)　30

←អ្នកទិញត្រូវទទួលបន្ទុក

~~ហ៊ីប៉ូតែកទី 3(C)　10~~

អ្នកទិញធ្វើលទ្ធកម្មលើអចលនវត្ថុដោយបង់
「100－(50＋30)＝20」
(ហ៊ីប៉ូតែកនៃ A និង B នៅបន្តមានអត្ថិភាព)

២–1ការស្រាវជ្រាវ

ដោយសារទំនាក់ទំនងសិទ្ធិអាចនឹងមានការផ្លាស់ប្តូរ ដូច្នេះ ហើយ ទើបអ្នកវាយតម្លៃត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃដោយផ្អែកលើ ទំនាក់ទំនងសិទ្ធិដែលនៅបន្តមានអត្ថិភាពក្រោយការលក់។

ហើយ យោងលើការវាយតម្លៃរបស់អ្នកវាយតម្លៃដែលបានធ្វើ ឡើងដោយផ្អែកតាមកត្តាទាំងអស់នេះ តុលាការត្រូវកំណត់ តម្លៃលក់អប្បបរមានៃអចលនវត្ថុដែលរឹបអូសនោះ។ (មាត្រា432 កថាខណ្ឌទី1)

2－1ការស្រាវជ្រាវ

តម្លៃអប្បបរមា គឺជាការដែលមិនអាចលក់ដោយតម្លៃតិចជាងនេះ។

នៅពេលត្រូវអនុវត្តការលក់ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវផ្សាយជាសាធារណៈនូវសញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុដែលត្រូវលក់ តម្លៃលក់អប្បបរមាព្រមទាំងកាលបរិច្ឆេទ និង ទីកន្លែងលក់ ។(មាត្រា436 កថាខណ្ឌទី4)

2－1ការស្រាវជ្រាវ

ដោយឡែក ប្រសិនបើតម្លៃលក់អប្បបរមាដែលតុលាការបានកំណត់ នឹងពុំសេសសល់ប្រាក់សំរាប់ចែកចំណែកចំពោះម្ចាស់បំណុលទេ ការលក់នោះពុំមានផលប្រយោជន៍សំរាប់ម្ចាស់បំណុលឡើយ ដូច្នេះ តុលាការអនុវត្តត្រូវជូនដំណឹងអំពីការណ៍នោះទៅឲ្យម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ជាគោលការណ៍ត្រូវលុបចោលនូវនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំនោះ។(មាត្រា435 កថាខណ្ឌទី2 វាក្យខណ្ឌទី១)

ករណីលើកលែង ៖ ប្រសិនបើម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ធ្វើសំណើថាខ្លួននឹងទិញអចលនវត្ថុក្នុងតម្លៃស្នើសុំ ដែលលើសពីតម្លៃសោហ៊ុយសម្រាប់នីតិវិធី និងដាក់ប្រាក់ធានាដែលស្មើនឹងតម្លៃស្នើសុំ ។ (មាត្រា435 កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច ក និង ខ)

2－1ការស្រាវជ្រាវ

【 ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង 】

តម្លៃនៃអចលនវត្ថុ	91
ហ៊ីប៉ូតែកទី 1 (A)	60
ហ៊ីប៉ូតែកទី 2 (B)	30
សោហ៊ុយសំរាប់នីតិវិធី	2

← នៅបន្តមានអត្ថិភាព ក្រោយការលក់

ដោយសារតម្លៃជាក់ស្តែងនៃអចលនវត្ថុ「91－(60＋30)＝1」តិចជាងសោហ៊ុយសំរាប់នីតិវិធី「2」 ដូច្នេះ ជាគោលការណ៍នីតិវិធីនៃការលក់ត្រូវលុបចោល។

2－1ការស្រាវជ្រាវ

ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយប្រមូលអ្នកមានបំណងចង់ទិញ ចាំបាច់ត្រូវបង្ហាញឲ្យបានច្បាស់លាស់អំពីពត៌មានស្តីពី「កម្មវត្ថុនៃការអនុវត្ត」និង「ថ្លៃលក់」។

ត្រង់ហ្នឹងហើយ ដែលតុលាការអនុវត្តត្រូវធ្វើឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុ ហើយត្រូវទុកឯកសារចម្លងនៃឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុនោះនៅតុលាការអនុវត្ត ជាមួយនឹងឯកសារចម្លងនៃរបាយការណ៍វាយតម្លៃ ដើម្បីផ្តល់ឲ្យសាធារណជនមើល។ (មាត្រា434 កថាខណ្ឌទី1)

2－1ការស្រាវជ្រាវ

< ចំណុចដែលត្រូវសរសេរក្នុងឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុ (មាត្រា434 កថាខ័ណ្ឌទី1ចំណុច ក និងចំណុច ខ) >

1 សញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ

2 សិទ្ធិដែលនឹងបន្តមានអត្ថិភាពក្រោយការលក់ជាអាទ៍
(មាត្រា431 កថាខណ្ឌទី1ជាអាទ៍)

2－1ការស្រាវជ្រាវ

លេខសំណុំរឿង●●

ឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុ

1 សញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ

ឈ្មោះខេត្ត/ក្រុង ឈ្មោះ ស្រុក/ខណ្ឌ ឈ្មោះឃុំ/សង្កាត់ ឈ្មោះភូមិ

លេខក្បាលដី/លេខប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ឈ្មោះកម្មសិទ្ធិករ អាសយដ្ឋាន

2 សិទ្ធិលើអចលនវត្ថុដែលនឹងបន្តមានអត្ថិភាពក្រោយការលក់ជាអាទ៍

គ្មាន

ថ្ងៃទី 21 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2017
សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ចៅក្រម YUKAWA Ryo

2－1ការស្រាវជ្រាវ

1　សញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ

- ត្រូវសរសេរស្របតាមចំណុចដែលមានសរសេរនៅក្នុង「សញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុ」នៃការចុះបញ្ជី។

- ឬសរសេរតាមវិធីមួយទៀតថា「ដូចការដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្ដីពីបញ្ជីវត្ថុ」។ (ដូចគ្នានិងការអនុវត្តជាក់ស្ដែងនៅជប៉ុន)

2－1ការស្រាវជ្រាវ

2 សិទ្ធិដែលនៅបន្តមានអត្ថិភាពក្រោយការលក់(ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង)

ហ៊ីប៉ូតែក

មូលហេតុនៃការបង្កើត	កម្ចីបរិភោគថ្ងៃទី 21 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ2010
ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក	TSUJI Yasuhiko
កូនបំណុល	HIGASHIO Kazuyuki
ចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុល	1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក
ការប្រាក់	7% ក្នុងមួយឆ្នាំ
ការប្រាក់យឺតយ៉ាវ	10% ក្នុងមួយឆ្នាំ
កិច្ចសន្យាពិសេស	គ្មាន

2－1ការស្រាវជ្រាវ

【ចំណុចដែលត្រូវប្រយ័ត្ន】
ទំនាក់ទំនងគតិយុត្តលើច្បាប់សារធាតុនៅក្នុងឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុ ពុំមែនជាការណ៍ដែលត្រូវបានកំណត់ជាស្ថាពរដោយការវិនិច្ឆ័យរបស់តុលាការទេ។

ហេតុដូច្នេះ ប្រសិនបើចេញសាលក្រម ឬសាលដីកាដែលមានខ្លឹមសារខុសពីការសរសេរនៅក្នុងឯកសារលំអិតអំពីវត្ថុ ខ្លឹមសារនៃសាក្រម ឬសាលដីកានឹងត្រូវបានយកជាអាទិភាព ដែលជាលទ្ធផលធ្វើឲ្យខូចផលប្រយោជន៍ចំពោះអ្នកទិញក៏មានដែរ។

រឹបអូស

1－1 ដាក់ពាក្យសុំ
1－2 ដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើម
1－3 រឹបអូស
1－4 ទាមទារឲ្យចែកចំណែក

លក់

2－1 ស្រាវជ្រាវ
2－2 លក់
2－3 អានុភាព

ចែកចំណែក

3－1 រៀបចំ
3－2 ចែកចំណែក

2－2 ការលក់

【ពន្យល់ជាសង្ខេបអំពីចំណុចសំខាន់នៃនីតិវិធី】

①កំណត់វិធីលក់ បើកកាលបរិច្ឆេទលក់ ហើយប្រគល់ឲ្យអាជ្ញាសាលាអនុវត្តការលក់។

↓

②កំណត់អ្នកស្នើទិញក្នុងតម្លៃជាអតិបរមា ហើយបើកកាលបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់។

↓

③នៅពេលដែលដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់ចូលជាស្ថាពរ ត្រូវកំណត់នូវពេលកំណត់ដែលត្រូវបង់ថ្លៃលក់ ហើយឲ្យអ្នកទិញបង់ថ្លៃលក់។

2－2 ការលក់

ការលក់អចលនវត្ថុ ត្រូវអនុវត្តតាមវិធីលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬដោយផ្ទាល់មាត់ ។(មាត្រា 436 កថាខណ្ឌទី1)

ប្រសិនបើលក់តាមវិធីលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ ឬដោយផ្ទាល់មាត់ តុលាការអនុវត្តត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទ និងទីកន្លែងលក់ ហើយត្រូវឲ្យអាជ្ញាសាលាអនុវត្តការលក់នោះ ។ (មាត្រា 436 កថាខណ្ឌទី 3)

※ កូនបំណុលនៃការអនុវត្តពុំអាចធ្វើសំណើទិញបានឡើយ។ (មាត្រា 438)

2－2 ការលក់

ការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ គឺជាវិធីលក់ដែលអ្នកមានបំណងចង់ទិញ ដាក់សំណើទិញ(ជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរ)ដោយសរសេរតម្លៃដែលចង់ទិញទៅក្នុងពាក្យសុំទិញការលក់ឡាយឡុងបន្ទាប់មកអនុវត្តការបើកស្រោមសំបុត្រ ហើយកំណត់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ។

ខុសគ្នានិង「ការលក់ឡាយឡុងដោយផ្ទាល់មាត់」ដែលតម្រូវឲ្យមានបច្ចេកទេស ឬបទពិសោធន៍ក្នុងការតថ្លៃ វិធីលក់ខាងលើនេះត្រូវបានយល់ឃើញថា ជាគោលការណ៍នៃវិធីលក់ ដោយហេតុថាអាចធ្វើឲ្យសាធារណជនទូទៅមកចូលរួមយ៉ាងទូលំទូលាយ។

2－2 ការលក់

នៅជប៉ុន ជាទូទៅវិធីលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រត្រូវបានឲ្យអនុវត្ត ក្នុងអំឡុងពេលដែលបានកំណត់ជាក់លាក់ (ការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រក្នុងអំឡុងពេលកំណត់)

បានសេចក្តីថា បង្កើតអំឡុងពេលប្រមាណ 1សប្តាហ៍សំរាប់ការលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ បន្ទាប់មក គឺកាលបរិច្ឆេទបើកស្រោមសំបុត្រ ហើយបន្ទាប់មកទៀត គឺកាលបរិច្ឆេទនៃការលក់។ គឺអនុវត្តដោយវិធីបើកកាលបរិច្ឆេទដោយឡែកពីគ្នា និងដោយចន្លោះពេលគ្នាប្រមាណមួយសប្តាហ៍។

2－2 ការលក់

លេខសំណុំរឿង●●

ដីកាសម្រេចអនុវត្តការលក់

1 វិធីលក់ : លក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រក្នុងអំឡុងពេលកំណត់

អំឡុងពេលលក់ឡាយឡុងដោយស្រោមសំបុត្រ : ចាប់ពីថ្ងៃទី 21 ខែ កុម្ភៈឆ្នាំ 2017 រហូតដល់ម៉ោង 5 ល្ងាច ថ្ងៃទី 28 ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ 2017

កាលបរិច្ឆេទបើកស្រោមសំបុត្រ : ម៉ោង10:00 ព្រឹកថ្ងៃទី 7 ខែមីនា ឆ្នាំ2017

ទីកន្លែងបើកស្រោមសំបុត្រ : ●● សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

កាលបរិច្ឆេទចេញដីកាសម្រេចការលក់ : ម៉ោង10:00 ព្រឹកថ្ងៃទី 14 ខែមីនា ឆ្នាំ2017

(តទៅទំព័របន្ទាប់)

2－2 ការលក់

(តពីទំព័រមុន)

2 ការធានាលើសំណើទិញ
ធានាដោយវិធីដាក់ជូនតុលាការនូវចំនួនប្រាក់ដែលមានចំនួនស្មើនឹងចំនួន1ភាគ10នៃតម្លៃលក់អប្បបរមា ។

ថ្ងៃទី 20 ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ2017
សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ចៅក្រម YUKAWA Ryo

2－2 ការលក់

ដើម្បីបង្ការការមិនបង់ថ្លៃលក់របស់អ្នកទិញ ជនដែលបម្រុងនិងធ្វើសំណើទិញអចលនវត្ថុ ត្រូវដាក់ប្រាក់ទៅតុលាការ ជាប្រាក់ធានាដែលមានចំនួនស្មើនិងចំនួន1ភាគ10 នៃតម្លៃលក់អប្បបរមា (ឬចំនួនប្រាក់ដែលតុលាការអនុវត្តបានកំណត់)។ (មាត្រា437 កថាខណ្ឌទី1)

ក្នុងករណីបើបានក្លាយជាអ្នកទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ប្រាក់ធានានេះនិងត្រូវគិតបញ្ចូលក្នុងថ្លៃលក់។ (មាត្រា447 កថាខណ្ឌទី2)ក្នុងករណីបើមិនបានក្លាយជាអ្នកទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមាទេ ក្រោយពេលបញ្ចប់ការលក់ ប្រាក់ធានានឹងត្រូវបានសងមកវិញ។ (មាត្រា 437 កថាខណ្ឌទី2)

2－2 ការលក់

ការងារជាក់ស្តែងនៃការលក់ ប្រគល់ឲ្យអាជ្ញាសាលាជាអ្នកអនុវត្ត ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីនោះមក តុលាការអនុវត្តត្រូវបើកកាលបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាត(ឬមិនអនុញ្ញាត) ឲ្យលក់ ចំពោះអ្នកទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមាដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាសាលា។
(មាត្រា440 កថាខណ្ឌទី1)

ស្តីពីដីកាសម្រេចនេះ ប្រសិនបើពុំមានចំណុចពិសេសដែលត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ទេ តុលាការអនុវត្តត្រូវចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់។(មាត្រា 442 កថាខណ្ឌទី1)

2－2 ការលក់

<ករណីលើកលែង>ករណីដែលតុលាការអនុវត្តត្រូវចេញ

ដីកាសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឲ្យលក់ (មាត្រា442 កថាខណ្ឌទី2)

ក－មិនត្រូវចាប់ផ្តើម ឬបន្តនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ។

ខ－អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ពុំមានលក្ខណសម្បត្តិ ឬសមត្ថភាពដើម្បីទិញអចលនវត្ថុ ឬអ្នកតំណាងរបស់អ្នកស្នើសុំទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមាពុំមានសិទ្ធិនោះ។

2－2 ការលក់

<ករណីលើកលែង>ករណីដែលតុលាការអនុវត្តត្រូវចេញដីកាសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឲ្យលក់(មាត្រា442កថាខណ្ឌទី2)

គ – មានសេចក្តីស្នើសុំកុំឲ្យអនុញ្ញាតការលក់ ដែលយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៤៩៥ (ការស្នើសុំកុំឲ្យអនុញ្ញាតការលក់ជាអាទិ៍ក្នុងករណីដែលអចលនវត្ថុ ត្រូវបានខូចខាត) នៃក្រមនេះ។

ឃ – មានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងនីតិវិធីនៃដីកាសម្រេចកំណត់តម្លៃអប្បបរមា។

ង – មានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការលក់។

2－2 ការលក់

លេខសំណុំរឿង●●

ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតការលក់

អាសយដ្ឋាន ○○○
ឈ្មោះ UCHIYAMA Jun

អនុញ្ញាតការលក់អចលនវត្ថុ ដែលមានកំណត់ក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពីបញ្ជីវត្ថុ ដោយហេតុថាជនដែលបានកំណត់ខាងលើ បានធ្វើសំណើទិញក្នុងតម្លៃអតិបរមា ដែលមានចំនួនទឹកប្រាក់ ●●ដុល្លារអាមេរិក។

ថ្ងៃទី 21ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ2017
សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ចៅក្រម YUKAWA Ryo

2－2 ការលក់

ប្រសិនបើមានឧបាស្រ័យចំពោះដីកាសម្រេចអនុញ្ញាត(ឬមិនអនុញ្ញាត) ឲ្យលក់ជនដែលពាក់ព័ន្ធនិងផលប្រយោជន៍ អាចប្តឹងជំទាស់ បាន លុះត្រាតែក្នុងករណីដែលដីកាសម្រេចនោះ បណ្តាលឲ្យមានខូចខាតដល់សិទ្ធិរបស់ខ្លួន ។

（មាត្រា 444 កថាខណ្ឌទី1 ）

※ បណ្តឹងជំទាស់ចំពោះដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់ ត្រូវយកហេតុដូចបានកំណត់ក្នុងចំណុចនីមួយៗនៃកថាខណ្ឌទី ២នៃមាត្រា៤៨២ (ការអនុញ្ញាត ឬមិនអនុញ្ញាតឲ្យលក់)នៃក្រមនេះ ឬកំហុសធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងនីតិវិធីនៃដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់នោះ មកធ្វើជាមូលហេតុ ។(មាត្រា 444 កថាខណ្ឌទី2)

[យោង]ការធ្វើឧបាស្រ័យ

បណ្ដឹងជំទាស់(មាត្រា345)

- មាត្រានេះចែងអំពីការធ្វើឧបាស្រ័យ ចំពោះដីកាសម្រេចដែលលុបចោលនីតិវិធីនៃការការអនុវត្តដោយបង្ខំ ។

<u>ការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត</u> (មាត្រា344)

- ចំពោះការចាត់ចែងការអនុវត្តរបស់តុលាការអនុវត្ត <u>ដែលមិនអាចប្ដឹងជំទាស់បាន</u> អាចតវ៉ាទៅតុលាការអនុវត្តបាន ដោយអះអាងអំពីការបំពានលើនីតិវិធីនោះ។
- ការសម្រេចសេចក្ដីត្រូវបានធ្វើឡើយដោយដីកាសម្រេច ដោយគ្មានការកម្រិតអំឡុងពេល។
- ពុំមែនជាបណ្ដឹងឧបាស្រ័យទៅតុលាការជាន់ខ្ពស់ទេ គឺជាការទាមទារសុំឲ្យតុលាការជម្រះក្ដីដដែលនោះ ធ្វើការពិចារណាឡើងវិញ។
- ជាគោលការណ៍មិនអាចធ្វើឧបាស្រ័យចំពោះ ការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្តបានឡើយ។

2－2 ការលក់

＜នីតិវិធីដែលត្រូវធ្វើនៅពេលមិនអាចលក់បាន＞

បើយល់ឃើញថាចាំបាច់តុលាការអនុវត្តអាចផ្លាស់ប្តូរតម្លៃលក់អប្បបរមាបាន ។(មាត្រា432 កថាខណ្ឌទី2)

※នៅក្នុងការងារជាក់ស្តែងនៃជប៉ុន តុលាការអនុវត្តសួរមតិយោបល់របស់អ្នកវាយតម្លៃ ហើយផ្លាស់ប្តូរតម្លៃលក់ដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ។

រឹបអូស

1－1 ដាក់ពាក្យសុំ
1－2 ដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើម
1－3 រឹបអូស
1－4 ទាមទារឲ្យចែកចំណែក

លក់

2－1 ស្រាវជ្រាវ
2－2 លក់
2－3 អានុភាព

ចែកចំណែក

3－1 រៀបចំ
3－2 ចែកចំណែក

2－3 អានុភាព

បើដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់បានចូលជាស្ថាពរ អ្នកទិញត្រូវបង់ថ្លៃលក់ទៅតុលាការអនុវត្ត នៅមុនពេលដែលតុលាការអនុវត្តបានកំណត់ ។ ពេលកំណត់នេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្នុងអំឡុងពេល១ (មួយ)ខែ ចាប់ពីថ្ងៃដែលដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់បានចូលជាស្ថាពរ ។(មាតា447កថាខណ្ឌទី1)

※ ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលអ្នកទិញបានដាក់ដើម្បីធានាលើសំណើទិញត្រូវគិតបញ្ចូលក្នុងថ្លៃលក់។(មាត្រា447 កថាខណ្ឌទី2)

2－3 អានុភាព

លេខសំណុំរឿង●●

សេចក្ដីកំណត់នៃកំណត់ពេលដែលត្រូវបង់ថ្លៃលក់

ចំពោះអចលនវត្ថុដែលមានកំណត់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្ដីពីបញ្ជីវត្ថុ តុលាការកំណត់ថា កំណត់ពេលដែលត្រូវបង់ថ្លៃលក់គឺត្រឹមល្ងាចម៉ោង 1:00 ថ្ងៃទី1ខែមីនា ឆ្នាំ2017 ។

ថ្ងៃទី 21 ខែកុម្ភៈឆ្នាំ 2017

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ចៅក្រម YUKAWA Ryo

2－3 អានុភាព

＜ក្នុងករណីថ្លៃលក់មិនត្រូវបានបង់(មាត្រា451)＞

បើអ្នកទិញមិនបានបង់ថ្លៃលក់ទេ ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឲ្យលក់នោះ នឹងបាត់បង់អានុភាព។

ក្នុងករណីនេះ អ្នកទិញមិនអាចទាមទារឲ្យសងទឹកប្រាក់ដែលខ្លួនបានដាក់ជាការធានាលើសំណើទិញបានទេ។

តុលាការអនុវត្តត្រូវអនុវត្តការលក់ដោយបង្ខំសាជាថ្មី។

2－3 អានុភាព

＜ក្នុងករណីថ្លៃលក់ត្រូវបានបង់(មាត្រា447 កថាខណ្ឌទី4)＞

អ្នកទិញធ្វើលទ្ធកម្មនូវអចលនវត្ថុនៅពេលដែលខ្លួនបានបង់ថ្លៃលក់ហើយ។

2－3 អានុភាព

＜ក្នុងករណីថ្លៃលក់ត្រូវបានបង់ (មាត្រា448)＞

ប្រសិនបើអ្នកទិញបានបង់ថ្លៃលក់ហើយ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវផ្ទុកផ្ដាក់ស្ថាប័នដែលមានសមត្ថកិច្ចចុះបញ្ជី និងលុបការចុះបញ្ជីនូវចំណុចដូចកំណត់ខាងក្រោមនេះ ។

ក－ ការចុះបញ្ជីអំពីការផ្ទេរសិទ្ធិដែលអ្នកទិញបានធ្វើលទ្ធកម្ម។

ខ－ការលុបការចុះបញ្ជីអំពីលទ្ធកម្មនូវសិទ្ធិដែលបានរលត់ ឬ សិទ្ធិដែលបានបាត់បង់អានុភាពដោយការលក់។

→ ចំពោះនីតិវិធីលំអិត សូមមើល「ប្រការ」ទី 9 និងទី25 ជាអាទ៍

※សូមមើលឯកសារនៃសិក្ខាសាលានាខែកក្កដា ឆ្នាំ2015

2－3 អានុភាព

តុលាការអនុវត្តអាចចេញដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ឬអ្នកកាន់កាប់អចលនវត្ថុ ប្រគល់អចលនវត្ថុនោះទៅឲ្យអ្នកទិញ តាមពាក្យសុំរបស់អ្នកទិញដែលបានបង់ថ្លៃលក់ហើយ។(មាត្រា450 កថាខណ្ឌទី1)

※បើហួសអំឡុងពេល 6 ខែគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលអ្នកទិញបានបង់ថ្លៃលក់ហើយ អ្នកទិញនោះពុំអាចដាក់ពាក្យសុំបានទេ។(មាត្រា450 កថាខណ្ឌទី2)

2－3 អានុភាព

លេខសំណុំរឿង△

ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឲ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ

ភាគី (សូមរំលងចោល)

ដោយហេតុថា អ្នកដែលបានទិញនិងបានបង់ថ្លៃលក់នូវអចលនវត្ថុដូចមានកំណត់ក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្តីពីបញ្ជីវត្ថុ នៅក្នុងរឿងក្តីស្តីពីការលក់ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុនៃតុលាការនេះ (លេខសំណុំរឿង●●) បានដាក់ពាក្យស្នើសុំបង្គាប់ឲ្យប្រគល់អចលនវត្ថុ តុលាការយល់ឃើញថាពាក្យសុំនេះមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ហេតុនេះចេញដីការសម្រេចដូចតទៅ។

(តទៅទំព័របន្ទាប់)

2－3 អនុភាព

(តពីទំព័រមុន)

សេចក្ដីសម្រេចបញ្ជាប់

បង្គាប់ឲ្យភាគីម្ខាងទៀតនៃការស្នើសុំឈ្មោះ ○○ ប្រគល់
អចលនវត្ថុដែលមានកំណត់ក្នុងឯកសារភ្ជាប់ស្ដីពីបញ្ជីវត្ថុ
ទៅអ្នកស្នើសុំឈ្មោះ ■■ ។

ថ្ងៃទី 21 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ2017
សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ចៅក្រម YUKAWA Ryo

2－3 អានុភាព

ការចែកចំណែកនឹងត្រូវបានអនុវត្ត បន្ទាប់ពីថ្លៃលក់ត្រូវបានបង់។

(មាត្រា488 កថាខណ្ឌទី1 ចំណុច គ និងមាត្រា489)

រឹបអូស

↓

លក់

↓

ចែកចំណែក

«ការចែកចំណែក»គឺ

- យកថ្លៃលក់ដែលបានមកពីការលក់អចលនវត្ថុ ដែលបានរឹបអូស មកបែងចែកឲ្យម្ចាស់បំណុល។

- ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលមានតែម្នាក់ ក្រោយពេលបានបង់សិទ្ធិ លើបំណុលឲ្យម្ចាស់បំណុលហើយ ផ្តល់ប្រាក់ដែលនៅសេសសល់ ឲ្យទៅកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។

- ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលមានច្រើននាក់ ហើយប្រាក់ដែលបាន មកពីការលក់ មិនគ្រប់ចំនួនសរុបនៃចំនួនទឹកប្រាក់សិទ្ធិលើបំណុល ទេ ត្រូវបែងចែកតាមការព្រមព្រៀង ឬតាមការកំណត់នៃច្បាប់។

រឹបអូស

1－1 ដាក់ពាក្យសុំ
1－2 ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើម
1－3 រឹបអូស
1－4 ទាមទារឲ្យចែកចំណែក

↓

លក់

2－1 ស្រាវជ្រាវ
2－2 លក់
2－3 អានុភាព

↓

ចែកចំណែក

<u>3－1 រៀបចំ</u>
3－2 ចែកចំណែក

3－1 ការរៀបចំការចែកចំណែក

ប្រាក់ដែលកំណត់ដូចខាងក្រោមនេះ ត្រូវចាត់ជាថ្លៃលក់ សម្រាប់ការចែកចំណែក។ (មាត្រា452 កថាខណ្ឌទី1)

- ថ្លៃលក់អចលនវត្ថុ ។
- ប្រាក់ដែលបានបង់ដើម្បីធានាការមិនបង់ថ្លៃទិញ ដែលអ្នកទិញពុំអាចទាមទារឲ្យសងមកវិញបាន។

３－１ ការរៀបចំការចែកចំណែក

តុលាការអនុវត្តត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែកចំពោះ「ម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលចំណែក」។(មាត្រា453)

3－1 ការរៀបចំការចែកចំណែក

ម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលចំណែក (មាត្រា453)

1 ម្ចាស់បំណុលដែលបានដាក់ពាក្យសុំការលក់ដោយបង្ខំ ឬការលក់ដោយបង្ខំដែលជាការអនុវត្តឯកសិទ្ធិទូទៅ រហូតដល់កំណត់ពេលចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក។

2 ម្ចាស់បំណុលដែលបានទាមទារឲ្យចែកចំណែក រហូតដល់ពេលកំណត់ចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក ។

3 ម្ចាស់បំណុលដែលបានចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន នៅមុនការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើមការលក់ដោយបង្ខំដំបូង ។

→ ដើម្បីញែកឲ្យស្រួលយល់ នឹងមានដូចទំព័របន្ទាប់តទៅនេះ។

3－1 ការរៀបចំការចែកចំណែក

1 ជនដែលបានដាក់ពាក្យសុំការលក់ដោយបង្ខំរហូតដល់កំណត់ពេលចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក។

1－1 ដាក់ពាក្យសុំដោយផ្អែកលើលិខិតអនុវត្ត

1－2 ដាក់ពាក្យសុំជាការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ

3－1 ការរៀបចំការចែកចំណែក

2 ជនដែលបានទាមទារឲ្យចែកចំណែក រហូតដល់ពេលកំណត់ចុងក្រោយ សម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក ។

<ជនដែលអាចទាមទារឲ្យចែកចំណែក(មាត្រា426 កថាខណ្ឌទី1)>

2－1 ជនដែលមានលិខិតអនុវត្ត (មាត្រា354 និងមាត្រា 350 កថាខណ្ឌទី2)

2－2 ម្ចាស់បំណុលដែលបានចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន នៅក្រោយពេញចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើមលក់ដោយបង្ខំ ។

2－3 ជនដែលមានឯកសិទ្ធិទូទៅ(សូមមើលមាត្រា 783 ក្រមរដ្ឋប្បវេណី។ ចាំបាច់ត្រូវបញ្ជាក់ដោយឯកសារ)

3－1 ការរៀបចំការចែកចំណែក

3 ម្ចាស់បំណុលដែលបានចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ន នៅមុន「ការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេចចាប់ផ្ដើមការលក់ដោយបង្ខំដំបូង 」។

※ ម្ចាស់បំណុលដែលបានចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសជាបណ្ដោះអាសន្ននៅក្រោយពេល 「ចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស」 ត្រូវធ្វើការទាមទារឲ្យចែកចំណែកសិន ទើបអាចទទួលការចែកចំណែកបាន។ (មាត្រា426 កថាខណ្ឌទី1 ចំណុច ខ)

		ទាមទារឲ្យចែកចំណែក	ចែកចំណែក
ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត		× (មិនតម្រូវ)	○
ម្ចាស់បំណុលដែលបានដាក់ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំ (ក្រៅពីម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត)		× (មិនតម្រូវ)	○
ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិប្រាតិភោគ	មុន「ចុះបញ្ជី」	× (មិនអាច) 【ប្រយ័ត្ន】	×
	ក្រោយ「ចុះបញ្ជី」	× (មិនអាច)	×
ជនដែលមានឯកសិទ្ធិទូទៅ		○	○
ម្ចាស់បំណុលរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន	មុន「ចុះបញ្ជី」	× (មិនតម្រូវ)	○
	ក្រោយ「ចុះបញ្ជី」	○	○
ម្ចាស់បំណុលទូទៅ	មានលិខិតអនុវត្ត	○【ប្រយ័ត្ន】	○
	គ្មានលិខិតអនុវត្ត	× (មិនអាច)	×

※ពាក្យ「ចុះបញ្ជី」នៅក្នុងតារាងនេះសំដៅទៅលើការចុះបញ្ជីរឹបអូស ដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ

3－1 ការរៀបចំការចែកចំណែក

【ចំណុចដែលត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន 】

ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិប្រាតិភោគ ដែលនឹងបន្តមានអត្ថិភាពក្រោយការលក់ (ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិប្រាតិភោគដែលត្រូវបានចុះបញ្ជី នៅមុនការ「ចុះបញ្ជី」អំពីការរឹបអូស) ទោះបីជាមានលិខិតអនុវត្តក៏ដោយ ក៏មិនអាចទទួលការចែកចំណែកបានឡើយ(ម្យ៉ាងទៀត ក៏មិនអាចទាមទារឲ្យចែកចំណែកបានដែរ)។

→ដើម្បីអាចទទួលការចែកចំណែកបាន ត្រូវដាក់ពាក្យសុំការលក់ដោយបង្ខំដែលជាការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគដោយឆន្ទៈរបស់ខ្លួននៅមុនពេលកំណត់ចុងក្រោយសម្រាប់ការទាមទារឲ្យចែកចំណែក។
(សូមមើលមាត្រា 422 កថាខណ្ឌទី3 ចំណុច ខ)

3－1 ការរៀបចំការចែកចំណែក

តុលាការអនុវត្តដែលត្រូវចែកចំណែក ត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក ហើយផ្តល់ដំណឹងអំពីពេលវេលា និងទីកន្លែងនោះ ទៅម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលការចែកចំណែកនិងកូនបំណុល ។ (មាត្រា488 កថាខណ្ឌទី 1)

រឹបអូស

1–1 ដាក់ពាក្យសុំ
1–2 ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើម
1–3 រឹបអូស
1–4 ទាមទារឲ្យចែកចំណែក

លក់

2–1 ស្រាវជ្រាវ
2–2 លក់
2–3 អានុភាព

ចែកចំណែក

3–1 រៀបចំ
<u>3–2 ចែកចំណែក</u>

3－2 ការចែកចំណែក

វិធីចែកចំណែកមាន 2 ។

①ការចែកចំណែកដោយមិនចាំបាច់ផ្អែកលើតារាងចែកចំណែក។
(មាត្រា489 កថាខណ្ឌទី1 វាក្យខណ្ឌទី 2 និងកថាខណ្ឌទី2)

②ការចែកចំណែកដោយផ្អែកលើតារាងចែកចំណែក ដែលបានធ្វើនៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក ។
(មាត្រា489 កថាខណ្ឌទី1 វាក្យខណ្ឌទី1)

3－2 ការចែកចំណែក

①ការចែកចំណែកដែលមិនផ្អែកលើតារាងចែកចំណែក
（ មាត្រា489 កថាខណ្ឌទី1វាក្យខណ្ឌទី2 និងកថាខណ្ឌទី2)

ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលមានតែម្នាក់
ឬ
ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលមានច្រើននាក់ ហើយទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបំពេញការចែកចំណែកនោះ អាចសងសព្វគ្រប់ចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលនីមួយៗ ព្រមទាំងសោហ៊ុយសម្រាប់ការអនុវត្ត។

3－2 ការចែកចំណែក

【 ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង 】

ម្ចាស់បំណុលដែលអាចទទួលការចែកចំណែក(ចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុល)

A (4 លានរៀល)
B (3 លានរៀល)

ចំនួនទឹកប្រាក់សរុបដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែកគឺ 9លានរៀល ។

3－2 ការចែកចំណែក

【 ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង 】

ម្ចាស់បំណុលដែលអាចទទួលការចែកចំណែក(ចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុល)

A (4 លានរៀល) → 4 លានរៀល
B (3 លានរៀល) → 3 លានរៀល

※ប្រគល់2លានរៀល (ប្រាក់សេសសល់) ចំពោះកូនបំណុល ។

3－2 ការចែកចំណែក

② ចែកចំណែកដោយផ្អែកលើតារាងចែកចំណែក ដែលបានធ្វើនៅកាលបរិច្ឆេទចែកចំណែក។ (មាត្រា489 កថាខណ្ឌទី1 វាក្យខណ្ឌទី 1)

ធ្វើតារាងចែកចំណែកនៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក។ (មាត្រា490)

នៅកាលបរិច្ឆេទចែកចំណែកត្រូវកោះហៅ「ម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលចំណែក」(មាត្រា453) និងកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។(មាត្រា490 កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច គ)

3－2 ការចែកចំណែក

តុលាការអនុវត្តត្រូវធ្វើសេចក្តីព្រៀងនៃតារាងចែកចំណែកដោយផ្អែកលើលិខិតគណនាដែលត្រូវបានដាក់ដោយម្ចាស់បំណុលម្នាក់ៗជាមុន ។

នៅកាលបរិច្ឆេទចែកចំណែក ពាក់ព័ន្ធនិងការធ្វើតារាងចែកចំណែក តុលាការអាចសួរម្ចាស់បំណុលនិងកូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលបង្ហាញខ្លួន ហើយអាចធ្វើការពិនិត្យភស្តុតាងជាឯកសារដែលអាចធ្វើការពិនិត្យភ្លាមៗបាននៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក(មាត្រា490 កថាខណ្ឌទី 3)

3－2 ការចែកចំណែក

ចំណុចដែលត្រូវសរសេរក្នុងតារាងចែកចំណែក(មាត្រា490 កថាខណ្ឌទី4 ចំណុច គ)

- ចំនួនទឹកប្រាក់បានមកពីការលក់។
- អំពីម្ចាស់សិទ្ធិលើបំណុលម្នាក់ៗ ។

ប្រាក់ដើម ការប្រាក់ ការប្រាក់ឃើតយ៉ាវនៃសិទ្ធិលើបំណុល ជាអាទ៍ ។

ចំនួនទឹកប្រាក់នៃសោហ៊ុយអនុវត្ត។

<u>លំដាប់នៃការបែងចែកនិងចំនួនទឹកប្រាក់ ។</u>

3－2 ការចែកចំណែក

លំដាប់និងចំនួនទឹកប្រាក់នៃការចែកចំណែក (មាត្រា490 កថាខណ្ឌទី5)

・ នៅកាលបរិច្ឆេទចែកចំណែក ក្នុងករណីដែលកិច្ចព្រមព្រៀងបានសម្រេចឡើងរវាងម្ចាស់បំណុលគ្រប់រូប នោះត្រូវសរសេរតាមការព្រមព្រៀង។

・ ក្នុងករណីដែលកិច្ចព្រមព្រៀងមិនអាចសម្រេចបាន ត្រូវសរសេរតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ច្បាប់ដែលទាក់ទងនិងពាណិជ្ជកម្ម ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀត។

→ ការសម្រេចដោយកិច្ចព្រមព្រៀងពុំសូវមានទេ ភាគច្រើនគឺចែកចំណែកតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ។ (ឧ.ជាក់ស្តែង①និង②) នៅទំព័របន្ទាប់)

3－2 ការចែកចំណែក

【ឧ.ជាក់ស្តែង①=ប្រសិនបើរវាងម្ចាស់បំណុលមានល័ក្ខខ័ណ្ឌស្មើគ្នា】

ម្ចាស់បំណុលដែលអាចទទួលកាចែកចំណែក(ចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុល)

A(4 លានរៀល) សិទ្ធិលើបំណុលទូទៅ
B(6 លានរៀល) សិទ្ធិលើបំណុលទូទៅ
C(8 លានរៀល) សិទ្ធិលើបំណុលទូទៅ

ចំនួនទឹកប្រាក់សរុបដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែកគឺ9លានរៀល។

3－2 ការចែកចំណេក

【ឧ.ជាក់ស្តែង①=ប្រសិនបើរវាងម្ចាស់បំណុលមានល័ក្ខខ័ណ្ឌស្មើគ្នា】

ចំនួនប្រាក់ចំណែក

A（ 4 លានរៀល ） → 2 លានរៀល
B（ 6 លានរៀល ） → 3 លានរៀល
C（ 8 លានរៀល ） → 4 លានរៀល

→យក9 លានរៀលបែងចែកស្របតាមសមាមាត្រនៃទឹកប្រាក់សិទ្ធិលើបំណុល(4:6:8=2:3:4)

※ ពុំមានប្រាក់សេសសល់ដែលត្រូវបង់ឲ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្តទេ។

3－2 ការចែកចំណែក

【ឧ.ជាក់ស្តែង ②=ប្រសិនបើរវាងម្ចាស់បំណុលមានល័ក្ខខ័ណ្ឌអាទិភាព】

ម្ចាស់បំណុលដែលអាចទទួលការចែកចំណែក(ចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុល)

A(4 លានរៀល) សិទ្ធិលើបំណុលទូទៅ
B(6 លានរៀល) ជនដែលមានឯកសិទ្ធិទូទៅ
C(8 លានរៀល) សិទ្ធិលើបំណុលទូទៅ

ចំនួនទឹកប្រាក់សរុបដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែកគឺ9 លានរៀល។

3－2 ការចែកចំណែក

【 ឧ.ជាក់ស្តែង ②=ប្រសិនបើវាម្ចាស់បំណុលមានល័ក្ខខ័ណ្ឌអាទិភាព 】

ចំនួនប្រាក់ចំណែក

A(4 លានរៀល) → ②1 លានរៀល
B(6 លានរៀល) → ①6 លានរៀល
C(8 លានរៀល) → ②2 លានរៀល

→ក្រោយពេលបានចែកចំណែកសិទ្ធិលើបំណុលទាំងអស់របស់ម្ចាស់បំណុល B ដែលត្រូវផ្តល់អាទិភាពរួចហើយ ទើបយកចំនួនប្រាក់សេសសល់(9−6=3)ចែកតាមសមាមាត្រានៃចំនួនប្រាក់សិទ្ធិលើបំណុល(4:8=1:2)។

※ពុំមានប្រាក់សេសសល់ដែលត្រូវបង់ឲ្យកូនបំណុលនៃការអនុវត្តទេ។

3－2 ការចែកចំណែក

ក្នុងករណីមានឧបាស្រ័យចំពោះសិទ្ធិលើបំណុល ឬចំនួនប្រាក់ចំណែករបស់ម្ចាស់បំណុលម្នាក់ៗ ដែលត្រូវបានសរសេរលើតារាងចែកចំណែកម្ចាស់បំណុលនិងកូនបំណុលនៃការអនុវត្តអាចថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាបាន នៅកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក។ (មាត្រា491 កថាខណ្ឌទី1)

↓ ក្នុងអំឡុងពេលមួយសប្តាហ៍ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចែកចំណែក

ត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក(មាត្រា 492 កថាខណ្ឌទី1)

3－2 ការចែកចំណែក

តុលាការដែលត្រូវអនុវត្តការចែកចំណែក ត្រូវធ្វើការចែកចំណែកតែផ្នែកដែលគ្មានការតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក។ (មាត្រា 491 កថាខណ្ឌទី2)

ដោយហេតុនេះហើយ ប្រហែលជាអាចនឹងមានកូនបំណុលទុច្ចរិតមានគំនិត「គ្មានមូលដ្ឋានភស្តុតាងអ្វីទេ ប៉ុន្តែឡើងថ្លែងសេចក្តីតវ៉ាចោលសិន」ជាអាទិ៍ ដើម្បីរាំងការអនុវត្តនៃការចែកចំណែក ។

ដើម្បីការពារហេតុការណ៍ប្រភេទនេះ បើមិនដាក់ពាក្យបណ្តឹងក្នុងអំឡុងពេលមួយសប្តាហ៍ទេ ត្រូវចាត់ទុកថាការតវ៉ាបានដកវិញ។ (មាត្រា 492 កថាខណ្ឌទី 3)

3－2 ការចែកចំណែក

ដោយឡែក ប្រសិនបើកូនបំណុលនៃការអនុវត្តសុំឧបាស្រ័យ ហើយក្នុងករណីបើយកម្ចាស់បំណុលដែលមានលិខិតអនុវត្តជាភាគីម្ខាងទៀត ឧបាស្រ័យនោះនឹងក្លាយជាការតវ៉ាចំពោះអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិ និងខ្លឹមសារដែលត្រូវបានសរសេរលើលិខិតអនុវត្ត ហេតុនេះត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ។ (មាត្រា493 កថាខណ្ឌទី 1 និងមាត្រា 363)

※ចំពោះករណីផ្សេងទៀត ដូចគ្នានិងការធ្វើឧបាស្រ័យចំពោះម្ចាស់បំណុលដទៃទៀតដែរ ត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹតវ៉ាចំពោះការសរសេរលើតារាងចែកចំណែក។(មាត្រា493 កថាខណ្ឌទី2)

【យោខ】ការផ្អាកនិងការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ក្នុងករណីដែលនីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំដែលផ្អែកលើសាលក្រម ឬសាលដីកាដែលមានខ្លឹមសារថា「បង្គាប់ឲ្យ Y បង់ 1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិកទៅ X」ត្រូវបានចាប់ផ្តើមទៅតាមសភាពការណ៍ អាចនឹងមានជនដែលទទួលការខូចប្រយោជន៍ដាក់ពាក្យបណ្តឹងឧបាស្រ័យអំពីដំណើរការនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំនោះ។

នេះជាករណីលើកលែងទេ ក៏ប៉ុន្តែតើនឹងអាចកើតមានសភាពការណ៍យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ?

បណ្ដឹងតវ៉ាចំពោះការទាមទារ(មាត្រា363)

Y

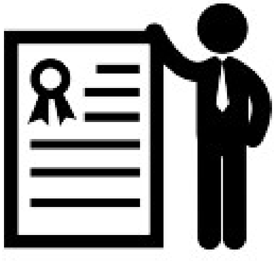

ដោយសារការសម្រេចសេចក្ដីបង្គាប់ឲ្យបង់ 1ម៉ឺន ដុល្លារអាមេរិកទៅ X បានចូលជាស្ថាពរ ខ្ញុំក៏បាន សង 1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក ទៅ X ។

- នេះគឺជាពាក្យបណ្ដឹងដាក់ដោយកូនបំណុលនៃការអនុវត្តដែលមានការតវ៉ា ចំពោះអត្ថិភាពនៃសិទ្ធិទាមទារ ឬខ្លឹមសារដែលត្រូវបានសរសេរលើលិខិតអនុវត្ត។
- មូលហេតុនៃការតវ៉ាចំពោះសាលក្រម ឬសាលដីកាស្ថាពរ ត្រូវបានកម្រិតត្រឹមតែហេតុដែលកើតឡើងនៅក្រោយការបញ្ចប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់(មាត្រា363 កថាខណ្ឌទី2 និងមាត្រា194 កថាខណ្ឌទី1)
- ប្រសិនបើការតវ៉ានោះមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ នោះនៅក្នុងសេចក្ដីសម្រេចបញ្ចប់នឹងត្រូវបានបង្ហាញថា មិនអនុញ្ញាតការអនុវត្តដោយបង្ខំដោយផ្អែកតាមលិខិតអនុវត្ត ។

បណ្ដឹងតវ៉ារបស់តតិយជន (មាត្រា365)

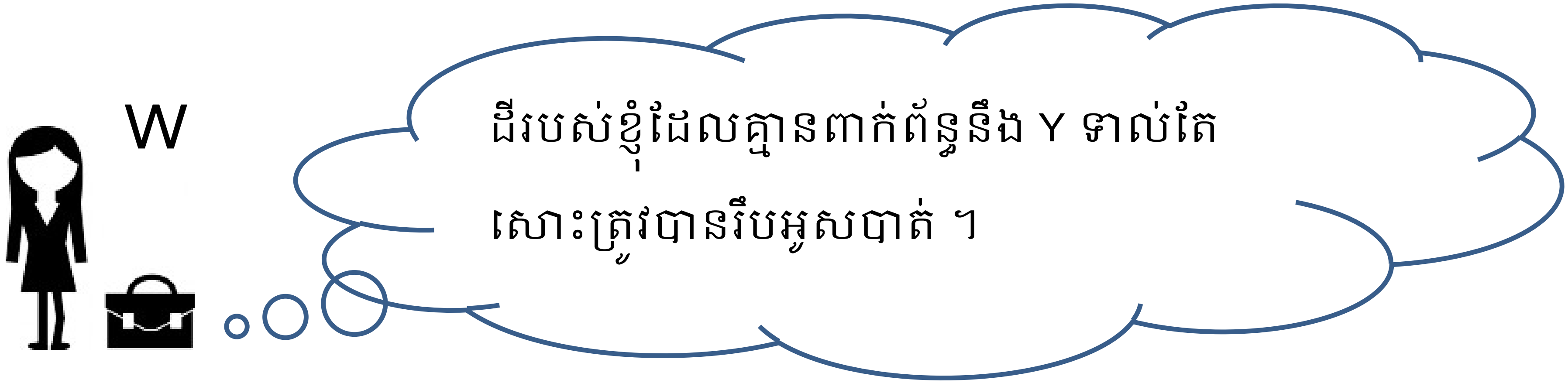

- នេះគឺជាពាក្យបណ្ដឹងដាក់ដោយជនដែលត្រូវបានបំពានសិទ្ធិដោយខុសច្បាប់ ក្នុងករណីដែលការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវបានធ្វើចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់តតិយជនដែលនៅក្រៅទំហំនៃអានុភាពអនុវត្ត ។
- ប្រសិនបើការតវ៉ានេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ នោះនៅក្នុងសេចក្ដីសម្រេចបញ្ចប់នឹងមានបង្ហាញថា មិនអនុញ្ញាតការអនុវត្តលើទ្រព្យសម្បត្តិដែលកំណត់ជាក់លាក់របស់ចុងចម្លើយ ។

ការដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាអំពីការផ្តល់ រូបមន្តអនុវត្ត(មាត្រា362)

Y

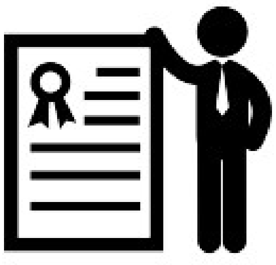

នៅក្នុងលិខិតអនុវត្តកំណត់កាលបរិច្ឆេទស្ថាពរថា「នៅពេលដែលថ្ងៃទី22 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2017បានមកដល់…」ក៏ប៉ុន្តែកាលបរិច្ឆេទមិនទាន់បានមកដល់ផង រូបមន្តអនុវត្តត្រូវបានផ្តល់ទៅហើយ។

- នេះគឺជាវិធីសុំឧបាស្រ័យក្នុងករណីដែលការចាត់ចែងទាក់ទងនឹងការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តផ្ទុយនិងច្បាប់។
- ការសម្រេចសេចក្តីត្រូវធ្វើឡើងដោយដីកាសម្រេច (មាត្រា362 កថាខណ្ឌទី2)
- ប្រសិនបើការតវ៉ានេះមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ នោះនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចបញ្ជាប់និងបង្ហាញថា លុបចោលរូបមន្តអនុវត្ត និងមិនអនុញ្ញាតការអនុវត្តដោយបង្ខំដោយផ្អែកលើឯកសារចម្លងយថាភូត នៃលិខិតអនុវត្តដែលត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយរូបមន្តអនុវត្តនោះ។

ការដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាអំពីការផ្តល់រូបមន្តអនុវត្ត(មាត្រា364)

Y

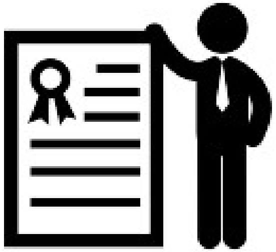

នៅក្នុងលិខិតអនុវត្តមានភ្ជាប់ល័ក្ខខ័ណ្ឌបង្អង់ថា「 ដោយប្តូរនិងការបានទទួលរថយន្តពី X…」 ហើយបានផ្តល់រូបមន្តអនុវត្តពិសេសស្តីពីការបំពេញល័ក្ខខណ្ឌនោះផងៗក៏ប៉ុន្តែ ជាក់ស្តែងខ្ញុំមិនទាន់បានទទួលការប្រគល់រថយន្តពី X នៅឡើយទេ។

- នេះគឺជាពាក្យបណ្តឹងដាក់ដោយកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ក្នុងករណីដែល<u>រូបមន្តអនុវត្តពិសេស</u>ត្រូវបានផ្តល់ តែពុំមានអង្គហេតុ (ល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលត្រូវបំពេញជាអាទ៏)ដែលជាល័ក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់។(មាត្រា356)

- ប្រសិនបើការតវ៉ានេះមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ នោះនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចបញ្ជាប់ នឹងត្រូវបានបង្ហាញថា មិនអនុញ្ញាតការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលផ្អែកលើលិខិតអនុវត្តដែលត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយរូបមន្តអនុវត្តនោះ។

[យោង]ការផ្អាកនិងការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ប្រសិនបើពាក្យបណ្តឹង ឬពាក្យសុំទាំងឡាយនោះ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ នៅពេលដែលយកអនុសារសាលក្រម ឬសាលដីកា ឬយកឯកសារចម្លងយថាភូតនៃដីកាសម្រេចទៅដាក់នៅស្ថាប័នអនុវត្ត នោះការអនុវត្តដោយបង្ខំនឹងត្រូវបានផ្អាក ហើយការចាត់ចែងការអនុវត្តដែលបានធ្វើរួចហើយក៏ត្រូវបានលុបចោល។ (មាត្រា370 កថាខណ្ឌទី1 ចំណុច ខ)

[យោង]ការផ្អាកនិងការលុបចោល ការអនុវត្តដោយបង្ខំ

ដោយឡែក ពុំមានសេចក្ដីថា ឲ្យតែដាក់ពាក្យបណ្ដឹង ឬពាក្យសុំទាំងអស់នោះ ជាធម្មតានីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំនឹងត្រូវបានផ្អាកមួយរយៈនោះទេ។

ដើម្បីផ្អាកនីតិវិធីមួយរយៈរហូតដល់ចេញលទ្ធផល ក្រៅពីដាក់ពាក្យបណ្ដឹង ឬពាក្យសុំតវ៉ា ចាំបាច់ត្រូវធ្វើពាក្យសុំផ្អាកការអនុវត្តចំពោះតុលាការទទួលបណ្ដឹងទៀត ។

(មាត្រា367 មាត្រា369និងមាត្រា370 កថាខណ្ឌទី2 ចំណុច ក)

[យោង]ការផ្អាកនិងការលុបចោលការអនុវត្តដោយបង្ខំ

តុលាការត្រូវបានកំណត់ថា「អាចបង្គាប់ឲ្យផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំបាន」ក្នុងករណីមានពាក្យ「សុំផ្អាកការអនុវត្ត」ហើយក្នុងករណីមូលហេតុនៃឧបាស្រ័យអាចនឹងទទួលស្គាល់បាន។ (មាត្រា367 កថាខណ្ឌទី1 ជាអាទ៍)

ទោះបីជាក្នុងករណីនេះក៏ដោយ ការណ៍ដែលបង្គាប់ឲ្យផ្អាកការអនុវត្ត គឺជាការវិនិច្ឆ័យបដិសេធនូវអានុភាពអនុវត្តនៃសាលក្រម ឬសាលដីកាស្ថាពរដែលនេះជាករណីលើកលែង ពុំមែនដាច់ខាតត្រូវតែបង្គាប់ឲ្យផ្អាកនោះឡើយ។

ក្នុងនាមជាតុលាការ ត្រូវធ្វើការវិនិច្ឆ័យដោយយកចិត្តទុកដាក់ជាទីបំផុត។

ការផ្អាកការអនុវត្តដោយ ការដាក់ពាក្យបណ្តឹង

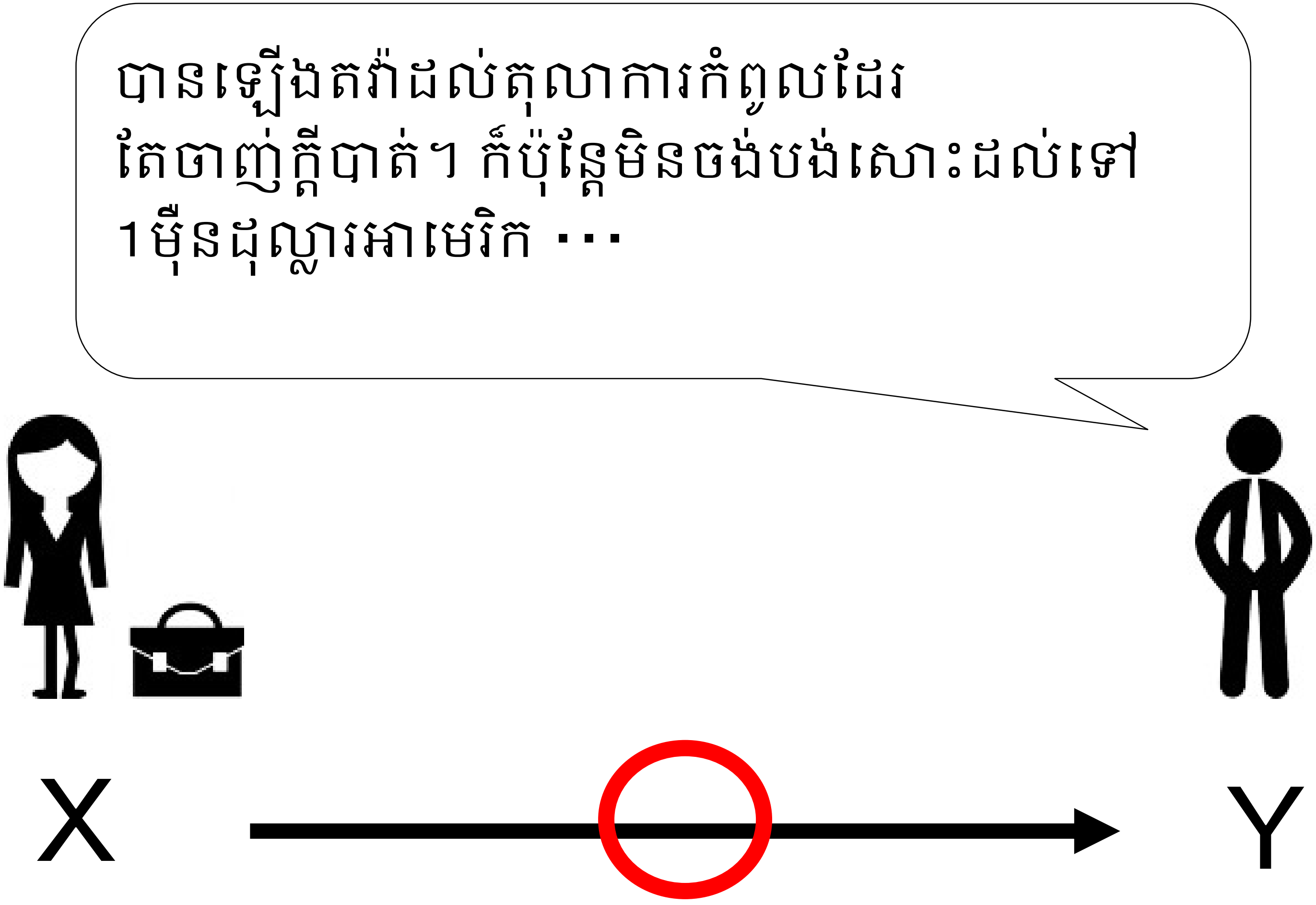

សាលក្រមស្ថាពរទទួលស្គាល់ការទាមទារ (1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក)

ការផ្អាកការអនុវត្តដោយ
ការដាក់ពាក្យបណ្តឹង

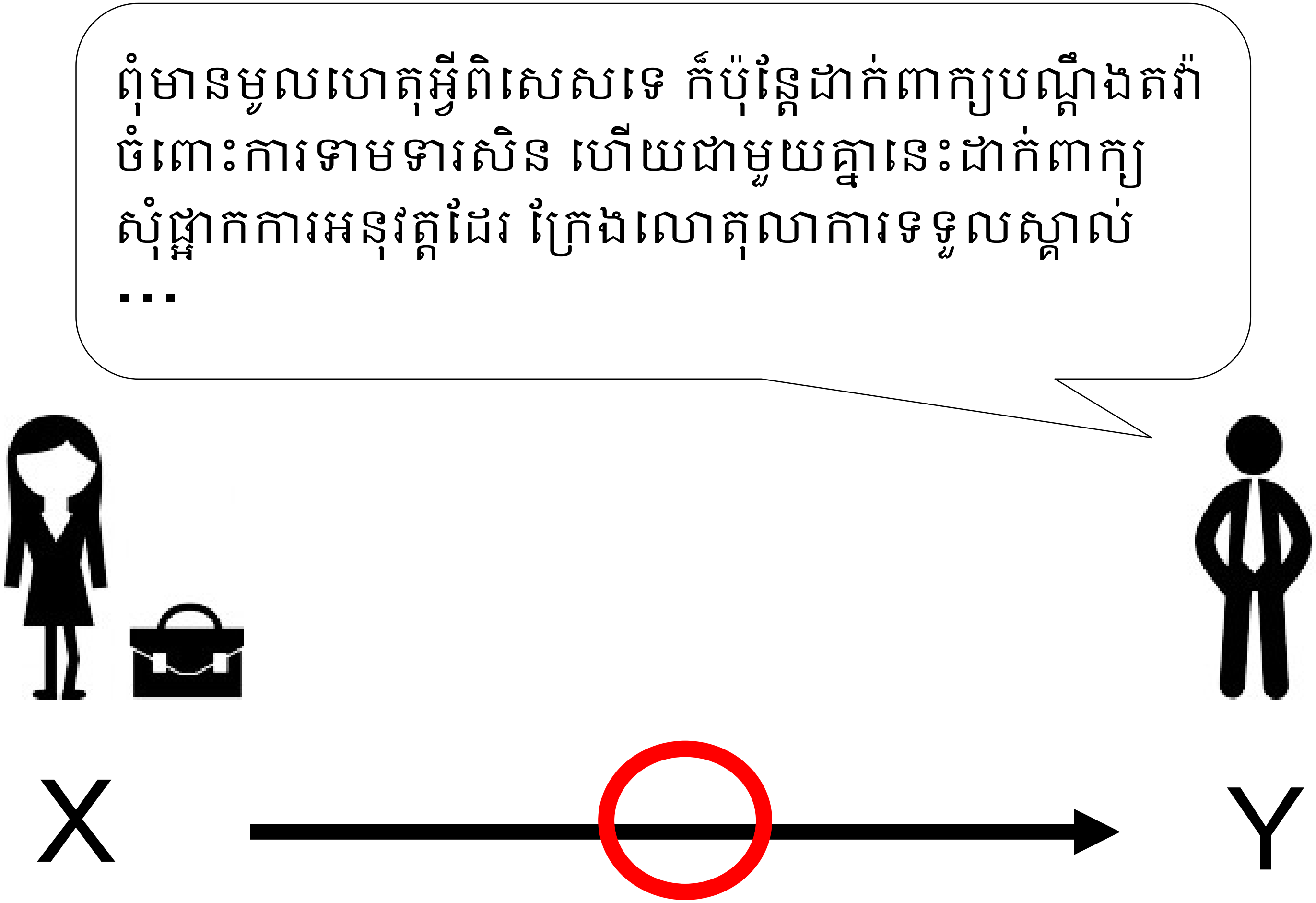

សាលក្រមស្ថាពរទទួលស្គាល់ការទាមទារ(1ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក)

ការផ្អាកការអនុវត្តដោយការដាក់ពាក្យបណ្តឹង

ដូចបានពន្យល់កន្លងមក អាចនឹងមានកូនបំណុលទុច្ចរិតដាក់ពាក្យបណ្តឹងដោយគ្មានមូលហេតុ ហើយថែមទាំងដាក់ពាក្យសុំផ្អាកការអនុវត្ត ដោយមានបំណងដើម្បីតែរួចផុតពីការអនុវត្តដោយបង្ខំតែប៉ុណ្ណោះ ។

បណ្តឹងប្រភេទនេះ គឺជាការប្រើសិទ្ធិខុសទំនង ចាកឆ្ងាយពីគោលគំនិតនៃប្រព័ន្ធច្បាប់នីមួយៗនោះ ហេតុដូច្នេះ ពុំមានអ្វីដែលអាចឲ្យទទួលស្គាល់បានឡើយ។

ប្រសិនបើត្រូវផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំរហូតដល់ករណីបំពានសិទ្ធិប្រភេទនេះ នោះនឹងក្លាយជាការរារាំងការសម្រេចនូវសិទ្ធិរបស់ភាគីដែលបានទទួលសាលក្រម ឬសាលដីកាទទួលស្គាល់ការទាមទារដែលបានចូលជាស្ថាពរ (អាចអនុវត្តដោយបង្ខំបាន)។

ការផ្អាកការអនុវត្តដោយការដាក់ពាក្យបណ្តឹង

តុលាការដែលបានទទួលពាក្យសុំផ្អាកការអនុវត្តប្រភេទនេះ ពុំតម្រូវឲ្យបង្គាប់ឲ្យផ្អាកការអនុវត្តទេ ដូច្នេះត្រូវលើកពាក្យសុំនោះចោល ។

ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ត្រូវផ្អាកការអនុវត្តដោយបង្ខំជាករណីលើកលែង ដែលកម្រិតតែបណ្តឹងនីមួយៗនោះមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ។

※ស្តីពីការផ្អាកការអនុវត្តដោយបណ្តឹងជំនុំជម្រះសាជាថ្មី(មាត្រា366 កថាខណ្ឌទី1 ចំណុច ក)សូមមើលឯកសារ(ការជំនុំជម្រះសាជាថ្មី)នៃសិក្ខាសាលានាខែមករា ឆ្នាំ2017។

https://www.jica.go.jp/project/english/cambodia/014/materials/index.html

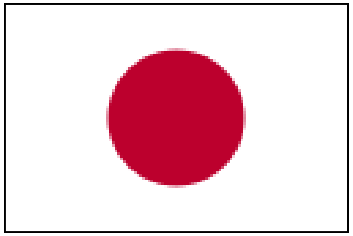

សូមអរគុណ។

International Cooperation Department
Research and Training Institute
Ministry of Justice of Japan

4th Floor, Osaka Nakanoshima National Government Building,
1-1-60 Fukushima, Fukushima-ku, Osaka City 553-0003
Phone: 81-6-4796-2153 Fax: 81-4796-2157
E-mail: icdmoj@i.moj.go.jp